

Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentoinnin apuväline eikä sillä ole oikeudellista vaikutusta. Unionin toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä. Säädösten todistusvoimaiset versiot on johdanto-osineen julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä ja ne ovat saatavana EUR-Lexissä. Näihin virallisiin teksteihin pääsee suoraan tästä asiakirjasta siihen upotettujen linkkien kautta.

- **B** EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 806/2014,
annettu 15 päivänä heinäkuuta 2014,
yhdenmukaisten sääntöjen ja yhdenmukaisen menettelyn vahvistamisesta luottolaitosten ja tiettyjen sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisua varten yhteisen kriisinratkaisumekanismiin ja yhteisen kriisinratkaisurahaston puitteissa sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta
(EUVL L 225, 30.7.2014, s. 1)

sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
► <u>M1</u>	Euroopan parlamentin ja Neuvoston Asetus (EU) 2019/877, annettu 20 päivänä toukokuuta 2019	L 150	226	7.6.2019
► <u>M2</u>	Euroopan Parlamentin ja Neuvoston Asetus (EU) 2019/2033, annettu 27 päivänä marraskuuta 2019	L 314	1	5.12.2019

Oikaistu:

- **C1** Oikaisu, EUVL L 101, 18.4.2015, s. 62 (806/2014)

**EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU)
N:o 806/2014,**

annettu 15 päivänä heinäkuuta 2014,

yhdenmukaisten sääntöjen ja yhdenmukaisen menettelyn vahvistamisesta luottolaitosten ja tiettyjen sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisua varten yhteisen kriisinratkaisumekanismin ja yhteisen kriisinratkaisurahaston puitteissa sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta

**I OSA
YLEISET SÄÄNNÖKSET**

1 artikla

Kohde

Tässä asetuksessa vahvistetaan yhdenmukaiset säännöt ja yhdenmukainen menettely sellaisten 2 artiklassa tarkoitettujen yhteisöjen kriisinratkaisua varten, jotka ovat sijoittautuneet 4 artiklassa tarkoitettuihin osallistuviin jäsenvaltioihin.

►**C1** Näitä yhdenmukaisia sääntöjä ja yhdenmukaista menettelyä soveltaa 42 artiklan mukaisesti perustettu yhteinen kriisinratkaisuneuvosto ◀ yhdessä neuvoston ja komission sekä kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten kanssa tällä asetuksella perustetun yhteisen kriisinratkaisumekanismin puitteissa. Yhteistä kriisinratkaisumekanismia tukee yhteinen kriisinratkaisurahasto, jäljempänä 'kriisinratkaisurahasto'.

Kriisinratkaisurahaston käytön ehtona on sellaisen osallistuvien jäsenvaltioiden välisen sopimuksen, jäljempänä 'sopimus', voimaantulo, joka koskee kansallisella tasolla kerättävien varojen siirtämistä kriisinratkaisurahastoon ja kutakin osallistuvaa jäsenvaltiota vastaaviin kriisinratkaisurahaston kansallisiin rahasto-osuuksiin osoitettujen kansallisella tasolla kerättyjen eri varojen vaiheittaista yhdistämistä.

2 artikla

Soveltamisala

Tätä asetusta sovelletaan seuraaviin yhteisöihin:

- a) johonkin osallistuvaan jäsenvaltioon sijoittautuneet luottolaitokset;
- b) johonkin osallistuvaan jäsenvaltioon sijoittautuneet emoyritykset, mukaan lukien rahoitusalan holdingyhtiöt ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöt, kun ne kuuluvat sellaisen konsolidoidun valvonnan piiriin, jota Euroopan keskuspankki, jäljempänä 'EKP', harjoittaa asetuksen (EU) N:o 1024/2013 4 artiklan 1 kohdan g alakohdan mukaisesti;
- c) johonkin osallistuvaan jäsenvaltioon sijoittautuneet sijoituspalveluyritykset ja rahoituslaitokset, kun ne kuuluvat sellaisen konsolidoidun valvonnan piiriin, jota EKP harjoittaa asetuksen (EU) N:o 1024/2013 4 artiklan 1 kohdan g alakohdan mukaisesti niiden emoyritykseen nähden.

3 artikla

Määritelmät

1. Tässä asetuksessa tarkoitetaan
 - 1) 'kansallisella toimivaltaisella viranomaisella' asetuksen (EU) N:o 1024/2013 2 artiklan 2 alakohdassa määriteltyä kansallista toimivaltaista viranomaista;

▼B

- 2) 'toimivaltaisella viranomaisella' asetuksen (EU) N:o 1093/2010 4 artiklan 2 alakohdan i alakohdassa määriteltyä toimivaltaista viranomaista;
- 3) 'kansallisella kriisinratkaisuviranomaisella' osallistuvan jäsenvaltion direktiivin 2014/59/EU 3 artiklan mukaisesti nimeämää viranomaista;
- 4) 'asianomaisella kansallisella kriisinratkaisuviranomaisella' sen osallistuvan jäsenvaltion kansallista kriisinratkaisuviranomaista, johon mikä tahansa yhteisö tai konserniyhteisö on sijoittautunut;
- 5) 'kriisinratkaisun edellytyksillä' 18 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja edellytyksiä;
- 6) 'kriisinratkaisusuunnitelmalla' 8 tai 9 artiklan mukaisesti laadittua suunnitelmaa;
- 7) 'konsernin kriisinratkaisusuunnitelmalla' 8 ja 9 artiklan mukaisesti laadittua suunnitelmaa konsernin kriisinratkaisua varten;
- 8) 'kriisinratkaisutavoitteilla' 14 artiklassa tarkoitettuja tavoitteita;
- 9) 'kriisinratkaisuvälineellä' 22 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua kriisinratkaisuvälinettä;
- 10) 'kriisinratkaisutoimella' päätöstä asettaa 2 artiklassa tarkoitettu yhteisö kriisinratkaisuun 18 artiklan nojalla, jonkin kriisinratkaisuvälineen soveltamista tai yhden tai useamman kriisinratkaisuvaltuuden käyttämistä;
- 11) 'suojatuilla talletuksilla' direktiivin 2014/49/EU 2 artiklan 1 kohdan 5 alakohdassa määriteltyjä talletuksia;
- 12) 'suojakelpoisilla talletuksilla' direktiivin 2014/49/EU 2 artiklan 1 kohdan 4 alakohdassa määriteltyjä suojakelpoisia talletuksia;
- 13) 'laitoksella' luottolaitosta tai sijoituspalveluyritystä, joka kuuluu 2 artiklan c alakohdan mukaisesti konsolidoidun valvonnan piiriin;
- 14) 'kriisinratkaisun kohteena olevalla laitoksella' 2 artiklassa tarkoitettua yhteisöä, jonka suhteen kriisinratkaisutoimi toteutetaan;
- 15) 'rahoituslaitoksella' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 26 alakohdassa määriteltyä rahoituslaitosta;
- 16) 'rahoitusalan holdingyhtiöllä' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 20 alakohdassa määriteltyä rahoitusalan holdingyhtiötä;
- 17) 'rahoitusalan sekaholdingyhtiöllä' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 21 alakohdassa määriteltyä rahoitusalan sekaholdingyhtiötä;
- 18) 'unionissa emoyrityksenä toimivalla rahoitusalan holdingyhtiöllä' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 31 alakohdassa määriteltyä EU:ssa emoyrityksenä toimivaa rahoitusalan holdingyhtiötä;
- 19) 'unionissa emoyrityksenä toimivalla laitoksella' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 29 alakohdassa määriteltyä EU:ssa emoyrityksenä toimivaa laitosta;

▼ B

- 20) 'emoyrityksellä' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 15 alakohdan a alakohdassa määriteltyä emoyritystä;

▼ M1

- 21) ”tytäryrityksellä” asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 16 alakohdassa määriteltyä tytäryritystä, ja tämän asetuksen 8 artiklan, 10 artiklan 10 kohdan, 12–12 k artiklan, 21 artiklan ja 53 artiklan soveltamiseksi tämän kohdan 24 b alakohdan b alakohdassa tarkoitettuihin kriisinratkaisun kohteena oleviin konserneihin se sisältää myös tarpeen mukaan keskusyhteisöön pysyvästi kuuluvat luottolaitokset, itse keskusyhteisön sekä niiden kunkin tytäryritykset, ottaen huomioon tavan, jolla tällaiset kriisinratkaisun kohteena olevat konsernit noudattavat tämän asetuksen 12 f artiklan 3 kohtaa;
- 21 a) ”olennaisella tytäryrityksellä” asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 135 alakohdassa määriteltyä olennaista tytäryritystä;

▼ B

- 22) 'sivuliikkeellä' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 17 alakohdassa määriteltyä sivuliikettä;
- 23) 'konsernilla' emoyritystä ja sen tytäryrityksiä, jotka ovat 2 artiklassa tarkoitettuja yhteisöjä;
- 24) 'rajatylittävällä konsernilla' konsernia, johon kuuluu 2 artiklassa tarkoitettuja yhteisöjä, jotka ovat sijoittautuneet useampaan kuin yhteen jäsenvaltioon;

▼ M1

- 24 a) ”kriisinratkaisun kohteena olevalla yhteisöllä” osallistuvaan jäsenvaltioon sijoittautunutta oikeushenkilöä, jonka kriisinratkaisuneuvosto on 8 artiklan mukaisesti määrittänyt yhteisöksi, johon kriisinratkaisusuunnitelmassa kohdistetaan kriisinratkaisutoimia;
- 24 b) ”kriisinratkaisun kohteena olevalla konsernilla”
- a) kriisinratkaisun kohteena olevaa yhteisöä ja sen tytäryrityksiä, jotka eivät ole
- i) itse kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä;
- ii) toisen kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön tytäryrityksiä; tai
- iii) kolmanteen maahan sijoittautuneita yhteisöjä, jotka eivät kuulu kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin kriisinratkaisusuunnitelman nojalla, ja niiden tytäryrityksiä; tai
- b) keskusyhteisöön pysyvästi kuuluvia luottolaitoksia ja itse keskusyhteisöä, kun vähintään yksi näistä luottolaitoksista tai keskusyhteisö on kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö, sekä niiden kunkin tytäryrityksiä;
- 24 c) ”maailmanlaajuisella järjestelmän kannalta merkittävällä laitoksella” tai ”G-SII-laitoksella” asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 133 alakohdassa määriteltyä G-SII-laitosta;

▼ B

- 25) ilmauksella 'konsolidoinnin perusteella' ilmausta 'konsolidoidun aseman perusteella' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 47 alakohdassa esitetyn määritelmän mukaisesti;
- 26) 'konsolidointiryhmän valvojalla' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 41 alakohdassa määriteltyä konsolidointiryhmän valvojaa;

▼B

- 27) 'konsernitason kriisintarkkaisuviranomaisella' sen osallistuvan jäsenvaltion kriisintarkkaisuviranomaista, johon osallistuvien jäsenvaltioiden korkeimmalla konsolidointitasolla konsolidoidun valvonnan piiriin direktiivin 2013/36/EU 111 artiklan mukaisesti kuuluva laitos tai emoyritys on sijoittautunut;
- 28) 'laitosten suojajärjestelmällä' järjestelmää, joka täyttää asetuksen (EU) N:o 575/2013 113 artiklan 7 kohdassa tarkoitetut vaatimukset;
- 29) 'poikkeuksellisella julkisella rahoitustuella' Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tämän asetuksen 2 artiklassa tarkoitettua yhteisön tai konsernin, johon tällainen yhteisö kuuluu, toimintakyvyn, maksuvalmiuden tai vakavaraisuuden säilyttämiseksi tai palauttamiseksi ennalteen myönnettävää valtiontukea tai mitä tahansa muuta julkista ylikansallista rahoitustukea, joka kansallisella tasolla myönnettynä katsottaisiin valtiontueksi;
- 30) 'liiketoiminnan myynnillä' menettelyä, jossa kriisintarkkaisuviranomaisen suorittaa 24 artiklan mukaisesti kriisintarkkaisuun kohteena olevan laitoksen liikkeeseen laskemien omistusinstrumenttien tai sen varojen, oikeuksien tai velkojen siirron ostajalle, joka ei ole omaisuudenhoito-yhtiö;
- 31) 'omaisuudenhoito-yhtiön käytöllä' menettelyä, jossa kriisintarkkaisuun kohteena olevan laitoksen liikkeeseen laskemia omistusinstrumentteja tai sen varoja, oikeuksia tai velkoja siirretään 25 artiklan mukaisesti omaisuudenhoito-yhtiöön;
- 32) 'varojen erottelulla' menettelyä, jossa suoritetaan 26 artiklan mukaisesti kriisintarkkaisuun kohteena olevan laitoksen varojen, oikeuksien tai velkojen siirto erilliseen varainhoito-yhtiöön;
- 33) 'velkakirjojen arvon alaskirjauksella' menettelyä, jossa käytetään 27 artiklan mukaisesti alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksia kriisintarkkaisuun kohteena olevan laitoksen velkoihin;
- 34) 'käytettävissä olevilla varoilla' käteisvaroja, talletuksia, omaisuuseriä ja peruuttamattomia maksusitoumuksia, jotka ovat kriisintarkkaisu-rahaston käytettävissä 76 artiklan 1 kohdassa lueteltuihin tarkoituksiin;
- 35) 'tavoitetasolla' käytettävissä olevien varojen määrää, joka on saatettava 69 artiklan 1 kohdan mukaisesti;
- 36) 'sopimuksella' vakauseriä siirtämisestä kriisintarkkaisu-rahastoon ja niiden yhdistämisestä tehtyä sopimusta;
- 37) 'siirtymäkaudella' ajanjaksoa, joka ulottuu 99 artiklan 2 ja 6 kohdan nojalla määritettävästä tämän asetuksen soveltamispäivästä kriisintarkkaisu-rahaston rahoituksen tavoitetason saavuttamiseen tai 1 päivään tammikuuta 2024 saakka, sen mukaan, kumpi on aikaisempi;
- 38) 'rahoitusvälineellä' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 50 alakohdassa määriteltyä rahoitusvälinettä;
- 39) 'velkainstrumenteilla', joukkovelkakirjoja ja muuta siirrettävissä olevaa velkaa sekä instrumentteja, jotka synnyttävät velkaa, instrumentteja, joilla velka tunnustetaan, ja instrumentteja, jotka antavat oikeuden hankkia velkainstrumentteja;

▼ B

- 40) 'omilla varoilla' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 118 alakohdassa määritellyjä omia varoja;
- 41) 'omia varoja koskevilla vaatimuksilla' asetuksen (EU) N:o 575/2013 92–98 artiklassa määritellyjä vaatimuksia;
- 42) 'likvidaatiolla' 2 artiklassa tarkoitetun yhteisön varojen rahaksi muuttamista;
- 43) 'johdannaisella' asetuksen (EU) N:o 648/2012 2 artiklan 5 alakohdassa määriteltyä johdannaista;
- 44) 'alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksilla' 21 artiklassa tarkoitettuja valtuuksia;
- 45) 'ydinpääomainstrumenteilla' pääomainstrumentteja, jotka täyttävät asetuksen (EU) N:o 575/2013 28 artiklan 1–4 kohdassa, 29 artiklan 1–5 kohdassa tai 31 artiklan 1 kohdassa säädetty edellytykset;

▼ M1

- 45 a) "ydinpääomalla (CET1)" asetuksen (EU) N:o 575/2013 50 artiklan mukaisesti laskettua ydinpääomaa (CET1);

▼ B

- 46) 'ensisijaisen lisäpääoman instrumenteilla' pääomainstrumentteja, jotka täyttävät asetuksen (EU) N:o 575/2013 52 artiklan 1 kohdassa säädetty edellytykset;
- 47) 'toissijaisen pääoman instrumenteilla' pääomainstrumentteja tai etuoikeudeltaan huonompia lainoja, jotka täyttävät asetuksen (EU) N:o 575/2013 63 artiklassa säädetty edellytykset;
- 48) 'kokonaismäärällä' kokonaismäärää, joka alentamiskelpoisista veloista on kriisinratkaisuviranomaisen arvion mukaan alaskirjattava tai muunnettava 27 artiklan 13 kohdan mukaisesti;
- 49) 'alentamiskelpoisilla veloilla' niitä 2 artiklassa tarkoitetun yhteisön velkoja ja pääomainstrumentteja, jotka eivät ole ydinpääomainstrumentteja, ensisijaisen lisäpääoman instrumentteja tai toissijaisen pääoman instrumentteja, joita ei ole rajattu velkakirjojen arvon alaskirjauksen soveltamisalan ulkopuolelle 27 artiklan 3 kohdan nojalla;

▼ M1

- 49 a) "hyväksyttävillä veloilla" alentamiskelpoisia velkoja, jotka täyttävät tapauksen mukaan tämän asetuksen 12 c artiklan tai 12 g artiklan 2 kohdan a alakohdan edellytykset, ja toissijaisen pääoman instrumentteja, jotka täyttävät asetuksen (EU) N:o 575/2013 72 a artiklan 1 kohdan b alakohdan edellytykset;
- 49 b) "etuoikeusasemaltaan huonommilla hyväksyttävillä instrumenteilla" tarkoitetaan instrumentteja, jotka täyttävät kaikki asetuksen (EU) N:o 575/2013 72 a artiklassa tarkoitetut edellytykset lukuun ottamatta 72 b artiklan 3–5 kohtaa;

▼ B

- 50) 'talletussuojajärjestelmällä' talletussuojajärjestelmää, jonka jäsenvaltio on perustanut ja hyväksynyt direktiivin 2014/49/EU 4 artiklan mukaisesti;
- 51) 'kyseeseen tulevilla pääomainstrumenteilla' ensisijaisen lisäpääoman instrumentteja ja toissijaisen pääoman instrumentteja;
- 52) 'katetulla joukkovelkakirjalainalla' Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/65/EY ⁽¹⁾ 52 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua instrumenttia;
- 53) 'tallettajalla' direktiivin 2014/49/EU 2 artiklan 1 kohdan 5 alakohdassa määriteltyä tallettajaa;
- 54) 'sijoittajalla' Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/9/EY ⁽²⁾ 1 artiklan 4 alakohdassa tarkoitettua sijoittajaa;

▼ M1

- 55) "yhteenlasketulla puskurivaatimuksella" direktiivin 2013/36/EU 128 artiklan 6 kohdassa määritettyä yhteenlaskettua puskurivaatimusta.

▼ B

2. Ellei tämän artiklan 1 kohdassa ole asiaankuuluvaa määritelmää, sovelletaan direktiivin 2014/59/EU 2 artiklassa tarkoitettuja määritelmiä. Ellei tämän artiklan 1 kohdassa tai direktiivin 2014/59/EU 2 artiklassa ole asiaankuuluvaa määritelmää, sovelletaan direktiivin 2013/36/EU 3 artiklassa tarkoitettuja määritelmiä.

*4 artikla***Osallistuvat jäsenvaltiot**

1. Asetuksen (EU) N:o 1024/2013 2 artiklassa tarkoitettujen osallistuvien jäsenvaltioiden katsotaan olevan osallistuvia jäsenvaltioita tätä asetusta sovellettaessa.

2. Jos jäsenvaltion ja EKP:n välinen tiivis yhteistyö keskeytetään tai päätetään asetuksen (EU) N:o 1024/2013 7 artiklan mukaisesti, kyseeseen jäsenvaltioon sijoittautuneet yhteisöt lakkaavat kuulumasta tämän asetuksen soveltamisalaan tiiviin yhteistyön keskeyttämistä tai päättämistä koskevan päätöksen soveltamispäivästä alkaen.

3. Kun sellaisen jäsenvaltion, jonka rahayksikkö ei ole euro, tiivis yhteistyö EKP:n kanssa päätetään asetuksen (EU) N:o 1024/2013 7 artiklan mukaisesti, kriisinvratkaisuneuvosto päättää viimeistään kolmen kuukauden kuluessa tiiviin yhteistyön päättämistä koskevan päätöksen antamisesta yhteisymmärryksessä kyseisen jäsenvaltion kanssa niiden vakausmaksujen takaisinmaksua koskevista yksityiskohtaisista säännöistä, jotka asianomainen jäsenvaltio on siirtänyt kriisinvratkaisurahastoon, ja mahdollisista sovellettavista ehdoista.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/65/EY, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitus-toimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta (EUVL L 302, 17.11.2009, s. 32).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 97/9/EY, annettu 3 päivänä maaliskuuta 1997, sijoittajien korvausjärjestelmistä (EYVL L 84, 26.3.1997, s. 22).

▼B

Takaisinmaksu kattaa asianomaiselle jäsenvaltiolle kuuluvan rahasto-osuuden sen osan, jota yhdistäminen ei koske. Jos sopimuksessa määrätyn siirtymäkauden aikana yhdistämättömän osan takaisinmaksettavat määrät eivät ole riittäviä asianomaisen jäsenvaltion direktiivin 2014/59/EU mukaisen kansallisen rahoitusjärjestelyn perustamisen rahoittamiseksi, takaisinmaksu kattaa myös asianomaiselle jäsenvaltiolle kuuluvan rahasto-osuuden sen osan kokonaisuudessaan tai osittain, jota yhdistäminen koskee, sopimuksen mukaisesti taikka muuten siirtymäkauden jälkeen asianomaisen jäsenvaltion tiiviin yhteistyön aikana siirtämät vakausmaksut kokonaisuudessaan tai osittain siten, että määrä on riittävä kyseisen kansallisen rahoitusjärjestelyn rahoittamiseksi.

Arvioitaessa yhdistetystä osasta tai muuten siirtymäkauden jälkeen kriisinratkaisurahastosta takaisinmaksettavien varojen määrää on otettava huomioon seuraavat lisäperusteet:

- a) se, onko tiivis yhteistyö EKP:n kanssa päätetty vapaaehtoisesti asetuksen (EU) N:o 1024/2013 7 artiklan 6 mukaisesti vai ei;
- b) päättämisen ajankohtana käynnissä olevat kriisinratkaisutoimet;
- c) sen jäsenvaltion talouden suhdannevaihe, jota päättäminen koskee.

Takaisinmaksettavat määrät suoritetaan tiiviin yhteistyön keston suhteutetun rajoitetun määräajan kuluessa. Takaisinmaksettavista varoista vähennetään asianomaisen jäsenvaltion osuus niistä varoista, jotka on suoritettu kriisinratkaisurahastosta kriisinratkaisutoimiin tiiviin yhteistyön aikana.

4. Tätä asetusta sovelletaan edelleen kriisinratkaisumenettelyihin, jotka ovat käynnissä 2 kohdassa tarkoitetun päätöksen soveltamispäivänä.

5 artikla

Suhde direktiiviin 2014/59/EU ja sovellettavaan kansalliseen oikeuteen

1. Jos kriisinratkaisuneuvosto tämän asetuksen nojalla suorittaa tehtäviä ja käyttää valtuuksia, jotka direktiivin 2014/59/EU nojalla kansallisen kriisinratkaisuviranomaisen on suoritettava tai joita sen on käytettävä, kriisinratkaisuneuvostoa pidetään tätä asetusta ja direktiiviä 2014/59/EU sovellettaessa asianomaisena kansallisena kriisinratkaisuviranomaisena tai, jos on kyse rajatylittävän konsernin kriisinratkaisusta, asianomaisena konsernitason kriisinratkaisuviranomaisena.

2. Kriisinratkaisuneuvosto, neuvosto ja komissio sekä tarvittaessa kansalliset kriisinratkaisuviranomaiset tekevät päätöksiä asiaa koskevan unionin oikeuden ja erityisesti kaikki lainsäätämisyjärjestyksessä ja muut kuin lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 ja 291 artiklassa tarkoitetut säädökset mukaan lukien, huomioon ottaen ja niitä noudattaen.

▼B

Kriisinratkaisuneuvosto, neuvosto ja komissio noudattavat EPV:n laa­timia ja komission asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–15 artiklan mu­kaisesti hyväksymiä sitovia teknisiä sääntely- ja täytäntöönpanostandar­deja sekä EPV:n mainitun asetuksen 16 artiklan mukaisesti antamia ohjeita ja suosituksia. Ne pyrkivät kaikin tavoin noudattamaan EPV:n mahdollisesti antamia ohjeita ja suosituksia, jotka liittyvät niille annet­ujen tehtävien kaltaisiin tehtäviin. Jos ne eivät noudata tai aio noudattaa tällaisia ohjeita tai suosituksia, EPV:lle ilmoitetaan asiasta mainitun asetuksen 16 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Kriisinratkaisuneuvosto, neuvosto ja komissio tekevät yhteistyötä EPV:n kanssa mainitun asetuk­sen 25 ja 30 artiklan soveltamiseksi. EPV:n asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan mukaisesti tekemät päätökset koskevat myös kriisinratkaisuneuvostoa, jos direktiivissä 2014/59/EU säädetään tällaisista päätöksistä.

*6 artikla***Yleiset periaatteet**

1. Kriisinratkaisuneuvoston, neuvoston, komission tai kansallisen kriisinratkaisuviranomaisen toimissa, ehdotuksissa tai toimintalinjauk­sis­sa ei saa syrjiä yhteisöjä, tallettajia, sijoittajia tai muita unioniin si­joittautuneita velkojia niiden kansalaisuuden tai toimipaikan perusteella.

2. Kriisinratkaisuneuvoston, neuvoston, komission tai kansallisen kriisinratkaisuviranomaisen kaikki toimet, ehdotukset tai toimintalinja­ukset yhteisen kriisinratkaisumekanismiin puitteissa on toteutettava ot­taen täysin huomioon sisämarkkinoiden yhtenäisyys ja eheys.

3. Tehtäessä päätöksiä tai toteutettaessa toimia, jotka voivat vaikuttaa useampaan kuin yhteen jäsenvaltioon, ja erityisesti tehtäessä vähintään kahteen jäsenvaltioon sijoittautuneita konserneja koskevia päätöksiä on otettava asianmukaisesti huomioon 14 artiklassa tarkoitetut kriisinratkai­sutavoitteet ja kaikki seuraavat tekijät:

a) niiden jäsenvaltioiden edut, joissa konserni toimii, ja erityisesti vai­kutukset, joita mahdollisella päätöksellä tai toimella tai toimimatta jättämisellä on kyseisten jäsenvaltioiden ja kriisinratkaisurahaston rahoitusvakauteen, julkisiin varoihin, talouteen, rahoitusjärjestelyihin, talletussuojajärjestelmään tai sijoittajien korvausjärjestelmään;

b) tavoite, joka koskee osallisina olevien eri jäsenvaltioiden etujen tasa­painottamista sekä jäsenvaltion etujen epäoikeudenmukaisen rajoitta­misen tai epäoikeudenmukaisen suojelemisen välttämistä;

c) tarve minimoida kielteiset vaikutukset sen konsernin mihin tahansa osaan, johon kriisinratkaisun kohteena oleva 2 artiklassa tarkoitettu yhteisö kuuluu.

4. Tehtäessä päätöksiä tai toteutettaessa toimia, jotka koskevat erityi­sesti sekä osallistuviin että osallistumattomiin jäsenvaltioihin sijoittautu­neita yhteisöjä tai konserneja, on otettava huomioon mahdolliset kieltei­set vaikutukset osallistumattomiin jäsenvaltioihin, kyseisiin jäsenvaltioi­hin sijoittautuneet yhteisöt mukaan lukien.

▼B

5. Kriisinratkaisuneuvosto, neuvosto ja komissio ottavat tasapainoisesti huomioon 3 kohdassa mainitut tekijät ja 14 artiklassa vahvistetut kriisinratkaisutavoitteet kunkin tapauksen luonteen ja olosuhteiden mukaisesti sekä noudattavat komission Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 artiklan ja tämän asetuksen 19 artiklan nojalla tekemiä päätöksiä.

6. Kriisinratkaisuneuvoston, neuvoston tai komission päätöksissä tai toimissa ei saa edellyttää jäsenvaltioita myöntämään poikkeuksellista julkista rahoitustukea eikä vaikuttaa jäsenvaltioiden valtiontaloutta koskevaan määräysvaltaan ja julkisten varojen käyttöä edellyttävään vastuuseen.

7. Jos kriisinratkaisuneuvosto tekee kansalliselle kriisinratkaisuviranomaiselle osoitetun päätöksen, kansallisella kriisinratkaisuviranomaisella on oikeus täsmentää toteutettavat toimenpiteet. Tällaisten täsmennysten on oltava kriisinratkaisuneuvoston kyseessä olevan päätöksen mukaisia.

*7 artikla***Tehtävien jakaminen yhteisen kriisinratkaisumekanismin puitteissa**

1. Kriisinratkaisuneuvosto on vastuussa yhteisen kriisinratkaisumekanismin tehokkaasta ja johdonmukaisesta toiminnasta.

2. Jollei 31 artiklan 1 kohdan säännöksistä muuta johdu, kriisinratkaisuneuvosto on vastuussa kriisinratkaisusuunnitelmien laatimisesta ja kaikkien kriisinratkaisuun liittyvien päätösten antamisesta seuraavien yhteisöjen tai konsernien osalta:

a) edellä 2 artiklassa tarkoitetut konserniin kuulumattomat yhteisöt ja konsernit,

i) joita pidetään merkittävänä asetuksen (EU) N:o 1024/2013 6 artiklan 4 kohdan mukaisesti tai

ii) joiden osalta EKP on päättänyt asetuksen (EU) N:o 1024/2013 6 artiklan 5 kohdan b alakohdan mukaisesti käyttää suoraan kaikkia asiaankuuluvia toimivaltuuksia; ja

b) muut rajatylittävät konsernit.

3. Muiden kuin 2 kohdassa tarkoitettujen yhteisöjen ja konsernien osalta kansalliset kriisinratkaisuviranomaiset suorittavat seuraavat tehtävät ja ovat vastuussa niistä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kriisinratkaisuneuvoston toimivaltaa sille tällä asetuksella annetuista tehtävistä:

a) kriisinratkaisusuunnitelmien hyväksyminen ja purkamis- tai uudelleenjärjestämismahdollisuuksien arvioinnin suorittaminen 8 ja 10 artiklan mukaisesti sekä 9 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen;

b) toimenpiteiden toteuttaminen varhaisen tilanteeseen puuttumisen aikana 13 artiklan 3 kohdan mukaisesti;

c) yksinkertaistettujen veloitteiden soveltaminen tai kriisinratkaisusuunnitelmien laatimista koskevasta veloitteesta vapauttaminen 11 artiklan mukaisesti;

▼MI

d) omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen vahvistaminen 12–12 k artiklan mukaisesti;

▼B

- e) tässä asetuksessa tarkoitettujen kriisinratkaisupäätösten antaminen ja kriisinratkaisuvälineiden soveltaminen asiaankuuluvia menettelyjä ja suojatoimia noudattaen, edellyttäen, että kriisinratkaisutoimi ei edellytä kriisinratkaisurahaston käyttöä ja että se rahoitetaan yksinomaan 21 ja 24–27 artiklassa tarkoitettuja välineitä ja/tai talletussuojajärjestelmää käyttäen, 79 artiklan mukaisesti ja 31 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen;
- f) asiaankuuluvien pääomainstrumenttien alaskirjaus tai muuntaminen 21 artiklan nojalla ja 31 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

Jos kriisinratkaisutoimi edellyttää kriisinratkaisurahaston käyttöä, kriisinratkaisuneuvosto hyväksyy kriisinratkaisumääräyksen.

Kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten on kriisinratkaisupäätöstä antessaan otettava huomioon 9 artiklassa tarkoitettu kriisinratkaisusuunnitelma ja noudatettava sitä, paitsi jos ne arvioivat kulloistenkin olosuhteiden perusteella, että kriisinratkaisutavoitteet saavutetaan tehokkaammin toteuttamalla muita kuin kriisinratkaisusuunnitelman mukaisia toimia.

Kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten on tässä kohdassa tarkoitettuja tehtäviä suorittaessaan sovellettava tämän asetuksen asiaa koskevia säännöksiä. Tällöin kaikki 5 artiklan 2 kohdan, 6 artiklan 5 kohdan, 8 artiklan 6, 8, 12 ja 13 kohdan, 10 artiklan 1–10 kohdan, 11–14 artiklan, 15 artiklan 1, 2 ja 3 kohdan, 16 artiklan, 18 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan sekä 2 ja 6 kohdan, 20 artiklan, 21 artiklan 1–7 kohdan, 8 kohdan toisen alakohdan sekä 9 ja 10 kohdan, 22 artiklan 1, 3 ja 6 kohdan, 23 ja 24 artiklan, 25 artiklan 3 kohdan sekä 27 artiklan 1–15 kohdan ja 16 kohdan toisen alakohdan toisen virkkeen, kolmannen alakohdan ja neljännen alakohdan ensimmäisen, kolmannen ja neljännen virkkeen sekä 32 artiklan viittaukset kriisinratkaisuneuvostoon katsotaan myös viittauksiksi kansallisiin kriisinratkaisuviranomaisiin tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen konsernien ja yhteisöjen osalta. Kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten on tätä varten käytettävä niille sen kansallisen lainsäädännön mukaisesti annettuja valtuuksia, jolla direktiivi 2014/59/EU saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä, kansallisessa lainsäädännössä säädettyjen edellytysten mukaisesti.

Kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten on ilmoitettava kriisinratkaisuneuvostolle tässä kohdassa tarkoitetuista toimenpiteistä, jotka on määrä toteuttaa, ja koordinoitava tiiviisti kriisinratkaisuneuvoston kanssa nämä toimenpiteet toteuttaessaan.

Kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten on toimitettava 9 artiklassa tarkoitettujen kriisinratkaisusuunnitelmat sekä mahdolliset päivitykset kriisinratkaisuneuvostolle yhdessä 10 artiklan mukaisen kyseisen yhteisön tai konsernin purkamis- tai uudelleenjärjestämismahdollisuuksien perustelun arvioinnin kanssa.

4. Mikäli tämän asetuksen mukaisten laadukkaiden kriisinratkaisukäytäntöjen johdonmukaisen soveltamisen kannalta on tarpeen, kriisinratkaisuneuvosto voi

- a) sen jälkeen, kun kansallinen kriisinratkaisuviranomainen on ilmoittanut tämän artiklan 3 kohdan mukaisesta toimenpiteestä 31 artiklan 1 kohdan nojalla, tilanteen kiireellisyyden huomioon ottaen asianmukaisen määräajan kuluessa antaa asianomaiselle kansalliselle kriisinratkaisuviranomaiselle varoituksen, jos kriisinratkaisuneuvosto katsoo, että mitä tahansa tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitettua yhteisöä tai konsernia koskeva päätösluonnos ei ole tämän asetuksen tai sen 31 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen yleisten neuvojen mukainen;

▼B

b) milloin tahansa, erityisesti jos sen a alakohdassa tarkoitettua varoitusta ei oteta asianmukaisesti huomioon, omasta aloitteestaan kyseistä kansallista kriisinratkaisuviranomaista kuultuaan tai kyseisen kansallisen kriisinratkaisuviranomaisen pyynnöstä päättää käyttää suoraan kaikkia tämän asetuksen mukaisia asiaankuuluvia toimivaltuuksia myös minkä tahansa tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitettun yhteisön tai konsernin osalta.

5. Sen estämättä, mitä tämän artiklan 3 kohdassa säädetään, osallistuvat jäsenvaltiot voivat päättää, että kriisinratkaisuneuvosto käyttää kaikkia sille tällä asetuksella annettuja asiaankuuluvia toimivaltuuksia ja hoitaa kaikkia sille tällä asetuksella annettuja tehtäviä niiden alueelle sijoittautuneiden yhteisöjen ja muiden kuin 2 kohdassa tarkoitettujen konsernien osalta. Tällöin tämän artiklan 3 ja 4 kohtaa, 9 artiklaa, 12 artiklan 2 kohtaa ja 31 artiklan 1 kohtaa ei sovelleta. Jäsenvaltioiden, jotka aikovat käyttää tätä mahdollisuutta, on ilmoitettava asiasta kriisinratkaisuneuvostolle ja komissiolle. Ilmoitus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

II OSA

ERITYISSÄÄNNÖKSET

I OSASTO

YHTEISEN KRIISINRATKAISUMEKANISMIN TOIMINNOT JA MENETTELYSÄÄNNÖT

1 LUKU

Kriisinratkaisun suunnittelu

8 artikla

Kriisinratkaisuneuvoston laatimat kriisinratkaisusuunnitelmat

1. Kriisinratkaisuneuvosto laatii ja hyväksyy 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen yhteisöjen ja konsernien sekä 7 artiklan 4 kohdan b alakohdassa ja 5 kohdassa tarkoitettujen yhteisöjen ja konsernien kriisinratkaisusuunnitelmat, kun mainittujen kohtien soveltamista koskevat edellytykset täyttyvät.

2. Kriisinratkaisuneuvosto laatii kriisinratkaisusuunnitelmat kuultuaan EKP:tä tai niiden osallistuvien jäsenvaltioiden asianomaisia kansallisia toimivaltaisia viranomaisia ja kansallisia kriisinratkaisuviranomaisia, konsernitason kriisinratkaisuviranomainen mukaan lukien, joihin kyseiset yhteisöt ovat sijoittautuneet, sekä, siltä osin kuin se on merkittävien sivuliikkeiden osalta tarkoituksenmukaista, sellaisten osallistumattomien jäsenvaltioiden kriisinratkaisuviranomaisia, joissa sijaitsee merkittäviä sivuliikkeitä. Kriisinratkaisuneuvosto voi tätä varten vaatia kansallisia kriisinratkaisuviranomaisia valmistelemaan ja toimittamaan kriisinratkaisuneuvostolle kriisinratkaisusuunnitelmien luonnokset ja konsernitason kriisinratkaisuviranomaista valmistelemaan ja toimittamaan kriisinratkaisuneuvostolle konsernin kriisinratkaisusuunnitelman luonnoksen.

3. Kriisinratkaisuneuvosto antaa ohjeita ja osoittaa ohjeistusta kansallisille kriisinratkaisuviranomaisille tiettyjä yksittäisiä yhteisöjä tai konserneja koskevien kriisinratkaisusuunnitelmien luonnosten tai konsernin kriisinratkaisusuunnitelmien luonnosten valmistelemiseksi tämän artiklan vaikuttavan ja johdonmukaisen soveltamisen varmistamiseksi.

4. Sovellettaessa tämän artiklan 1 kohtaa kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten on toimitettava kriisinratkaisuneuvostolle kaikki direktiivin 2014/59/EU 11 artiklan ja 13 artiklan 1 kohdan mukaisesti saamansa tiedot, jotka tarvitaan kriisinratkaisusuunnitelmien laadintaan ja täytäntöönpanoon, sanotun kuitenkin rajoittamatta tämän osaston 5 luvun soveltamista.

▼M1

5. Kriisinratkaisusuunnitelmassa on esitettävä vaihtoehdot tässä asetuksessa tarkoitettujen kriisinratkaisuvälineiden ja -valtuuksien soveltamiseksi 1 kohdassa tarkoitettuihin yhteisöihin.

▼B

6. ►**M1** Kriisinratkaisusuunnitelmassa on varauduttava kriisinratkaisutoimiin, jotka kriisinratkaisuneuvosto voi toteuttaa, jos 1 kohdassa tarkoitettu yhteisö täyttää kriisinratkaisun edellytykset.

Jäljempänä 9 kohdan a alakohdassa tarkoitettut tiedot on luovutettava kyseiselle yhteisölle. ◀

Laatiessaan kriisinratkaisusuunnitelmaa ja saattaessaan sen ajan tasalle kriisinratkaisuneuvoston tulee tunnistaa kaikki olennaiset purkamis- tai uudelleenjärjestämismahdollisuuksien esteet ja, silloin, kun se on välttämätöntä ja oikeasuhteista, esittää pääpiirteissään ne asiaankuuluvat toimet, joilla näihin esteisiin voidaan puuttua 10 artiklan mukaisesti.

Kriisinratkaisusuunnitelmassa on otettava huomioon asianmukaiset skenaarit, mukaan lukien se, että toiminnan jatkamisen vaikeudet aiheuttanut tapahtuma voi olla täysi erillinen tai ilmetä laajemman rahoitusalan epävakauden tai koko järjestelmää koskevien tapahtumien aikana.

Kriisinratkaisusuunnitelmassa ei saa olettaa mitään seuraavista:

- a) poikkeuksellista julkista rahoitustukea paitsi 67 artiklan mukaisesti perustetun kriisinratkaisurahaston käyttämistä;
- b) keskuspankin hätärahoituksena antamaa maksuvalmiusapua; tai
- c) keskuspankin antamaa maksuvalmiusapua, joka annetaan epätavallisin vakuuksia, juoksuaikaa ja korkoa koskevin ehdoin.

7. Kriisinratkaisusuunnitelman on sisällettävä selvitys siitä, miten ja milloin laitos voi hakea pääsyä keskuspankin järjestelyjen niissä olosuhteissa, joiden varalta suunnitelma on laadittu, ja siinä on tunnistettava ne varat, joiden voidaan olettaa käyvän vakuudesta.

8. Kriisinratkaisuneuvosto voi edellyttää laitosten auttavan sitä suunnitelmien laatimisessa ja ajan tasalle saattamisessa.

9. Kutakin yhteisöä koskevassa kriisinratkaisusuunnitelmassa on esitettävä tarvittaessa ja mahdollisuuksien mukaan määrällisesti ilmaistuna

- a) tiivistelmä suunnitelman keskeisistä osista;
- b) tiivistelmä laitokseen edellisten sitä koskevien kriisinratkaisutietojen toimittamisen jälkeen kohdistuneista olennaisista muutoksista;
- c) sen osoittaminen, miten kriittiset toiminnot ja ydinliiketoiminta-alueet voidaan tarvittavissa määrin erotella oikeudellisesti ja taloudellisesti laitoksen muista toiminnoista sen jälkeen, kun laitos ei enää kykene jatkamaan toimintaansa;

▼B

- d) arvio suunnitelman jokaisen olennaisen osan toteuttamiseksi tarvittavasta ajasta;
- e) yksityiskohtainen kuvaus 10 artiklan mukaisesti tehdystä purkamis- tai uudelleenjärjestämismahdollisuuksien arvioinnista;
- f) kuvaus 10 artiklan 7 kohdan nojalla edellytettävistä toimenpiteistä, joilla puututaan 10 artiklan mukaisesti tehdyn arvioinnin perusteella todettuihin purkamis- tai uudelleenjärjestämismahdollisuuksien esteisiin tai poistetaan ne;
- g) kuvaus prosesseista, joilla määritetään laitoksen kriittisten toimintojen, ydinliiketoiminta-alueiden ja varojen arvo ja markkinoitavuus;
- h) yksityiskohtainen kuvaus järjestelyistä, joilla varmistetaan, että direktiivin 2014/59/EU 11 artiklan nojalla edellytetyt tiedot ovat ajan tasalla ja aina kriisinratkaisuviranomaisten käytettävissä;
- i) selvitys siitä, miten kriisinratkaisun vaihtoehdot voitaisiin rahoittaa olettamatta mitään seuraavista:
 - i) poikkeuksellista julkista rahoitustukea paitsi 67 artiklan mukaisesti perustetun kriisinratkaisurahaston käyttämistä;
 - ii) keskuspankin hätärahoituksena antamaa maksuvalmiusapua; tai
 - iii) keskuspankin antamaa maksuvalmiusapua, joka annetaan epätavallisiin vakuuksia, juoksuaikaa ja korkoa koskevin ehdoin antamaa maksuvalmiusapua;
- j) yksityiskohtainen kuvaus erilaisista kriisinratkaisustrategioista, joita voitaisiin soveltaa erilaisten skenaarioiden ja soveltuvien aikataulujen mukaisesti;
- k) kuvaus keskeisistä keskinäisistä riippuvaisuuksista;
- l) kuvaus vaihtoehdoista maksu- ja selvityspalvelujen ja muiden infrastruktuurien käytön jatkuvuuden ylläpitämiseksi sekä arvio asiakkaiden positioiden siirrettävyydestä;
- m) selvitys suunnitelman vaikutuksista laitoksen työntekijöihin, mukaan lukien arvio tähän liittyvistä kustannuksista, sekä kuvaus suunnitelluista menettelyistä henkilökunnan kuulemiseksi kriisinratkaisuprosessin aikana, ottaen tarvittaessa huomioon työmarkkinaosapuolten kanssa käytävää vuoropuhelua koskevat kansalliset järjestelmät;
- n) tiedotusvälineille ja yleisölle tiedottamista koskeva suunnitelma;

▼ M1

- o) 12 f ja 12 g artiklassa tarkoitetut vaatimukset ja 12 k artiklan mukainen määräaika kyseisen tason saavuttamiselle;
- p) jos kriisintarkaisuneuvosto soveltaa 12 c artiklan 4, 5 tai 7 kohtaa, niiden noudattamista koskeva 12 k artiklan mukainen aikataulu kriisintarkaisun kohteena olevalle yhteisölle;

▼ B

- q) kuvaus toiminnoista ja järjestelmistä, jotka ovat olennaisia laitoksen operatiivisten prosessien jatkuvan ylläpidon kannalta;
- r) soveltuvin osin kaikki laitoksen esittämät näkemykset kriisintarkaisusuunnitelmasta.

▼ M1

10. Konsernin kriisintarkaisusuunnitelman on sisällettävä suunnitelma 1 kohdassa tarkoitetun unionissa emoyrityksenä toimivan, osallistuvaan jäsenvaltioon sijoittautuneen yrityksen johtaman konsernin kriisintarkaisua varten ja siinä on eriteltävä toimenpiteet, jotka on toteutettava seuraavien osalta:

- a) unionissa emoyrityksenä toimiva yritys;
- b) konserniin kuuluvat tytäryritykset, jotka ovat sijoittautuneet unioniin;
- c) 2 artiklan b alakohdassa tarkoitetut yhteisöt; ja
- d) konserniin kuuluvat tytäryritykset, jotka ovat sijoittautuneet unionin ulkopuolelle, jollei 33 artiklasta muuta johdu.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden mukaisesti kriisintarkaisusuunnitelmassa on nimettävä kunkin konsernin osalta kriisintarkaisun kohteena olevat yhteisöt ja kriisintarkaisun kohteena olevat konsernit.

▼ B

11. Konsernin kriisintarkaisusuunnitelmassa on

▼ M1

- a) esitettävä kriisintarkaisun kohteena olevassa yhteisössä 6 kohdassa tarkoitetuissa skenaarioissa toteutettavat kriisintarkaisutoimet ja näiden kriisintarkaisutoimien vaikutukset 1 kohdassa tarkoitettuihin muihin konserniyhteisöihin, emoyritykseen ja tytäryrityksinä toimiviin laitoksiin;
- aa) 1 kohdassa tarkoitetun konsernin muodostuessa useammasta kuin yhdestä kriisintarkaisun kohteena olevasta konsernista esitettävä kunkin kriisintarkaisun kohteena olevan konsernin kriisintarkaisun kohteena olevissa yhteisöissä toteutettavat kriisintarkaisutoimet ja näiden toimien vaikutukset molempiin seuraavista:
 - i) muut samaan kriisintarkaisun kohteena olevaan konserniin kuuluvat konserniyhteisöt;
 - ii) muut kriisintarkaisun kohteena olevat konsernit;

▼M1

- b) tarkasteltava, missä määrin unioniin sijoittautuneisiin kriisinratkaisun kohteena oleviin yhteisöihin voitaisiin soveltaa kriisinratkaisuvälineitä ja käyttää kriisinratkaisuvälineitä koordinoitusti, mukaan lukien toimenpiteet, joiden avulla voidaan edesauttaa sitä, että kolmas osapuoli ostaisi konsernin kokonaisuudessaan, sen erillisiä liiketoiminta-alueita tai konsernin eri yhteisöjen tuottamia toimintoja taikka yksittäisiä konserniyhteisöjä tai kriisinratkaisun kohteena olevia konserneja, sekä tunnistettava koordinoitun kriisinratkaisun mahdolliset esteet;

▼B

- c) esitettävä yksityiskohtainen kuvaus 10 artiklan mukaisesti tehdystä purkamis- tai uudelleenjärjestämismahdollisuuksien arvioinnista;
- d) esitettävä asianmukaiset yhteistyö- ja koordinoitijärjestelyt kolmansien maiden asianomaisten viranomaisten kanssa ja niiden vaikutukset unionissa tapahtuvaan kriisinratkaisuun, siltä osin kuin konserniin sisältyy näihin kolmansiin maihin perustettuja yhteisöjä;
- e) esitettävä kriisinratkaisun edellytysten täytyessä konsernin kriisinratkaisun edistämistä helpottavat toimet, mukaan lukien yksittäisten toimintojen tai liiketoiminta-alueiden oikeudellinen ja taloudellinen erottaminen;
- f) esitettävä konsernin kriisinratkaisutoimien rahoitusmahdollisuudet sekä niitä tilanteita varten, joissa olisi tarpeen turvautua kriisinratkaisurahaston ja direktiivin 2014/59/EU 100 artiklan mukaisesti perustettujen osallistumattomien jäsenvaltioiden rahoitusjärjestelyjen käyttöön, periaatteet rahoitusvastuun jakamiseksi osallistuvissa ja osallistumattomissa jäsenvaltioissa olevien rahoituslähteiden kesken. Suunnitelmassa ei saa olettaa mitään seuraavista:
- i) poikkeuksellista julkista rahoitustukea paitsi tämän asetuksen 67 artiklan mukaisesti perustetun kriisinratkaisurahaston ja direktiivin 2014/59/EU 100 artiklan mukaisesti perustettujen osallistumattomien jäsenvaltioiden rahoitusjärjestelyjen käyttämistä;
 - ii) keskuspankin hätärahoituksena antamaa maksuvalmiusapua; tai
 - iii) keskuspankin antamaa maksuvalmiusapua, joka annetaan epätavallisin vakuuksia, juoksuaikaa ja korkoa koskevin ehdoin antamaa.

Kyseiset periaatteet on vahvistettava tasapuolisin ja tasapainoisin perustein, ja niissä on erityisesti otettava huomioon direktiivin 2014/59/EU 107 artiklan 5 kohta ja vaikutus rahoitusvakauteen kaikissa asianomaisissa jäsenvaltioissa.

Konsernin kriisinratkaisusuunnitelmalla ei saa olla kohtuuttomia vaikutuksia mihinkään jäsenvaltioon.

12. Kriisinratkaisuneuvosto määrittää päivämäärän, johon mennessä ensimmäiset kriisinratkaisusuunnitelmat on laadittava. Kriisinratkaisusuunnitelmat ja konsernin kriisinratkaisusuunnitelmat on tarkistettava ja tarvittaessa saatettava ajan tasalle ainakin vuosittain ja jokaisen sellaisen yhteisön tai konsernin kriisinratkaisusuunnitelman kyseessä ollessa konsernin, kaikki konserniyhteisöt mukaan lukien, oikeudelliseen tai organisatoriseen rakenteeseen, liiketoimintaan tai rahoitusasemaan kohdistuneen sellaisen olennaisen muutoksen jälkeen, joka voisi vaikuttaa olennaisesti suunnitelman tehokkuuteen tai muuten vaatisi kriisinratkaisusuunnitelman tarkistamista.

▼B

Kriisinratkaisusuunnitelmien tarkistamiseksi tai ajan tasalle saattamiseksi ensimmäisen alakohdan mukaisesti laitokset, EKP tai kansalliset toimivaltaiset viranomaiset ilmoittavat kriisinratkaisuneuvostolle viipymättä kaikista muutoksista, joiden vuoksi kriisinratkaisusuunnitelmaa on tarkistettava tai se on saatettava ajan tasalle.

▼M1

Tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu tarkistaminen suoritetaan kriisinratkaisutoimien täytäntöönpanon tai 21 artiklassa tarkoitettujen valtuuksien käytön jälkeen.

Asettaessaan tämän artiklan 9 kohdan o ja p alakohdassa tarkoitettuja määräaikoja tämän kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettussa tilanteessa kriisinratkaisuneuvosto ottaa huomioon määräajan, joka on asetettu direktiivin 2013/36/EU 104 b artiklassa tarkoitettua vaatimuksen noudattamiselle.

▼B

13. Kriisinratkaisuneuvosto toimittaa kriisinratkaisusuunnitelmat ja kaikki niihin tehdyt muutokset EKP:lle tai asianomaisille kansallisille toimivaltaisille viranomaisille.

*9 artikla***Kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten laatimat kriisinratkaisusuunnitelmat**

1. Kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten on laadittava ja hyväksyttävä kriisinratkaisusuunnitelmat muita kuin 7 artiklan 2 kohdassa, 4 kohdan b alakohdassa ja 5 kohdassa tarkoitettuja yhteisöjä ja konserneja varten 8 artiklan 5–13 kohdan mukaisesti.

2. Kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten on valmisteltava kriisinratkaisusuunnitelmat kuultuaan asianomaisia kansallisia toimivaltaisia viranomaisia sekä, siltä osin kuin se on merkittävien sivuliikkeiden osalta tarkoituksenmukaista, sellaisten osallistuvien ja osallistumattomien jäsenvaltioiden kansallisia kriisinratkaisuviranomaisia, joissa sijaitsee merkittäviä sivuliikkeitä

*10 artikla***Purkamis- tai uudelleenjärjestämismahdollisuuksien arviointi**

1. Laatiessaan ja saattaessaan ajan tasalle 8 artiklan mukaisia kriisinratkaisusuunnitelmia kriisinratkaisuneuvosto suorittaa kuultuaan toimivaltaisia viranomaisia mukaan lukien EKP:tä sekä, siltä osin kuin se on merkittävien sivuliikkeiden osalta tarkoituksenmukaista, sellaisten osallistumattomien jäsenvaltioiden kriisinratkaisuviranomaisia, joissa sijaitsee merkittäviä sivuliikkeitä, arvioinnin siitä, missä määrin laitokset ja konsernit ovat purkamis- tai uudelleenjärjestämiskelpoisia, olettamatta mitään seuraavista:

- a) poikkeuksellista julkista rahoitustukea paitsi 67 artiklan mukaisesti perustetun kriisinratkaisurahaston käyttämistä;
- b) keskuspankin hätärahoituksena antamaa maksuvalmiusapua; tai
- c) keskuspankin antamaa maksuvalmiusapua, joka annetaan epätavallisiin vakuuksia, juoksuaikaa ja korkoa koskevin ehdoin.

▼ B

2. EKP tai asianomainen kansallinen toimivaltainen viranomainen toimittaa elvytysuunnitelman tai konsernin elvytysuunnitelman kriisinratkaisuneuvostolle. Kriisinratkaisuneuvosto tarkastelee elvytysuunnitelmaa havaitakseen elvytysuunnitelmassa toimia, jotka saattaisivat vaikuttaa kielteisesti laitoksen tai konsernin purkamis- tai uudelleenjärjestämismahdollisuuksiin, ja esittää EKP:lle tai kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle asiaa koskevia suosituksia.

3. Kriisinratkaisusuunnitelmaa laatiessaan kriisinratkaisuneuvosto arvioi, missä määrin kyseessä oleva yhteisö on tämän asetuksen mukaisesti purkamis- tai uudelleenjärjestämiskelpoinen. Yhteisö katsotaan purkamis- tai uudelleenjärjestämiskelpoiseksi, jos kriisinratkaisuneuvosto pystyy uskottavasti joko likvidoimaan yhteisön tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä tai toteuttamaan yhteisön kriisinratkaisun soveltaen siihen kriisinratkaisuvälineitä ja käyttäen kriisinratkaisuvaltuuksia välttämättä mahdollisimman pitkälle aiheuttamasta merkittäviä haitallisia seurauksia sen jäsenvaltion, jossa yhteisö sijaitsee, tai muiden jäsenvaltioiden tai unionin rahoitusjärjestelmille, olipa kyse laajemmasta rahoitusalan epävakauksesta tai koko järjestelmän laajuisista tapahtumista, ja pyrkien varmistamaan yhteisön kriittisten toimintojen jatkuvuuden.

Kriisinratkaisuneuvosto ilmoittaa EPV:lle hyvissä ajoin, jos laitosta ei katsota purkamis- tai uudelleenjärjestämiskelpoiseksi.

▼ M1

4. Konserni katsotaan purkamis- tai uudelleenjärjestämiskelpoiseksi, jos kriisinratkaisuneuvosto pystyy uskottavasti joko likvidoimaan konserniyhteisöt tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä tai toteuttamaan konserniyhteisöjen kriisinratkaisun soveltaen kyseisen konsernin kriisinratkaisun kohteena oleviin yhteisöihin kriisinratkaisuvälineitä ja käyttäen kriisinratkaisuvaltuuksia siten, että se samalla välttää mahdollisimman pitkälle aiheuttamasta niiden jäsenvaltioiden, joissa konserniyhteisöt sijaitsevat, muiden jäsenvaltioiden tai unionin rahoitusjärjestelmille merkittäviä haitallisia seurauksia, mukaan lukien laajempi rahoitusalan epävakaus tai koko järjestelmän laajuiset tapahtumat, ja pyrkii varmistamaan kyseisten konserniyhteisöjen kriittisten toimintojen jatkuvuuden, jos ne ovat helposti erotettavissa hyvissä ajoin tai muilla keinoin.

Kriisinratkaisuneuvosto ilmoittaa EPV:lle hyvissä ajoin, jos konsernia ei katsota purkamis- tai uudelleenjärjestämiskelpoiseksi.

Konsernin muodostuessa useammasta kuin yhdestä kriisinratkaisun kohteena olevasta konsernista kriisinratkaisuneuvoston on arvioitava kunkin kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin purkamis- tai uudelleenjärjestämismahdollisuudet tämän artiklan mukaisesti.

Edellä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu arviointi on toteutettava koko konsernia koskevan purkamis- tai uudelleenjärjestämismahdollisuuksien arvioinnin lisäksi.

▼ B

5. Edellä olevia 3, 4 ja 10 kohtaa sovellettaessa rahoitusjärjestelmälle aiheutuville merkittävillä haitallisilla seurauksilla tai rahoitusvakauteen kohdistuvalla uhalla tarkoitetaan tilannetta, jossa rahoitusjärjestelmä tosiasiallisesti tai mahdollisesti altistuu häiriölle, joka saattaa johtaa rahoitusvaikeuksiin, jotka ovat omiaan vaarantamaan sisämarkkinoiden taikka yhden tai useamman jäsenvaltion talouden tai rahoitusjärjestelmän moitteettoman toiminnan, tehokkuuden ja eheyden. Määrittäessään merkittäviä haitallisia seurauksia kriisinratkaisuneuvosto ottaa huomioon Euroopan järjestelmäriskikomitean varoitukset ja suositukset sekä EPV:n laatimat perusteet järjestelmäriskin määrittämiseksi ja mittaamiseksi.

▼B

6. Tässä artiklassa tarkoitetun arvioinnin yhteydessä kriisinratkaisuneuvosto arvioi direktiivin 2014/59/EU liitteessä olevassa C jaksossa eritellyt seikat.

7. Jos kriisinratkaisuneuvosto toimivaltaisia viranomaisia mukaan lukien EKP:tä kuultuaan toteaa 3 tai 4 kohdan mukaisesti tehdyn yhteisön tai konsernin purkamis- tai uudelleenjärjestämismahdollisuuksien arvioinnin perusteella, että yhteisön tai konsernin purkamis- tai uudelleenjärjestämismahdollisuuksille on olennaisia esteitä, kriisinratkaisuneuvosto valmistelee yhteistyössä toimivaltaisten viranomaisten kanssa laitokselle tai emoyritykselle osoitetun selvityksen, jossa selvitetään kriisinratkaisuvälineiden tehokkaan soveltamisen ja kriisinratkaisuvälineiden käytön olennaiset esteet. Selvityksessä on tarkasteltava vaikutuksia laitoksen liiketoimintamalliin ja suositeltava oikeasuhteisia ja kohdennettuja toimenpiteitä, jotka kriisinratkaisuneuvoston mukaan ovat välttämättömiä tai asianmukaisia näiden esteiden poistamiseksi 10 kohdan mukaisesti.

8. Selvitys annetaan myös tiedoksi toimivaltaisille viranomaisille ja niiden osallistumattomien jäsenvaltioiden kriisinratkaisuviranomaisille, joissa sijaitsee konserniin kuulumattomien laitosten merkittäviä sivuliikkeitä. Selvityksessä on perusteltava kyseisen arvioinnin tai toteamuksen syyt ja ilmoitettava, millä tavoin kyseinen arviointi tai toteamus täyttää 6 artiklassa säädetyn oikeasuhteisen soveltamisen vaatimuksen.

9. Yhteisön tai emoyrityksen on neljän kuukauden kuluessa päivästä, jona se vastaanottaa selvityksen, ehdotettava kriisinratkaisuneuvostolle mahdollisia toimenpiteitä, joilla puututaan selvityksessä eriteltyihin olennaisiin esteisiin tai poistetaan ne. Kriisinratkaisuneuvosto ilmoittaa yhteisön tai emoyrityksen mahdollisesti ehdottamat toimenpiteet toimivaltaisille viranomaisille, EPV:lle ja, jos kyse on sellaisten konserniin kuulumattomien laitosten merkittävistä sivuliikkeistä, jotka sijaitsevat osallistumattomissa jäsenvaltioissa, kyseisten jäsenvaltioiden kriisinratkaisuviranomaisille.

▼M1

Yhteisön on kahden viikon kuluessa tämän artiklan 7 kohdan mukaisesti annetun selvityksen vastaanottamisesta ehdotettava kriisinratkaisuneuvostolle mahdollisia toimenpiteitä ja aikataulua niiden täytäntöönpanolle sen varmistamiseksi, että yhteisö tai emoyritys noudattaa 12 f tai 12 g artiklaa sekä yhteenlaskettua puskurivaatimusta, jos olennainen purkamis- tai uudelleenjärjestämismahdollisuuksien este johtuu jommas-takummasta seuraavista tilanteista:

- i) yhteisö täyttää yhteenlasketun puskurivaatimuksen, kun se otetaan huomioon kunkin direktiivin 2013/36/EU 141 a artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitetun vaatimuksen lisäksi, mutta ei täytä yhteenlaskettua puskurivaatimusta, kun se otetaan huomioon tämän asetuksen 12 d ja 12 e artiklassa tarkoitettujen vaatimusten lisäksi, laskettuna tämän asetuksen 12 a artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti; tai
- ii) yhteisö ei täytä asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 a ja 494 artiklassa tarkoitettuja vaatimuksia tai tämän asetuksen 12 d ja 12 e artiklassa tarkoitettuja vaatimuksia.

▼ M1

Ehdottaessaan toisessa alakohdassa tarkoitettua toimenpiteiden täytäntönnäpön aikataulua yhteisön on otettava huomioon olennaisen esteen syyt. Kriisintarkistuneuvoston on toimivaltaisia viranomaisia, myös EKP:tä, kuultuaan arvioitava, voidaanko näillä toimenpiteillä tehokkaasti puuttua kyseiseen olennaiseen esteeseen tai poistaa se.

▼ B

10. Kriisintarkistuneuvosto arvioi toimivaltaisia viranomaisia kuultuaan, voidaanko 9 kohdassa tarkoitetuilla toimenpiteillä tehokkaasti puuttua kyseisiin olennaisiin esteisiin tai poistaa ne. Jos yhteisön tai emoyrityksen ehdottamat toimenpiteet eivät tehokkaasti pienennä tai poista purkamis- tai uudelleenjärjestämismahdollisuuksien esteitä, kriisintarkistuneuvosto tekee toimivaltaisia viranomaisia ja tarvittaessa nimettyä makrovakaussvalvonnasta vastaavaa viranomaista kuultuaan päätöksen, jossa ilmoitetaan, että ehdotetut toimenpiteet eivät tehokkaasti pienennä tai poista purkamis- tai uudelleenjärjestämismahdollisuuksien esteitä, ja jossa ohjeistetaan kansallisia kriisintarkistuneuvon viranomaisia vaatimaan laitosta, emoyritystä tai kyseisen konsernin tytäryritystä toteuttamaan 11 kohdassa mainittuja toimenpiteitä.

Kriisintarkistuneuvosto osoittaa vaihtoehtoisia toimenpiteitä esittäessään, että laitoksen ehdottamalla toimenpiteillä ei kyettäisi poistamaan purkamis- tai uudelleenjärjestämismahdollisuuksien esteitä ja että ehdotetut vaihtoehtoiset toimenpiteet ovat oikeasuhteisia esteiden poistamiseksi. Kriisintarkistuneuvosto ottaa huomioon kyseisten purkamis- tai uudelleenjärjestämismahdollisuuksien esteiden rahoitusvakaudelle muodostaman uhkan ja toimenpiteiden vaikutukset laitoksen liiketoimintaan, sen vakauteen ja sen kykyyn edistää taloutta, rahoituspalvelujen sisämarkkinoihin sekä vaikutukset rahoitusvakauteen muissa jäsenvaltioissa ja koko unionissa.

Kriisintarkistuneuvosto ottaa huomioon myös tarpeen välttää sellaiset kyseiseen laitokseen tai konserniin kohdistuvat vaikutukset, jotka olisivat suurempia kuin on välttämätöntä purkamis- tai uudelleenjärjestämismahdollisuuksien esteen poistamiseksi tai jotka olisivat suhteettomia.

11. Edellä olevan 10 kohdan soveltamiseksi kriisintarkistuneuvosto ohjeistaa tarvittaessa kansallisia kriisintarkistuneuvon viranomaisia toteuttamaan mitkä tahansa seuraavista toimenpiteistä, joiden puitteissa ne voivat

- a) vaatia yhteisöä tarkistamaan konsernin sisäisiä rahoitusjärjestelyjä tai arvioimaan niiden puuttumisen tai laatimaan palvelusopimuksia (joko konsernin sisällä tai kolmansien osapuolten kanssa), jotka kattavat kriittisten toimintojen tarjoamisen;
- b) vaatia yhteisöä rajoittamaan yksittäisten riskien tai kokonaisriskin enimmäismäärää;
- c) vaatia kriisintarkistuneuvon kannalta merkityksellisiä erityisiä tai yleisiä lisätietoja;
- d) vaatia yhteisöä luopumaan tietyistä varoista;
- e) vaatia yhteisöä rajoittamaan tai lopettamaan yksittäisiä nykyisiä tai ehdotettuja toimintoja;

▼B

- f) rajoittaa tai estää uusien tai olemassa olevien liiketoiminta-alueiden kehittäminen tai uusien tai olemassa olevien tuotteiden myyminen;
- g) vaatia muutoksia yhteisön tai minkä tahansa suoraan tai välillisesti sen määräysvallassa olevan konserniyhteisön oikeudellisiin tai toiminnallisiin rakenteisiin tarkoituksena vähentää monitahoisuutta sen varmistamiseksi, että kriittiset toiminnot voidaan oikeudellisesti ja toiminnallisesti erottaa muista toiminnoista kriisinvälittäjävälineitä soveltaen;
- h) velvoittaa yhteisö perustamaan jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimiva rahoitusalan holdingyhtiö tai unionissa emoyrityksenä toimiva rahoitusalan holdingyhtiö;
- i) velvoittaa yhteisö laskemaan liikkeeseen alentamiskelpoisia velkoja ►**M1** 12 f ja 12 g artiklassa ◀ säädettyjen vaatimusten täyttämiseksi;
- j) velvoittaa yhteisö muita toteuttamaan muita toimenpiteitä täyttääkseen ►**M1** 12 f ja 12 g artiklassa ◀ tarkoitetut vaatimukset, muun muassa pyrkimällä erityisesti neuvottelemaan uudelleen liikkeeseen laskemiensa alentamiskelpoisten velkojen, ensisijaisen lisäpääoman instrumenttien tai toissijaisen pääoman instrumenttien ehdot sen varmistamiseksi, että kriisinvälittäjäneuvoston mahdollinen päätös alaskirjata asianomainen velka tai instrumentti tai muuntaa sitä voitaisiin panna täytäntöön sen lainkäyttöalueen lainsäädännön mukaisesti, jota kyseiseen velkaan tai instrumenttiin sovelletaan;

▼M1

- k) velvoittaa yhteisö toimittamaan suunnitelma, jonka tarkoituksena on palauttaa tämän asetuksen 12 f ja 12 g artiklan vaatimustenmukaisuus, ilmaistuna prosenttiosuutena asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä, ja tapauksen mukaan yhteenlasketun puskurivaatimuksen mukaisuus sekä tämän asetuksen 12 f tai 12 g artiklassa tarkoitettujen vaatimusten mukaisuus, ilmaistuna prosenttiosuutena asetuksen (EU) N:o 575/2013 429 ja 429 a artiklassa tarkoitettujen vastuiden kokonaismäärästä;
- l) jotta 12 f ja 12 g artiklan jatkuva noudattaminen voidaan varmistaa, velvoittaa yhteisö muuttamaan
 - i) omien varojen instrumenttien maturiteettiprofiili toimivaltaisen viranomaisen, myös EKP:n, suostumuksen saatuaan, ja
 - ii) 12 c artiklassa ja 12 g artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen hyväksyttävien velkojen maturiteettiprofiili.

▼B

Kansallisten kriisinvälittäjäviranomaisten on tarvittaessa toteutettava suoraan ensimmäisen ala kohdan a–j alakohdassa tarkoitettujen toimenpiteet.

12. Kansallisten kriisinvälittäjäviranomaisten on pantava kriisinvälittäjäneuvoston ohjeet täytäntöön 29 artiklan mukaisesti.

13. Edellä olevien 10 ja 11 kohdan nojalla tehtävän päätöksen on täytettävä seuraavat vaatimukset:

- a) siinä on perusteltava kyseisen arvioinnin tai toteutuksen syyt;

▼ B

- b) siinä on ilmoitettava, millä tavoin kyseinen arviointi tai toteamus täyttää 10 kohdassa säädetyn oikeasuhteisen soveltamisen vaatimuksen.

▼ M1*10 a artikla***Valtuudet kieltää tiettyä voiton- ja muut jaot**

1. Jos yhteisö on tilanteessa, jossa se täyttää yhteenlasketun puskurivaatimuksen, kun se otetaan huomioon kunkin direktiivin 2013/36/EU 141 a artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitetun vaatimuksen lisäksi, mutta se ei täytä yhteenlaskettua puskurivaatimusta, kun se otetaan huomioon tämän asetuksen 12 d ja 12 e artiklassa tarkoitettujen vaatimusten lisäksi, laskettuna tämän asetuksen 12 a artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti, kriisintarkaisuneuvostolla on oltava valtuudet kieltää tämän artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti yhteisöä jakamasta suurempaa määrää kuin tämän artiklan 4 kohdan mukaisesti laskettu omia varoja ja hyväksyttävää velkoja koskevaan vähimmäisvaatimukseen liittyvä jakokelpoinen enimmäismäärä, jäljempänä ”M-MDA”, minkään seuraavan toimen avulla eli yhteisö ei saa

- a) suorittaa ydinpääomaan (CET1) liittyvää voitonjakoa;
- b) luoda velvoitetta maksaa muuttuvia palkkioita tai lisäeläke-etuuksia taikka maksaa muuttuvia palkkioita, jos maksuvelvoite on luotu aikana, jona yhteisö ei ole täyttänyt yhteenlaskettua puskurivaatimusta; tai
- c) suorittaa ensisijaiseen lisäpääomaan (AT1) kuuluviin instrumentteihin liittyviä maksuja.

Jos yhteisö on ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetussa tilanteessa, sen on viipymättä ilmoitettava tästä kansalliselle kriisintarkaisuviranomaiselle ja kriisintarkaisuneuvostolle.

2. Yhteisön kriisintarkaisuneuvoston on 1 kohdassa tarkoitetussa tilanteessa toimivaltaisia viranomaisia, tarvittaessa myös EKP:tä, kuultuun ilman tarpeetonta viivytystä arvioitava, käyttääkö se 1 kohdassa tarkoitettuja valtuuksia, ottaen huomioon kaikki seuraavat tekijät:

- a) vaatimusten noudattamatta jättämisen syy, kesto ja laajuus sekä sen vaikutus purkamis- ja uudelleenjärjestämismahdollisuuksiin;
- b) yhteisön taloudellisen tilanteen kehittyminen ja todennäköisyys, että se lähitulevaisuudessa täyttää 18 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun edellytyksen;
- c) todennäköisyys, että yhteisö pystyy varmistamaan 1 kohdassa tarkoitettujen vaatimusten noudattamisen kohtuullisessa ajassa;

▼ **M1**

- d) jos yhteisö ei pysty korvaamaan velkoja, jotka eivät enää täytä asetuksen (EU) N:o 575/2013 72 b ja 72 c artiklan taikka tämän asetuksen 12 c artiklan tai 12 g artiklan 2 kohdan mukaisia hyväksyttävyyss- tai maturiteettikriteereitä, se, onko tämä kyvyttömyys epäsystemaattista vai markkinoiden laajuisen häiriön aiheuttamaa;
- e) onko 1 kohdassa tarkoitettujen valtuuksien käyttö asianmukaisin ja oikeasuhteisin keino puuttua yhteisön tilanteeseen ottaen huomioon sen mahdollinen vaikutus asianomaisen yhteisön rahoitusehtoihin ja purkamis- ja uudelleenjärjestämismahdollisuuksiin.

Kriisinratkaisuneuvoston on toistettava arviointinsa siitä, käyttääkö se 1 kohdassa tarkoitettuja valtuuksia vähintään kerran kuukaudessa niin kauan kuin yhteisö on edelleen 1 kohdassa tarkoitettussa tilanteessa.

3. Jos kriisinratkaisuneuvosto katsoo, että yhteisö on edelleen 1 kohdassa tarkoitettussa tilanteessa yhdeksän kuukauden kuluttua siitä, kun yhteisö on ilmoittanut tällaisesta tilanteesta, kriisinratkaisuneuvoston on toimivaltaisia viranomaisia, tarvittaessa myös EKP:tä, kuultuaan käytettävä 1 kohdassa tarkoitettuja valtuuksia, paitsi jos kriisinratkaisuneuvosto katsoo arvioinnin jälkeen, että vähintään kaksi seuraavista edellytyksistä täyttyy:

- a) vaatimusten noudattamatta jättäminen johtuu rahoitusmarkkinoiden toiminnan vakavista häiriöistä, mikä johtaa laaja-alaiseen rahoitusmarkkinoiden stressitilanteeseen useilla rahoitusmarkkinoiden eri segmenteillä;
- b) edellä a alakohdassa tarkoitettu häiriö johtaa paitsi yhteisön omien varojen instrumenttien ja hyväksyttävien velkainstrumenttien hintojen epävakauden lisääntymiseen tai yhteisön lisääntyneisiin kuluihin, myös markkinoiden sulkeutumiseen kokonaan tai osittain, mikä estää yhteisöä laskemasta kyseisille markkinoille liikkeeseen omien varojen instrumentteja ja hyväksyttäviä velkainstrumentteja;
- c) edellä b alakohdassa tarkoitettu markkinoiden sulkeutuminen voidaan todeta paitsi asianomaisen yhteisön myös useiden muiden yhteisöjen osalta;
- d) edellä a alakohdassa tarkoitettu häiriö estää asianomaista yhteisöä laskemasta liikkeeseen omien varojen instrumentteja ja hyväksyttäviä velkainstrumentteja riittävästi vaatimusten noudattamatta jättämisen korjaamiseksi; tai
- e) 1 kohdassa tarkoitettujen valtuuksien käytöllä on kielteisiä heijastusvaikutuksia osaan pankkialaa, mikä mahdollisesti heikentäisi rahoitusvakautta.

Jos ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua poikkeusta sovelletaan, kriisinratkaisuneuvoston on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille, tarvittaessa myös EKP:lle, päätöksestään ja selitettävä arviointiaan kirjallisesti.

Kriisinratkaisuneuvoston on kuukausittain arvioitava uudelleen soveltuuko ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu poikkeus.

▼ M1

4. M-MDA on laskettava kertomalla 5 kohdan mukaisesti laskettu summa 6 kohdan mukaisesti määritetyllä kertoimella. M-MDA:sta on vähennettävä kaikki 1 kohdan a, b tai c alakohdassa tarkoitettujen toimen seurauksena suoritettujen määrät.

5. Summa, joka kerrotaan 4 kohdan mukaisesti, muodostuu

a) kesken tilikauden kertyneistä voitoista, jotka eivät sisälly ydinpääomaan (CET1) asetuksen (EU) N:o 575/2013 26 artiklan 2 kohdan nojalla ja joista on vähennetty kaikki tämän artiklan 1 kohdan a, b tai c alakohdassa tarkoitettujen toimen seurauksena jaetut voitot tai suoritettujen maksut;

lisättyinä

b) tilikauden päätteeksi kertyneistä voitoista, jotka eivät sisälly ydinpääomaan (CET1) asetuksen (EU) N:o 575/2013 26 artiklan 2 kohdan nojalla ja joista on vähennetty kaikki tämän artiklan 1 kohdan a, b tai c alakohdassa tarkoitettujen toimen seurauksena jaetut voitot tai suoritettujen maksut;

vähennettynä

c) määrillä, jotka olisi maksettava veroina, jos tämän kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen erät jätettäisiin jakamatta.

6. Edellä olevassa 4 kohdassa tarkoitettu kerroin on määritettävä seuraavasti:

a) jos yhteisön ylläpitämä ydinpääoma (CET1), jota ei käytetä asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 a artiklassa ja tämän asetuksen 12 d ja 12 e artiklassa säädettyjen vaatimusten täyttämiseen, on, kun se ilmaistaan prosentiosuutena asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä, yhteenlasketun puskurivaatimuksen ensimmäisessä (eli alimmassa) kvartiilissa, kerroin on 0;

b) jos yhteisön ylläpitämä ydinpääoma (CET1), jota ei käytetä asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 a artiklassa ja tämän asetuksen 12 d ja 12 e artiklassa säädettyjen vaatimusten täyttämiseen, on, kun se ilmaistaan prosentiosuutena asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä, yhteenlasketun puskurivaatimuksen toisessa kvartiilissa, kerroin on 0,2;

c) jos yhteisön ylläpitämä ydinpääoma (CET1), jota ei käytetä asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 a artiklassa ja tämän asetuksen 12 d ja 12 e artiklassa säädettyjen vaatimusten täyttämiseen, on, kun se ilmaistaan prosentiosuutena asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä, yhteenlasketun puskurivaatimuksen kolmannessa kvartiilissa, kerroin on 0,4;

▼ M1

- d) jos yhteisön ylläpitämä ydinpääoma (CET1), jota ei käytetä asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 a artiklassa ja tämän artiklan 12 d ja 12 e artiklassa säädettyjen vaatimusten täyttämiseen, on, kun se ilmaistaan prosenttiosuutena asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä, yhteenlasketun puskurivaatimuksen neljännessä (eli ylimmässä) kvartiilissa, kerroin on 0,6.

Yhteenlasketun puskurivaatimuksen kunkin kvartiilin ala- ja yläraja lasketaan seuraavasti:

$$\text{Kvartiilin alaraja} = \frac{\text{Yhteenlaskettu puskurivaatimus}}{4} \times (Q_n - 1)$$

$$\text{Kvartiilin yläraja} = \frac{\text{Yhteenlaskettu puskurivaatimus}}{4} \times Q_n$$

jossa "Q_n" = kyseisen kvartiilin järjestysluku.

▼ B*11 artikla***Yksinkertaistetut velvoitteet tiettyjä laitoksia varten**

1. Kriisinratkaisuneuvosto voi omasta aloitteestaan kansallista kriisinratkaisuviranomaista kuultuaan tai kansallisen kriisinratkaisuviranomaisen ehdotuksesta soveltaa yksinkertaistettuja velvoitteita 8 artiklassa tarkoitettujen kriisinratkaisusuunnitelmien laadintaan tai myöntää vapautuksen näiden suunnitelmien laadinnasta tämän artiklan 3–9 kohdan mukaisesti.

2. Kansalliset kriisinratkaisuviranomaiset voivat ehdottaa kriisinratkaisuneuvostolle yksinkertaistettujen velvoitteiden soveltamista laitoksiin tai konserneihin 3 ja 4 kohdan nojalla tai vapautusta kriisinratkaisusuunnitelmien laadinnasta 7 kohdan nojalla. Ehdotus on perusteltava, ja sen tueksi on esitettävä kaikki merkityksellinen asiakirja-aineisto.

3. Saadessaan tämän artiklan 2 kohdan mukaisen ehdotuksen yksinkertaistettujen velvoitteiden soveltamisesta tai toimiessaan omasta aloitteestaan kriisinratkaisuneuvosto arvioi kyseisen laitoksen tai kyseisen konsernin ja soveltaa yksinkertaistettuja velvoitteita, jos laitoksen tai konsernin kykenemättömyydestä jatkaa toimintaansa ei todennäköisesti aiheudu 10 artiklan 5 kohdassa tarkoitettulla tavalla merkittäviä haitallisia seurauksia rahoitusjärjestelmälle tai rahoitusvakauteen kohdistuvaa uhkaa.

Tätä varten kriisinratkaisuneuvosto ottaa huomioon seuraavat seikat:

- a) laitoksen tai konsernin liiketoiminnan luonne, osakkeenomistus rakenne, oikeudellinen muoto, riskiprofiili, koko, oikeudellinen asema, sidokset muihin laitoksiin tai yleensä rahoitusjärjestelmään sekä laitoksen tai konsernin toiminnan laajuus ja monitahoisuus;
- b) sen kuuluminen laitosten suojajärjestelmään tai asetuksen (EU) N:o 575/2013 113 artiklan 7 kohdassa tarkoitettuun muuhun osuustoiminnalliseen keskinäiseen yhteisvastuujärjestelmään;

▼B

- c) mahdollinen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/65/EU ⁽¹⁾ 4 artiklan 1 kohdan 2 alakohdassa määriteltyjen sijoituspalvelujen tai -toiminnan harjoittaminen; ja
- d) se, olisiko sen kykenemättömyydellä jatkaa toimintaansa sekä sitä seuraavalla, tavanomaisen maksukyvyttömyysmenettelyn mukaisella likvidaatiolla todennäköisesti merkittäviä kielteisiä vaikutuksia rahoitusmarkkinoihin, muihin laitoksiin, rahoitusolosuhteisiin tai koko talouteen.

Kriisintarkkailuneuvosto suorittaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun arvioinnin kuultuaan tarvittaessa makrovakauserävalvonnasta vastaavaa kansallista viranomaista ja tarvittaessa Euroopan järjestelmäriskikomiteaa.

4. Soveltaessaan yksinkertaistettuja velvoitteita kriisintarkkailuneuvosto määrittää seuraavat seikat:

- a) 8 artiklassa tarkoitettujen kriisintarkkailusuunnitelmien sisältö ja yksityiskohdat;
- b) päivä, jolloin ensimmäisten kriisintarkkailusuunnitelmien on viimeistään oltava laadittuina, sekä se, kuinka usein kriisintarkkailusuunnitelmat saatetaan ajan tasalle, mikä voi tapahtua harvemmin kuin mitä 8 artiklan 12 kohdassa säädetään;
- c) laitoksilta tämän asetuksen 8 artiklan 9 kohdan ja direktiivin 2014/59/EU liitteessä olevan B jakson mukaisesti edellytettävien tietojen sisältö ja yksityiskohdat;
- d) tämän asetuksen 10 artiklassa ja direktiivin 2014/59/EU liitteessä olevassa C jaksossa tarkoitetun purkamis- tai uudelleenjärjestämismahdollisuuksien arvioinnin tarkkuus.

5. Yksinkertaistettujen velvoitteiden soveltaminen ei yksinään vaikuta kriisintarkkailuneuvoston valtuuksiin toteuttaa kriisintarkkailutoimia.

6. Yksinkertaistettuja velvoitteita sovellettaessa kriisintarkkailuneuvosto voi milloin tahansa määrätä täysimääräisiä yksinkertaistamattomia velvoitteita, jos yksinkertaistettuihin velvoitteisiin oikeuttaneita olosuhteita ei enää ole olemassa.

7. Saadessaan tämän artiklan 2 kohdan mukaisen ehdotuksen kriisintarkkailusuunnitelmien laadintaa koskevasta vapautuksesta tai toimiesaan omasta aloitteestaan kriisintarkkailuneuvosto myöntää tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti vapautuksen kriisintarkkailusuunnitelmien laadintaa koskevan velvoitteen soveltamisesta keskusyhteisöön kuuluville laitoksille, jotka ovat kansallisessa oikeudessa kokonaan tai osittain vapautettu vakavaraisuusvaatimuksista asetuksen (EU) N:o 575/2013 10 artiklan mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän asetuksen 9 ja 31 artiklan soveltamista.

Kun vapautus myönnetään ensimmäisen alakohdan mukaisesti, kriisintarkkailusuunnitelmien laadintaa koskevaa velvoitetta sovelletaan konsolidoinnin perusteella keskusyhteisöön ja siihen asetuksen (EU) N:o 575/2013 10 artiklassa tarkoitetulla tavalla liittyneisiin laitoksiin. Tätä varten kaikkiin tässä luvussa oleviin konserneja koskeviin viittauksiin on luettava mukaan keskusyhteisö ja siihen asetuksen (EU) N:o 575/2013 10 artiklassa tarkoitetulla tavalla liittyneet laitokset ja niiden tytäryritykset, ja kaikkiin direktiivin 2013/36/EU 111 artiklan nojalla konsolidoidun valvonnan piiriin kuuluvia emoyrityksiä tai laitoksia koskeviin viittauksiin on luettava mukaan keskusyhteisö.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/65/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, rahoitusvälineiden markkinoista sekä direktiivin 2002/92/EY ja direktiivin 2011/61/EU muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 349).

▼B

8. Laitoksiin, joita EKP valvoo suoraan asetuksen (EU) N:o 1024/2013 6 artiklan 4 kohdan mukaisesti tai jotka muodostavat merkittävän osan jonkin osallistuvan jäsenvaltion rahoitusjärjestelmästä, sovelletaan erillisiä kriisinratkaisusuunnitelmia.

Tätä kohtaa sovellettaessa laitoksen toiminnan on katsottava muodostavan merkittävän osan kyseisen osallistuvan jäsenvaltion rahoitusjärjestelmästä, jos:

- a) sen varojen kokonaisarvo on yli 30 000 000 000 euroa; tai
- b) sen kokonaisvarojen osuus sijoittautumisjäsenvaltion bruttokansantuotteesta on yli 20 prosenttia, paitsi jos sen varojen kokonaisarvo on alle 5 000 000 000 euroa.

9. Jos yksinkertaistettujen velvoitteiden soveltamista tai vapautuksen myöntämistä 2 kohdan mukaisesti ehdottanut kansallinen kriisinratkaisuviranomainen katsoo, että yksinkertaistettujen velvoitteiden soveltamista tai vapautuksen myöntämistä koskeva päätös on peruttava, sen on tehtävä tästä ehdotus kriisinratkaisuneuvostolle. Tuolloin kriisinratkaisuneuvosto tekee päätöksen ehdotetusta perumisesta ja ottaa tässä yhteydessä kaikilta osin huomioon kansallisen kriisinratkaisuviranomaisen esittämät perustelut perumiselle 3 kohdassa tai 7 ja 8 kohdassa tarkoitettujen tekijöiden ja olosuhteiden perusteella.

10. Kriisinratkaisuneuvosto ilmoittaa EPV:lle siitä, miten se soveltaa tätä artiklaa.

▼M1*12 artikla***Omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevat vähimmäisvaatimukset**

1. Kriisinratkaisuneuvoston on toimivaltaisia viranomaisia, myös EKP:tä, kuultuaan määritettävä 12 a–12 i artiklassa tarkoitetut, alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksien alaisia omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevat vaatimukset, jotka 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen yhteisöjen ja konsernien ja 7 artiklan 4 kohdan b alakohdassa ja 7 artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen yhteisöjen sekä konsernien on jatkuvasti täytettävä, kun kyseisten kohtien soveltamista koskevat edellytykset täyttyvät.

2. Edellä olevassa 1 kohdassa tarkoitettujen yhteisöjen, mukaan lukien konserneihin kuuluvien yhteisöjen, on ilmoitettava direktiivin 2014/59/EU 45 i artiklan 1, 2 ja 4 kohdassa tarkoitetut tiedot sen osallistuvan jäsenvaltion kansalliselle kriisinratkaisuviranomaiselle, johon ne ovat sijoittautuneet.

Kansallisen kriisinratkaisuviranomaisen on toimitettava ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tiedot kriisinratkaisuneuvostolle ilman aiheetonta viivytystä.

3. Laatiessaan 9 artiklan mukaisia kriisinratkaisusuunnitelmia kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten on toimivaltaisia viranomaisia kuultuaan määritettävä 12 a–12 i artiklassa tarkoitetut alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksien alaisia omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevat vaatimukset, jotka 7 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen yhteisöjen on jatkuvasti täytettävä. Tällöin sovelletaan 31 artiklassa säädettyä menettelyä.

4. Kriisinratkaisuneuvoston on suoritettava tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu määräys samanaikaisesti 8 artiklan mukaisten kriisinratkaisusuunnitelmien laatimisen ja ajan tasalle saattamisen kanssa.

▼ **M1**

5. Kriisinratkaisuneuvoston on osoitettava määräyksensä tulos kansallisille kriisinratkaisuviranomaisille. Kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten on pantava kriisinratkaisuneuvoston ohjeet täytäntöön 29 artiklan mukaisesti. Kriisinratkaisuneuvoston on vaadittava kansallisia kriisinratkaisuviranomaisia todentamaan ja varmistamaan, että yhteisöt ja konsernit täyttävät jatkuvasti tämän artiklan 1 kohdassa säädetyt omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevat vaatimukset.

6. Kriisinratkaisuneuvoston on ilmoitettava EKP:lle ja EPV:lle kutakin yhteisöä ja konsernia varten 1 kohdan mukaisesti määrittämistään omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevista vaatimuksista.

7. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan tehokas ja johdonmukainen soveltaminen, kriisinratkaisuneuvosto antaa ohjeita ja osoittaa ohjeistusta kansallisille kriisinratkaisuviranomaisille tietyistä yhteisöistä tai konserneista.

*12 a artikla***Omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen soveltaminen ja laskeminen**

1. Kriisinratkaisuneuvoston ja kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten on varmistettava, että 12 artiklan 1 ja 3 kohdassa tarkoitetut yhteisöt täyttävät jatkuvasti omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevat vaatimukset tämän artiklan ja 12 b–12 i artiklan mukaisesti, jos näissä artikloissa sitä edellytetään.

2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vaatimus lasketaan tapauksen mukaan 12 d artiklan 3, 4 tai 6 kohdan mukaisesti omien varojen ja hyväksyttävien velkojen määränä ja ilmaistaan prosenttiosuutena seuraavista:

- a) tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun asianomaisen yhteisön kokonaisriskin määrä laskettuna asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti; ja
- b) tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun asianomaisen yhteisön vastuiden kokonaisuusmäärä laskettuna asetuksen (EU) N:o 575/2013 429 ja 429 a artiklan mukaisesti.

▼ **M2**

3. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2019/2033 ⁽¹⁾ 65 artiklan mukaisesti tämän asetuksen viittauksia asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan siltä osin kuin on kyse tämän asetuksen 2 artiklan c alakohdassa tarkoitettujen yksittäisten sijoituspalveluyritysten, jotka eivät ole asetuksen (EU) 2019/2033 1 artiklan 2 tai 5 kohdassa tarkoitettuja sijoituspalveluyrityksiä, omien varojen vaatimuksista pidetään viittauksina seuraavasti:

- a) tämän asetuksen viittaukset asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan c alakohtaan, kun on kyse kokonaispääomaosuutta koskevasta vaatimuksesta, viittaavat asetuksen (EU) 2019/2033 11 artiklan 1 kohtaan;
- b) tämän asetuksen viittaukset asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohtaan, kun on kyse kokonaisriskin määrästä, viittaavat asetuksen (EU) 2019/2033 11 artiklan 1 kohdan mukaiseen sovellettavaan vaatimukseen kerrottuna luvulla 12,5.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/2033, annettu 27 päivänä marraskuuta 2019, sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista sekä asetusten (EU) N:o 1093/2010, (EU) N:o 575/2013, (EU) N:o 600/2014 ja (EU) N:o 806/2014 muuttamisesta (EUVL L 314, 5.12.2019, s. 1).

▼ **M2**

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2019/2034 ⁽¹⁾ 65 artiklan mukaisesti tämän asetuksen viittauksia direktiivin 2013/36/EU 104 a artiklaan, kun on kyse tämän asetuksen 2 artiklan c alakohdassa tarkoitettujen sijoituspalveluyritysten, jotka eivät ole asetuksen (EU) 2019/2033 1 artiklan 2 tai 5 kohdassa tarkoitettuja sijoitusyrityksiä, omien varojen lisävaatimuksesta, pidetään viittauksina direktiivin (EU) 2019/2034 40 artiklaan.

▼ **M1***12 b artikla***Vapautus omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevasta vähimmäisvaatimuksesta**

1. Sen estämättä, mitä 12 a artiklassa säädetään, kriisinratkaisuneuvoston on vapautettava katetuilla joukkovelkakirjalainoilla rahoitetut kiinnitysluottolaitokset, jotka kansallisen lainsäädännön nojalla eivät saa ottaa vastaan talletuksia, 12 a artiklan 1 kohdassa säädetystä vaatimuksesta, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) nämä laitokset likvidoidaan kansallisissa maksukyvyttömyysmenettelyissä tai muuntelyissä näitä laitoksia varten säädetyissä ja direktiivin 2014/59/EU 38, 40 tai 42 artiklan mukaisesti täytäntöön pantavissa menettelyissä; ja
- b) edellä a alakohdassa tarkoitetuilla menettelyillä varmistetaan, että näiden laitosten velkojat, mukaan lukien tapauksen mukaan katettujen joukkovelkakirjalainojen haltijat, kantavat tappioita siten, että kriisinratkaisutavoitteet täytetään.

2. Laitokset, jotka on vapautettu 12 artiklan 1 kohdassa vahvistetusta vaatimuksesta, eivät saa olla osa 12 f artiklan 1 kohdassa tarkoitettua konsolidointia.

*12 c artikla***Kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen hyväksyttävät velat**

1. Velat on sisällytettävä kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen omiin varoihin ja hyväksyttäviin velkoihin ainoastaan, jos ne täyttävät asetuksen (EU) N:o 575/2013 seuraavissa artikloissa tarkoitettujen edellytykset:

- a) 72 a artikla;
- b) 72 b artikla lukuun ottamatta 2 kohdan d alakohdtaa; ja
- c) 72 c artikla.

Poiketen siitä, mitä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, silloin kun tässä asetuksessa viitataan asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 a tai 92 b artiklan vaatimuksiin, kyseisiä artikloita sovellettaessa hyväksyttävät velat koostuvat kyseisen asetuksen 72 k artiklassa määritellyistä ja kyseisen asetuksen toisen osan I osaston 5 a luvun mukaisesti määritetyistä hyväksyttävistä veloista.

2. Velat, jotka aiheutuvat velkainstrumenteista, jotka sisältävät kytettyjä johdannaisia, kuten strukturoidut velkakirjat, ja jotka täyttävät 1 kohdan ensimmäisen alakohdan edellytykset, lukuun ottamatta

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/2034, annettu 27 päivänä marraskuuta 2019, sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta ja direktiivien 2002/87/EY, 2009/65/EY, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU ja 2014/65/EU muuttamisesta (EUVL L 314, 5.12.2019, s. 64).

▼ **MI**

asetuksen (EU) N:o 575/2013 72 a artiklan 2 kohdan 1 alakohtaa, on sisällytettävä omien varojen ja hyväksyttävien velkojen määrään ainoastaan, jos toinen seuraavista edellytyksistä täyttyy:

- a) velkainstrumentista aiheutuvasta velasta on liikkeeseen laskettaessa tiedossa pääoma, joka on kiinteä tai kasvava ja johon kytketyn johdannaisen piirteet eivät vaikuta, ja velkainstrumentista, mukaan lukien kytketty johdannainen, aiheutuvan velan kokonaismäärä voidaan määrittää päivittäin suhteessa sellaisen samankaltaisen instrumentin, johon ei kohdistu luottoriskiä, aktiivisiin likvideihin kahdensuuntaisiin markkinoihin asetuksen (EU) N:o 575/2013 104 ja 105 artiklan mukaisesti; tai
- b) velkainstrumentti sisältää sopimusehdon, jossa täsmennetään, että vaateen arvo liikkeeseenlaskijan maksukyvyttömyysmenettelyn ja kriisinratkaisun yhteydessä on kiinteä tai kasvava eikä se ylitä alun perin maksettua velan määrää.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuihin velkainstrumentteihin, mukaan lukien niiden kytkettyihin johdannaisiin, ei tule soveltaa nettoutus-sopimusta eikä tällaisten instrumenttien arvostamiseen tule soveltaa direktiivin 2014/59/EU 49 artiklan 3 kohtaa.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut velat on sisällytettävä omien varojen ja hyväksyttävien velkojen määrään ainoastaan siltä osin, kuin velka vastaa ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettua pääomaa tai kyseisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettua kiinteää tai kasvavaa määrää.

3. Jos velat on laskenut liikkeeseen sellainen unioniin sijoittautunut tytäryritys sen nykyiselle osakkeenomistajalle, joka ei kuulu samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin, ja kun tämä tytäryritys kuuluu samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin kuin kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö, kyseiset velat sisällytetään kyseisen kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön omiin varoihin ja hyväksyttäviiin velkoihin edellyttäen, että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) velat on laskettu liikkeeseen 12 g artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti;
- b) kyseisiin velkoihin liittyvien alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksien käyttäminen 21 artiklan mukaisesti ei vaikuta kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön määräysvaltaan tytäryrityksessä;
- c) velkojen määrä ei ylitä määrää, joka on laskettu vähentämällä:
 - i) summa, joka on saatu laskemalla yhteen kriisinratkaisun kohteena olevalle yhteisölle liikkeeseen lasketut ja sen joko suoraan tai välillisesti muiden samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin kuuluvien yhteisöjen välityksellä ostamat velat sekä 12 g artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti liikkeeseen lasketut omat varat

ii) 12 g artiklan 1 kohdan mukaisesti vaaditusta määrästä.

4. Rajoittamatta 12 d artiklan 4 kohdan tai 12 e artiklan 1 kohdan a alakohdan vähimmäisvaatimuksen soveltamista kriisinratkaisuneuvoston on omasta aloitteestaan kansallista kriisinratkaisuviranomaista kuultuaan tai kansallisen kriisinratkaisuviranomaisen ehdotuksesta varmistettava, että kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen, jotka ovat G-SII-laitoksia tai joihin sovelletaan 12 d artiklan 4 tai 5 kohtaa, on täytettävä omilla varoilla, etuoikeusasemaltaan huonommilla hyväksyttävillä instrumenteilla tai tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetuilla veloilla 12 f artiklassa tarkoitettuna vaatimuksen osa, joka on yhtä kuin kahdeksan prosenttia velkojen kokonaismäärästä, omat varat mukaan luettuina. Kriisinratkaisuneuvosto voi sallia, että kriisinratkaisun kohteena olevien

▼ **M1**

yhteisöjen, jotka ovat G-SII-laitoksia tai joihin sovelletaan 12 d artiklan 4 tai 5 kohtaa, on täytettävä omilla varoilla, etuoikeusasemaltaan huonommilla hyväksyttävillä instrumenteilla tai tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetuilla veloilla taso, joka on vähemmän kuin kahdeksan prosenttia velkojen kokonaismäärästä, omat varat mukaan luettuina, mutta enemmän kuin määrä, joka saadaan soveltamalla kaavaa $(1-(X1/X2)) \times$ kahdeksan prosenttia velkojen kokonaismäärästä, omat varat mukaan luettuina, edellyttäen, että kaikki asetuksen (EU) N:o 575/2013 72 b artiklan 3 kohdassa säädetty edellytykset täyttyvät, kun kyseisen asetuksen 72 b artiklan 3 kohdan nojalla mahdollinen vähennys huomioon ottaen:

$X1 = 3,5$ prosenttia asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä; ja

$X2 =$ summa, joka on 18 prosenttia asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä, ja yhteenlasketun puskurivaatimuksen määrä.

Jos tämän kohdan ensimmäisen alakohdan soveltaminen johtaa niiden kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen osalta, joihin sovelletaan 12 d artiklan 4 kohtaa, vaatimukseen, joka on suurempi kuin 27 prosenttia kokonaisriskin määrästä, kriisinratkaisuneuvoston on asianomaisen kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön osalta rajattava 12 f artiklassa tarkoitettu vaatimuksen osa, joka on täytettävä omilla varoilla, etuoikeusasemaltaan huonommilla hyväksyttävillä instrumenteilla tai tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetuilla veloilla, määrään, joka on yhtä kuin 27 prosenttia kokonaisriskin määrästä, jos kriisinratkaisuneuvosto on arvioinut, että

- a) kriisinratkaisurahaston käyttöä ei pidetä kriisinratkaisusuunnitelmassa vaihtoehtona kyseisen kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön kriisinratkaisemisessa, ja
- b) jos a alakohtaa ei sovelleta, 12 f artiklassa tarkoitettu vaatimus mahdollistaa sen, että kyseinen kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö täyttää 27 artiklan 7 kohdassa tarkoitetun vaatimuksen.

Suorittaessaan toisessa alakohdassa tarkoitettua arviointia kriisinratkaisuneuvoston on otettava myös huomioon asianomaisen kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön liiketoimintamalliin kohdistuvan suhteettoman vaikutuksen riski.

Tämän kohdan toista alakohtaa ei sovelleta niihin kriisinratkaisun kohteena oleviin yhteisöihin, joihin sovelletaan 12 d artiklan 5 kohtaa.

5. Kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen osalta, jotka eivät ole G-SII-laitoksia eivätkä kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, joihin sovelletaan 12 d artiklan 4 tai 5 kohtaa, kriisinratkaisuneuvosto voi joko omasta aloitteestaan kansallista kriisinratkaisuviranomaista kuultuaan tai kansallisen kriisinratkaisuviranomaisen ehdotuksesta päättää, että 12 f artiklassa tarkoitettu vaatimuksen osa, joka on enemmän kuin kahdeksan prosenttia yhteisön velkojen kokonaismäärästä, omat varat mukaan luettuina, ja tämän artiklan 7 kohdassa tarkoitettua kaavaa soveltaen saatu määrä, sen mukaan kumpi on suurempi, on täytettävä omilla varoilla, etuoikeusasemaltaan huonommilla hyväksyttävillä instrumenteilla tai tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetuilla veloilla, kun seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuilla muilla kuin etuoikeudeltaan huonommilla veloilla on maksukyvyttömyyttä koskevassa kansallisessa ensisijaisuusjärjestyksessä sama asema kuin tietyillä veloilla, jotka on rajattu alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksien soveltamisalan ulkopuolelle 27 artiklan 3 tai 5 kohdan mukaisesti;

▼ M1

- b) on olemassa riski, että alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksien suunniteltu soveltaminen muihin kuin etuoikeudeltaan huonompiin velkoihin, joita ei ole rajattu alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksien soveltamisalan ulkopuolelle 27 artiklan 3 tai 5 kohdan mukaisesti, aiheuttaa tällaisista veloista syntyvien saamisten velkojille suurempia tappioita kuin niille aiheutuisi tavanomaisen maksukyvyttömyysmenettelyn mukaisessa likvidaatiossa;
- c) omien varojen ja muiden etuoikeudeltaan huonompien velkojen määrä ei ylitä määrää, joka on tarpeen sen varmistamiseksi, ettei b alakohdassa tarkoitetuille velkojille aiheudu suurempia tappioita kuin niille olisi aiheutunut tavanomaisen maksukyvyttömyysmenettelyn mukaisessa likvidaatiossa.

Jos kriisintarkaisuneuvosto toteaa, että velkaluokassa, johon kuuluu hyväksyttävistä velkoista, sellaisten velkojen kokonaismäärä, jotka rajataan tai kohtuullisen todennäköisesti rajataan alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksien soveltamisalan ulkopuolelle 27 artiklan 3 tai 5 kohdan mukaisesti, on yli kymmenen prosenttia kyseisen luokan kokonaismäärästä, kriisintarkaisuneuvoston on arvioitava tämän kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettua riskiä.

6. Sovellettaessa 4, 5 ja 7 kohtaa johdannaisvelat on luettava mukaan velkojen kokonaismäärään siten, että vastapuolen nettoutusoikeudet tunnustetaan täysimääräisesti.

Kriisintarkaisun kohteena olevan yhteisön omat varat, joita käytetään yhteenlasketun puskurivaatimuksen noudattamiseksi, on hyväksyttävä 4, 5 ja 7 kohdassa tarkoitettujen vaatimusten noudattamiseen.

7. Kriisintarkaisuneuvosto voi tämän artiklan 3 kohdasta poiketen päättää, että kriisintarkaisun kohteena olevien yhteisöjen, jotka ovat G-SII-laitoksia, tai joihin sovelletaan tämän asetuksen 12 d artiklan 4 tai 5 kohtaa, on täytettävä tämän asetuksen 12 f artiklassa tarkoitettu vaatimus omilla varoilla, etuoikeusasemaltaan huonommilla hyväksyttävillä instrumenteilla tai tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetuilla veloilla, siinä määrin kuin näiden omien varojen, instrumenttien ja velkojen, johtuen kriisintarkaisun kohteena olevan yhteisön velvoitteesta noudattaa yhteenlasketun puskurivaatimusta ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 a artiklassa sekä tämän asetuksen 12 d artiklan 4 kohdassa ja 12 f artiklassa tarkoitettuja vaatimuksia, summa ei ylitä korkeampaa seuraavista:

- a) kahdeksan prosenttia yhteisön velkojen kokonaismäärästä, omat varat mukaan luettuina; tai
- b) kaavan $A \times 2 + B \times 2 + C$ soveltamisesta saatava määrä, kun A, B ja C ovat seuraavat:

A = asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettua vaatimuksesta tuloksena oleva määrä;

B = direktiivin 2013/36/EU 104 a artiklassa tarkoitettua vaatimuksesta tuloksena oleva määrä;

C = yhteenlasketusta puskurivaatimuksesta tuloksena oleva määrä.

8. Kriisintarkaisuneuvosto voi käyttää tämän artiklan 7 kohdassa tarkoitettuja valtuuksia kriisintarkaisun kohteena oleviin yhteisöihin, jotka ovat G-SII-laitoksia tai joihin sovelletaan 12 d artiklan 4 tai 5 kohtaa ja jotka täyttävät yhden tämän kohdan toisessa alakohdassa säädetyistä edellytyksistä, enintään 30 prosentille kaikista niistä kriisintarkaisun kohteena olevien yhteisöjen määrästä, jotka ovat G-SII-laitoksia tai joihin sovelletaan 12 d artiklan 4 tai 5 kohtaa ja joille kriisintarkaisuneuvosto määrittää 12 f artiklassa tarkoitettua vaatimuksen.

▼ **M1**

Kriisinratkaisuneuvosto tarkastelee edellytyksiä seuraavasti:

- a) edeltävässä purkamis- tai uudelleenjärjestelymahdollisuuksien arvioinnissa on havaittu purkamis- tai uudelleenjärjestelymahdollisuuksien olennaisia esteitä ja joko
 - i) korjaavia toimia ei ole toteutettu 10 artiklan 11 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden soveltamisen jälkeen kriisinratkaisuneuvoston asettamassa aikataulussa, tai
 - ii) havaittuihin olennaisiin esteisiin ei voida puuttua käyttämällä 10 artiklan 11 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä ja tämän artiklan 7 kohdassa tarkoitettu valtuuksien käyttäminen poistaisi osittain tai kokonaan purkamis- tai uudelleenjärjestelymahdollisuuksien olennaisista esteistä aiheutuvan kielteisen vaikutuksen;
- b) kriisinratkaisuneuvosto katsoo, että kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön ensisijaisen kriisinratkaisustrategian toteutettavuus ja uskottavuus on rajallinen, kun otetaan huomioon yhteisön koko, sen sidokset, sen toiminnan luonne, laajuus, riskit ja monitahoisuus, sen oikeudellinen muoto ja sen osakkeenomistusrakenne; tai
- c) direktiivin 2013/36/EU 104 a artiklassa tarkoitettusta vaatimuksesta ilmenee se seikka, että kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö, joka on G-SII-laitos tai johon sovelletaan tämän asetuksen 12 d artiklan 4 tai 5 kohtaa, kuuluu riskien osalta ylimmän 20 prosentin joukkoon laitoksista, joille kriisinratkaisuneuvosto määrittää tämän asetuksen 12 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettua vaatimuksen.

Ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa tarkoitettujen prosenttilukujen soveltamiseksi kriisinratkaisuneuvoston on pyöristettävä laskelman tulos lähimpään kokonaislukuun.

9. Kriisinratkaisuneuvoston on tehtävä toimivaltaisia viranomaisia, myös EKP:tä, kuultuaan 5 tai 7 kohdassa tarkoitettuja päätökset.

Kyseisiä päätöksiä tehdessään kriisinratkaisuneuvoston on otettava huomioon myös

- a) kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön omien varojen instrumenttien ja etuoikeusasemaltaan huonompien hyväksyttävien instrumenttien markkinoiden syvyys, tällaisten instrumenttien hinnoittelu, jos niitä on olemassa, ja se aika, joka on tarpeen sellaisten transaktioiden toteuttamiseksi, joita tarvitaan päätöksen noudattamiseksi;
- b) sellaisten hyväksyttävien velkainstrumenttien määrä, jotka täyttävät kaikki asetuksen (EU) N:o 575/2013 72 a artiklassa tarkoitettuja edellytykset ja joiden jäljellä oleva maturiteetti on vähemmän kuin vuosi alkaen siitä päivästä, jona päätös määrällisistä muutoksista tämän artiklan 5 ja 7 kohdassa tarkoitettuihin vaatimuksiin tehdään;
- c) sellaisten instrumenttien saatavuus ja määrä, jotka täyttävät kaikki asetuksen (EU) N:o 575/2013 72 a artiklassa tarkoitettuja edellytykset, lukuun ottamatta kyseisen asetuksen 72 b artiklan 2 kohdan d alakohdan edellytystä;
- d) se, onko niiden velkojen määrä, jotka on rajattu alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksien soveltamisalan ulkopuolelle 27 artiklan 3 tai 5 kohdan mukaisesti ja joilla on tavanomaisen maksukyvyttömyysmenettelyn ensisijaisuusjärjestyksessä sama tai huonompi asema kuin ensisijaisuusjärjestyksessä korkeimmilla hyväksyttävillä veloilla, merkittävä verrattuna kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön omiin varoihin ja hyväksyttäviin velkoihin. Jos soveltamisalan ulkopuolelle rajattujen velkojen määrä ei ylitä viittä prosenttia kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön omien varojen ja hyväksyttävien velkojen määrästä, ulkopuolelle rajattua määrää ei ole syytä pitää merkittävänä. Kyseisen kynnyksen ylittyessä kriisinratkaisuneuvoston on arvioitava soveltamisalan ulkopuolelle rajattujen velkojen merkittävyyttä;

▼ **M1**

- e) kriisintarkkaisuun kohteena olevan yhteisön liiketoimintamalli, rahoitusmalli ja riskiprofiili sekä sen vakaus ja sen kyky edistää taloutta; ja
- f) mahdollisten rakenneuudistuskustannusten vaikutus kriisintarkkaisuun kohteena olevan yhteisön pääomapolun vahvistamiseen.

*12 d artikla***Omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen määrittäminen**

1. Kriisintarkkaisuun on toimivaltaisia viranomaisia, myös EKP:tä, kuultuaan määritettävä 12 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vaatimus seuraavien kriteerien perusteella:

- a) tarve varmistaa, että kriisintarkkaisuun kohteena olevan konsernin kriisi voidaan ratkaista soveltamalla kriisintarkkaisuun kohteena olevaan yhteisöön kriisintarkkaisuuvälineitä, tarvittaessa myös velan arvon alentamista, siten, että kriisintarkkaisuavoitteet täytetään;
- b) tarve varmistaa, että kriisintarkkaisuun kohteena olevalla yhteisöllä ja sen tytäryrityksillä, jotka ovat laitoksia tai 12 artiklan 1 ja 3 kohdassa tarkoitettuja yhteisöjä mutta eivät kriisintarkkaisuun kohteena olevia yhteisöjä, on tarvittaessa riittävästi omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja sen varmistamiseksi, että jos niihin sovellettaisiin velan arvon alentamista tai alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksia, tappiot voitaisiin kattaa ja asiaankuuluvien yhteisöjen kokonaispääomaosuuden ja tapauksen mukaan vähimmäisomavaraisuusasteen osalta voitaisiin palata tasolle, jolla ne kykenisivät edelleen täyttämään toimiluvulle asetetut ehdot ja suorittamaan toiminnot, joita varten niille on myönnetty toimilupa direktiivin 2013/36/EU tai direktiivin 2014/65/EU nojalla;
- c) tarve varmistaa, että jos kriisintarkkaisuun suunnitelmassa ennakoidaan mahdollisuutta jättää hyväksyttävien velkojen tiettyjä luokkia tämän asetuksen artiklan 27 artiklan 5 kohdan mukaisen velan arvon alentamisen ulkopuolelle tai siirtää ne vastaanottajalle täysimääräisesti osittaisella siirrolla, kriisintarkkaisuun kohteena olevalla yhteisöllä on riittävästi omia varoja ja muita hyväksyttäviä velkoja tappioiden kattamiseksi ja kriisintarkkaisuun kohteena olevan yhteisön kokonaispääomaosuuden ja tapauksen mukaan vähimmäisomavaraisuusasteen palauttamiseksi tasolle, jolla se kykenisi edelleen täyttämään toimiluvulle asetetut ehdot ja suorittamaan toiminnot, joita varten sille on myönnetty toimilupa direktiivin 2013/36/EU tai direktiivin 2014/65/EU nojalla;
- d) yhteisön koko, liiketoimintamalli, rahoitusmalli ja riskiprofiili;
- e) se, missä määrin yhteisön kaatuminen haittaisi rahoitusvakautta, mukaan lukien jos häiriöt leviäisivät muihin laitoksiin tai yhteisöihin, sen vuoksi, että yhteisöllä on sidonnaisuuksia kyseisiin muihin laitoksiin tai yhteisöihin tai muuhun rahoitusjärjestelmään.

2. Jos kriisintarkkaisuun suunnitelmassa edellytetään, että kriisintarkkaisuun toimia on toteutettava tai että asiaankuuluviin päämainstrumentteihin ja hyväksyttäviin velkoihin kohdistuvia alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksia on 21 artiklan mukaisesti käytettävä, 8 artiklan 6 kohdassa tarkoitettujen asianmukaisen kriisintarkkaisuuskenaarion mukaisesti 12 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettua vaatimuksen on vastattava määrää, joka on riittävä sen varmistamiseksi, että

▼ **M1**

- a) tappiot, joita yhteisölle odotetaan aiheutuvan, katetaan täysimääräisesti, jäljempänä ”tappioiden kattaminen”;
- b) kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön ja sen tytäryritysten, jotka ovat laitoksia tai 12 artiklan 1 tai 3 kohdassa tarkoitettuja yhteisöjä mutta eivät kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, pääomapohja vahvistetaan tasolle, joka on tarpeen, jotta ne kykenevät edelleen täyttämään toimiluvalla asetetut ehdot ja jatkamaan toimintoja, joita varten niille on myönnetty toimilupa direktiivin 2013/36/EU, direktiivin 2014/65/EU tai muun vastaavan säädöksen nojalla, asianmukaisen ajanjakson ajan, joka ei ole pidempi kuin vuosi, jäljempänä ”pääomapohjan vahvistaminen”.

Jos kriisinratkaisusuunnitelmassa edellytetään, että yhteisö on likvidoitava tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä tai muissa vastaavissa kansallisissa menettelyissä, kriisinratkaisuneuvoston on arvioitava, onko perusteltua rajoittaa 12 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vaatimus kyseisen yhteisön osalta niin, että se ei ylitä määrää, joka on riittävä kattamaan tappiot ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaisesti.

Kriisinratkaisuneuvoston arvioinnissa on erityisesti arvioitava toisessa alakohdassa tarkoitettua rajoitusta sen suhteen, mikä on sen mahdollinen vaikutus rahoitusvakauteen ja rahoitusjärjestelmää koskevien häiriöiden leviämisen riskiin.

3. Kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen osalta 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettun määrän on oltava seuraava:

- a) laskettaessa 12 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettua vaatimusta 12 a artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti, seuraavien summa:
 - i) kriisinratkaisussa katettavien tappioiden määrä, joka vastaa asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan c alakohdassa ja direktiivin 2013/36/EU 104 a artiklassa tarkoitettuja, kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä koskevia vaatimuksia kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin konsolidoidulla tasolla; ja
 - ii) pääomapohjan vahvistamiseen tarvittava määrä, joka mahdollistaa sen, että kriisinratkaisun jälkeinen kriisinratkaisun kohteena ollut konserni voi jälleen täyttää asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettua kokonaispääomaosuutta koskevan vaatimuksensa ja direktiivin 2013/36/EU 104 a artiklassa tarkoitettua vaatimuksen kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin konsolidoidulla tasolla ensisijaisen kriisinratkaisustrategian toteuttamisen jälkeen; ja
- b) laskettaessa 12 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettua vaatimusta 12 a artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti, seuraavien summa:
 - i) kriisinratkaisussa katettavien tappioiden määrä, joka vastaa asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettua kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön vähimmäisomavaraisuusastetta koskevaa vaatimusta kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin konsolidoidulla tasolla; ja
 - ii) pääomapohjan vahvistamiseen tarvittava määrä, joka mahdollistaa sen, että kriisinratkaisun jälkeinen kriisinratkaisun kohteena oleva konserni voi jälleen täyttää asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettua vähimmäisomavaraisuusastetta koskevan vaatimuksen kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin konsolidoidulla tasolla ensisijaisen kriisinratkaisustrategian toteuttamisen jälkeen.

▼ M1

Sovellettaessa 12 a artiklan 2 kohdan a alakohtaa 12 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vaatimus on ilmaistava prosenttilukuna, joka saadaan jakamalla tämän kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaisesti laskettu määrä kokonaisriskin määrällä.

Sovellettaessa 12 a artiklan 2 kohdan b alakohtaa 12 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vaatimus on ilmaistava prosenttilukuna, joka saadaan jakamalla tämän kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdan mukaisesti laskettu määrä vastuiden kokonaismäärällä.

Tämän kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa säädettyä yksittäistä vaatimusta määrittäessään kriisintarkaisuneuvoston on otettava huomioon 27 artiklan 7 kohdassa tarkoitettavat vaatimukset.

Edellisissä alakohdissa tarkoitettuja pääomapohjan vahvistamista koskevia määriä määrittäessään kriisintarkaisuneuvoston on:

- a) käytettävä asiaankuuluvan kokonaisriskin määrän tai vastuiden kokonaismäärän tuoreimpia ilmoitettuja arvoja, joita on tarkistettu kriisintarkaisusuunnitelmassa esitetystä kriisintarkaisutoimista johtuvien mahdollisten muutosten perusteella; ja
- b) toimivaltaisia viranomaisia, myös EKP:tä, kuultuaan tarkistettava direktiivin 2013/36/EU 104 a artiklassa tarkoitettua nykyistä vaatimusta vastaava määrä alas- tai ylöspäin määrittääkseen vaatimuksen, jota kriisintarkaisun kohteena olevaan yhteisöön sovelletaan parhaaksi arvioidun kriisintarkaisustrategian täytäntöönpanon jälkeen.

Kriisintarkaisuneuvoston on voitava korottaa ensimmäisen alakohdan a alakohdan ii alakohdassa säädettyä vaatimusta asianmukaisella tavalla määrällä sen varmistamiseksi, että yhteisö pystyy säilyttämään kriisintarkaisun jälkeen markkinoiden riittävän luottamuksen tietyn ajanjakson ajan, joka ei ole vuotta pitempi.

Tämän kohdan kuudetta alakohtaa sovellettaessa kyseisessä alakohdassa tarkoitettu määrä vahvistetaan samalle tasolle kuin kriisintarkaisuvälineiden soveltamisen jälkeen sovellettava yhteenlaskettu puskurivaatimus, vähennettynä direktiivin 2013/36/EU 128 artiklan 6 kohdan a alakohdassa tarkoitettulla määrällä.

Tämän kohdan kuudennessa alakohdassa tarkoitettua määrää on tarkistettava alaspäin, jos kriisintarkaisuneuvosto toimivaltaisia viranomaisia, myös EKP:tä, kuultuaan toteaa olevan mahdollista ja uskottavaa, että pienempi määrä riittäisi säilyttämään markkinoiden luottamuksen ja varmistamaan, että laitos tai 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu yhteisö pystyy jatkamaan kriittisten taloudellisten toimintojensa suorittamista ja hankkimaan rahoitusta turvautumatta muuhun poikkeukselliseen julkiseen rahoitustukeen kuin kriisintarkaisurahastosta saataviin rahoitusosuuksiin 27 artiklan 7 kohdan ja 76 artiklan 3 kohdan mukaisesti kriisintarkaisustrategian täytäntöönpanon jälkeen. Kyseistä määrää on tarkistettava ylöspäin, jos kriisintarkaisuneuvosto toimivaltaisia viranomaisia, myös EKP:tä, kuultuaan toteaa, että korkeampi määrä on tarpeen markkinoiden riittävän luottamuksen säilyttämiseksi ja sen varmistamiseksi, että laitos tai 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu yhteisö pystyy jatkamaan kriittisten taloudellisten toimintojensa suorittamista ja hankkimaan rahoitusta turvautumatta muuhun poikkeukselliseen julkiseen rahoitustukeen kuin kriisintarkaisurahastosta saataviin rahoitusosuuksiin 27 artiklan 7 kohdan ja 76 artiklan 3 kohdan mukaisesti tietyn ajanjakson ajan, joka ei ole vuotta pitempi.

▼ **M1**

4. Niiden kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen osalta, joihin ei sovelleta asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 a artiklaa ja jotka kuuluvat kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin, jonka kokonaisvarat ovat yli 100 miljardia euroa, tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetun vaatimustason on oltava vähintään:

- a) 13,5 prosenttia, kun se lasketaan 12 a artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti; ja
- b) 5 prosenttia, kun se lasketaan 12 a artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti.

Poiketen siitä, mitä 12 c artiklassa säädetään, tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen on täytettävä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu vaatimustaso, joka on yhtä kuin 13,5 prosenttia, kun se lasketaan 12 a artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti, ja yhtä kuin 5 prosenttia, kun se lasketaan 12 a artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti, omilla varoilla, etuoikeusasemaltaan huonommilla hyväksyttävillä instrumenteilla tai tämän asetuksen 12 c artiklan 3 kohdassa tarkoitetuilla veloilla.

5. Kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön kansallisen kriisinratkaisuviranomaisen pyynnöstä kriisinratkaisuneuvoston on sovellettava tämän artiklan 4 kohdassa säädettyjä vaatimuksia kriisinratkaisun kohteena olevaan yhteisöön, johon ei sovelleta asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 a artiklaa ja joka kuuluu kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin, jonka kokonaisvarat ovat alle 100 miljardia euroa, ja jonka kansallinen kriisinratkaisuviranomainen on arvioinut aiheuttavan kohtuullisen todennäköisesti järjestelmäriskin kaatuessaan.

Kun kansallinen kriisinratkaisuviranomainen tekee päätöksen tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun pyynnön esittämisestä, sen on otettava huomioon

- a) talletusten yleisyys ja velkainstrumenttien puuttuminen rahoitusmallista;
- b) missä määrin hyväksyttävien velkojen pääsy pääomamarkkinoille on rajoittunut;
- c) missä määrin kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö turvautuu ydinpääomaan (CET1) 12 f artiklassa tarkoitetun vaatimuksen täyttämiseksi.

Se, että kansallinen kriisinratkaisuviranomainen ei esitä pyyntöä tämän kohdan ensimmäisen alakohdan nojalla, ei vaikuta kriisinratkaisuneuvoston mahdollisiin 12 c artiklan 5 kohdan nojalla tekemiin päätöksiin.

6. Sellaisten yhteisöjen osalta, jotka eivät itse ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun määrän on oltava seuraava:

- a) laskettaessa 12 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettua vaatimusta 12 a artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti, seuraavien summa:
 - i) katettavien tappioiden määrä, joka vastaa asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan c alakohdassa ja direktiivin 2013/36/EU 104 a artiklassa tarkoitettuja yhteisöä koskevia vaatimuksia; ja

▼ M1

- ii) pääomapohjan vahvistamiseen tarvittava määrä, joka mahdollistaa sen, että yhteisö voi jälleen täyttää asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettua kokonaispääomaosuutta koskevan vaatimuksensa ja direktiivin 2013/36/EU 104 a artiklassa tarkoitettua vaatimuksensa sen jälkeen, kun kyseeseen tulevien pääomainstrumenttien ja hyväksyttävien velkojen alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia on käytetty tämän asetuksen 21 artiklan mukaisesti tai kun kriisinratkaisun kohteena oleva konserni on purettu; ja
- b) laskettaessa 12 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettua vaatimusta 12 a artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti, seuraavien summa:
- i) katettavien tappioiden määrä, joka vastaa asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettua yhteisön vähimmäisomavaraisuusastetta koskevaa vaatimusta; ja
- ii) pääomapohjan vahvistamiseen tarvittava määrä, joka mahdollistaa sen, että yhteisö voi jälleen täyttää asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettua vähimmäisomavaraisuusastetta koskevan vaatimuksensa sen jälkeen, kun kyseeseen tulevien pääomainstrumenttien ja hyväksyttävien velkojen alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia on käytetty tämän asetuksen 21 artiklan mukaisesti tai kun kriisinratkaisun kohteena oleva konserni on purettu.

Sovellettaessa 12 a artiklan 2 kohdan a alakohtaa 12 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vaatimus on ilmaistava prosenttilukuna, joka saadaan jakamalla tämän kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaisesti laskettu määrä kokonaisriskin määrällä.

Sovellettaessa 12 a artiklan 2 kohdan b alakohtaa 12 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vaatimus on ilmaistava prosenttilukuna, joka saadaan jakamalla tämän kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdan mukaisesti laskettu määrä vastuiden kokonaismäärällä.

Tämän kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa säädettyä yksittäistä vaatimusta määrittäessään kriisinratkaisuneuvoston on otettava huomioon 27 artiklan 7 kohdassa tarkoitettut vaatimukset.

Edellisissä alakohdissa tarkoitettuja pääomapohjan vahvistamista koskevia määriä määrittäessään kriisinratkaisuneuvoston on:

- a) käytettävä asiaankuuluvan kokonaisriskin määrän tai vastuiden kokonaismäärän tuoreimpia ilmoitettuja arvoja, tarkistettuna kriisinratkaisusuunnitelmassa esitetyistä toimita johtuvien mahdollisten muutosten perusteella; ja
- b) toimivaltaisia viranomaisia, myös EKP:tä, kuultuaan tarkistettava alas- tai ylöspäin direktiivin 2013/36/EU 104 a artiklassa tarkoitettua nykyistä vaatimusta vastaava määrä määrittääkseen vaatimuksen, jota asianomaiseen yhteisöön sovelletaan sen jälkeen, kun kyseeseen tulevien pääomainstrumenttien ja hyväksyttävien velkojen alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia on käytetty tämän asetuksen 21 artiklan mukaisesti tai kun kriisinratkaisun kohteena oleva konserni on purettu.

▼ **M1**

Kriisinratkaisuneuvoston on voitava korottaa tämän kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettua vaatimusta asianmukaisella tarvittavalla määrällä sen varmistamiseksi, että sen jälkeen, kun kyseeseen tulevien pääomainstrumenttien ja hyväksyttävien velkojen alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia on käytetty 21 artiklan mukaisesti, yhteisö pystyy säilyttämään markkinoiden riittävän luottamuksen tietyn ajanjakson ajan, joka ei ole vuotta pitempi.

Tämän kohdan kuudetta alakohdtaa sovellettaessa kyseisessä alakohdassa tarkoitettu määrä vahvistetaan samalle tasolle kuin tämän asetuksen 21 artiklassa tarkoitettujen valtuuksien käyttämisen tai kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin purkamisen jälkeen sovellettava yhteenlaskettu puskurivaatimus, vähennettynä direktiivin 2013/36/EU 128 artiklan 6 kohdan a alakohdassa tarkoitettulla määrällä.

Tämän kohdan kuudennessa alakohdassa tarkoitettua määrää on tarkistettava alaspäin, jos kriisinratkaisuneuvosto toimivaltaisia viranomaisia, myös EKP:tä, kuultuaan toteaa olevan mahdollista ja uskottavaa, että pienempi määrä riittäisi säilyttämään markkinoiden luottamuksen ja varmistamaan, että laitos tai 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu yhteisö pystyy jatkamaan kriittisten taloudellisten toimintojensa suorittamista ja hankkimaan rahoitusta turvautumatta muuhun poikkeukselliseen julkiseen rahoitustukeen kuin kriisinratkaisurahastosta saataviin rahoitusosuuksiin 27 artiklan 7 kohdan ja 76 artiklan 3 kohdan mukaisesti 21 artiklassa tarkoitettujen valtuuksien käytön tai kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin purkamisen jälkeen. Kyseistä määrää on tarkistettava ylöspäin, jos kriisinratkaisuneuvosto toimivaltaisia viranomaisia, myös EKP:tä, kuultuaan toteaa, että korkeampi määrä on tarpeen markkinoiden riittävän luottamuksen säilyttämiseksi ja sen varmistamiseksi, että laitos tai 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu yhteisö pystyy jatkamaan kriittisten taloudellisten toimintojensa suorittamista ja hankkimaan rahoitusta turvautumatta muuhun poikkeukselliseen julkiseen rahoitustukeen kuin kriisinratkaisurahastosta saataviin rahoitusosuuksiin 27 artiklan 7 kohdan ja 76 artiklan 3 kohdan mukaisesti tietyn ajanjakson ajan, joka ei ole vuotta pitempi.

7. Jos kriisinratkaisuneuvosto arvioi, että hyväksyttävien velkojen tietyt luokat kohtuullisen todennäköisesti jätetään kokonaan tai osittain 27 artiklan 5 kohdan mukaisesti velan arvon alentamisen ulkopuolelle tai ne saatetaan siirtää vastaanottajalle täysimääräisesti osittaisella siirrolla, 12 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vaatimus on täytettävä omilla varoilla tai muilla hyväksyttävillä veloilla, jotka riittävät

- a) kattamaan 27 artiklan 5 kohdan mukaisesti soveltamisalan ulkopuolelle jätettyjen velkojen määrän;
- b) varmistamaan, että 2 kohdassa tarkoitettut edellytykset täyttyvät.

8. Kriisinratkaisuneuvoston päätöksen, jolla otetaan käyttöön omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskeva vähimmäisvaatimus tämän artiklan mukaisesti, on sisällettävä perustelut, mukaan lukien tämän artiklan 2–7 kohdassa tarkoitettujen tekijöiden kattava arviointi, ja kriisinratkaisuneuvoston on tarkasteltava sitä uudelleen ilman aiheutonta viivytystä direktiivin 2013/36/EU 104 a artiklassa tarkoitettua vaatimuksen tason mahdollisten muutosten huomioon ottamiseksi.

9. Sovellettaessa tämän artiklan 3 ja 6 kohtaa pääomavaatimuksia on tulkittava siten kuin toimivaltainen viranomainen soveltaa siirtymäsäännöksiä, joista säädetään asetuksen (EU) N:o 575/2013 kymmenennen osan I osaston 1, 2 ja 4 luvussa ja kansallisen lainsäädännön säännöksissä, joissa käytetään kyseisessä asetuksessa toimivaltaisille viranomaisille annettuja vaihtoehtoja.

▼ **M1***12 e artikla***Omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen määrittäminen G-SII-laitosten kriisinratkaisun kohteena oleville yhteisöille ja EU:n ulkopuolisten G-SII-laitosten unionissa sijaitseville olennaisille tytäryrityksille**

1. Edellä 12 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettu sellaista kriisinratkaisun kohteena olevaa yhteisöä, joka on G-SII-laitos tai osa G-SII-laitosta, koskeva vaatimus muodostuu seuraavista:

- a) asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 a ja 494 artiklassa tarkoitetut vaatimukset; ja
- b) kaikki omien varojen ja hyväksyttävien velkojen lisävaatimukset, jotka kriisinratkaisuneuvosto on määrittänyt erityisesti kyseiseen yhteisöön liittyen tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti.

2. Edellä 12 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vaatimus, joka koskee ulkopuolisen G-SII-laitoksen unionissa sijaitsevaa olennaista tytäryritystä, muodostuu seuraavista:

- a) asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 b ja 494 artiklassa tarkoitetut vaatimukset; ja
- b) kaikki omien varojen ja hyväksyttävien velkojen lisävaatimukset, jotka kriisinratkaisuneuvosto on määrittänyt erityisesti kyseiseen olennaiseen tytäryritykseen liittyen tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti ja jotka on täytettävä 12 g artiklan ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 b artiklan 2 kohdan edellytykset täyttävillä omilla varoilla ja veloilla.

3. Kriisinratkaisuneuvoston on otettava käyttöön 1 kohdan b alakohdassa ja 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettu omien varojen ja hyväksyttävien velkojen lisävaatimus ainoastaan

- a) siinä tapauksessa, että tämän artiklan 1 kohdan a alakohdassa tai 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettu vaatimus ei riitä täyttämään 12 d artiklassa vahvistettuja edellytyksiä; ja
- b) siinä määrin, että varmistetaan 12 d artiklassa vahvistettujen edellytysten täytyminen.

4. Kriisinratkaisuneuvoston päätöksen, jolla otetaan käyttöön omien varojen ja hyväksyttävien velkojen lisävaatimus tämän artiklan 1 kohdan b alakohdan tai tämän artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti, on sisällettävä perustelut, mukaan lukien tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen tekijöiden kattava arviointi, ja kriisinratkaisuneuvoston on tarkasteltava sitä uudelleen ilman aiheetonta viivytystä direktiivin 2013/36/EU 104 a artiklassa tarkoitetun, kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin tai EU:n ulkopuolisen G-SII-laitoksen unionissa sijaitsevaan olennaiseen tytäryritykseen sovellettavan vaatimuksen tason mahdollisten muutosten huomioon ottamiseksi.

*12 f artikla***Omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen soveltaminen kriisinratkaisun kohteena oleviin yhteisöihin**

1. Kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen on noudatettava 12 c–12 e artiklan vaatimuksia konsolidoinnin perusteella kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin tasolla.

▼ **M1**

2. Kriisinratkaisuneuvosto määrittää konsernitason kriisinratkaisuviranomaista, jos kyseinen viranomainen ei ole sama kuin kriisinratkaisuneuvosto, ja konsolidointiryhmän valvojaa kuultuaan 12 a artiklan 1 kohdassa tarkoitetun vaatimuksen, joka koskee osallistuvaan jäsenvaltioon sijoittautunutta kriisinratkaisun kohteena olevaa yhteisöä kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin konsolidoidulla tasolla, 12 c–12e artiklassa vahvistettujen vaatimusten perusteella sekä sen perusteella, onko konsernin kolmannessa maassa toimivat tytäryritykset purettava erikseen kriisinratkaisusuunnitelman nojalla.

3. Kriisinratkaisuneuvosto päättää 3 artiklan 1 kohdan 24 b alakohdan b alakohdan mukaisesti määriteltujen kriisinratkaisun kohteena olevien konsernien osalta yhteisvastuumekanismin ominaispiirteiden ja ensisijaisen kriisinratkaisustrategian perusteella, mitä kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin kuuluvia yhteisöjä vaaditaan noudattamaan 12 d artiklan 3 ja 4 kohtaa ja 12 e artiklan 1 kohtaa sen varmistamiseksi, että koko kriisinratkaisun kohteena oleva konserni noudattaa tämän artiklan 1 ja 2 kohtaa, ja kuinka kyseisten yhteisöjen on tehtävä se kriisinratkaisusuunnitelman mukaisesti.

12 g artikla

Omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen soveltaminen yhteisöihin, jotka eivät itse ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä

1. Laitosten, jotka ovat kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön tai kolmannen maan yhteisön tytäryrityksiä mutta jotka eivät itse ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, on noudatettava 12 d artiklassa säädettyjä vaatimuksia yksittäisenä laitoksena.

Kriisinratkaisuneuvosto voi toimivaltaisia viranomaisia, myös EKP:tä, kuultuaan päättää soveltaa tässä artiklassa säädettyä vaatimusta 2 artiklan b alakohdassa tarkoitettuun yhteisöön, joka on kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön tytäryritys mutta joka ei itse ole kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö.

Poiketen siitä, mitä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, unionissa emoyrityksenä toimivien yritysten, jotka eivät itse ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä mutta jotka ovat kolmansien maiden yhteisöjen tytäryrityksiä, on noudatettava 12 d ja 12 e artiklassa säädettyjä vaatimuksia konsolidoinnin perusteella.

Edellä olevan 3 artiklan 1 kohdan 24 b alakohdan b alakohdan mukaisesti määriteltujen kriisinratkaisun kohteena olevien konsernien osalta keskusyhteisöön pysyvästi kuuluvien luottolaitosten, mutta jotka eivät ole itse kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, ja keskusyhteisön, joka ei ole itse kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö, sekä kaikkien kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen, joihin ei sovelleta 12 f artiklan 3 kohdan mukaista vaatimusta, on noudatettava 12 d artiklan 6 kohtaa yksittäisenä laitoksena.

Edellä 12 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vaatimus, joka koskee tässä kohdassa tarkoitettua yhteisöä, on määritettävä 12 d artiklassa säädettyjen vaatimusten perusteella.

2. Edellä 12 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vaatimus, joka koskee tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja yhteisöjä, on täytettävä yhdellä tai useammalla seuraavista:

▼ **M1**

- a) velat,
- i) jotka on laskettu liikkeeseen kriisinratkaisun kohteena olevalle yhteisölle ja jotka ovat sen ostamia joko suoraan tai välillisesti muiden samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin kuuluvien yhteisöjen välityksellä, jotka ostivat velat tämän artiklan soveltamisalaan kuuluvalta yhteisöltä, tai jotka on laskettu liikkeeseen muulle kuin samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin kuuluvalle nykyiselle osakkeenomistajalle ja jotka ovat tämän ostamia, niin kauan kuin alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksien käyttö 21 artiklan mukaisesti ei vaikuta kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön määräysvaltaan tytäryrityksessä;
 - ii) jotka täyttävät asetuksen (EU) N:o 575/2013 72 a artiklassa tarkoitetut hyväksyttävyyssuhteet, lukuun ottamatta kyseisen asetuksen 72 b artiklan 2 kohdan b, c, k, l ja m alakohtaa ja 72 b artiklan 3–5 kohtaa;
 - iii) jotka tulevat tavanomaisen maksukyvyttömyysmenettelyn ensisijaisuusjärjestyksessä sellaisten velkojen jälkeen, jotka eivät täytä i alakohdassa tarkoitettua edellytystä ja joita ei voida hyväksyä omien varojen vaatimukseen;
 - iv) joihin sovelletaan 21 artiklan mukaisesti alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksia tavalla, joka on johdonmukainen kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin kriisinratkaisustrategian kanssa erityisesti siten, että se ei vaikuta kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön määräysvaltaan tytäryrityksessä;
 - v) joiden omistusoikeuden hankintaa ei ole rahoittanut suoraan eikä välillisesti tämän artiklan soveltamisalaan kuuluva yhteisö;
 - vi) joita koskevissa säännöksissä ei ilmaista nimenomaisesti tai epäsuorasti, että tämän artiklan soveltamisalaan kuuluva yhteisö tapauksen mukaan toteuttaisi velkojen osto-option, lunastuksen, takaisinoston tai varhaisen takaisinmaksun muuten kuin kyseisen yhteisön maksukyvyttömyyden tai selvitystila- ja konkurssimenettelyn yhteydessä, eikä kyseinen yhteisö ilmaise tätä muulla tavoin;
 - vii) joita koskevissa säännöksissä ei anneta haltijalle oikeutta nopeuttaa tulevaa suunniteltua koron tai pääoman maksua muuten kuin tämän artiklan soveltamisalaan kuuluvan yhteisön maksukyvyttömyyden tai selvitystila- ja konkurssimenettelyn yhteydessä;
 - viii) joihin tapauksen mukaan liittyvien koron- tai osingonmaksujen määrää ei muuteta tämän artiklan soveltamisalaan kuuluvan yhteisön tai sen emoyrityksen luottokelpoisuuden perusteella;
- b) omat varat seuraavasti:
- i) ydinpääoma (CET1), ja
 - ii) muut omat varat, jotka
 - on laskettu liikkeeseen samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin kuuluville yhteisöille ja jotka ovat näiden ostamia; tai

▼ **M1**

- on laskettu liikkeeseen muille kuin samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin kuuluville yhteisöille ja jotka ovat näiden ostamia, niin kauan kuin alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksien käyttö 21 artiklan mukaisesti ei vaikuta kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön määräysvaltaan tytäryrityksessä.

3. Kriisinratkaisuneuvosto voi sallia, että 12 a artiklan 1 kohdan vaatimus täytetään kokonaan tai osittain kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön antamalla takauksella, kun seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) sekä tytäryritys että kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö ovat sijoittautuneet samaan osallistuvaan jäsenvaltioon ja ne kuuluvat samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin;
- b) kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö täyttää 12 f artiklassa tarkoitetun vaatimuksen;
- c) takaus annetaan vähintään sitä vaatimusta vastaavalle määrälle, jonka se korvaa;
- d) takaus lankeaa maksettavaksi, jos tytäryritys ei pysty maksamaan velkojaan tai muita vastuutaan eräpäivänä taikka tytäryrityksen osalta on tehty 21 artiklan 3 kohdan mukainen toteamus, sen mukaan, kumpi on aiempi;
- e) vähintään 50 prosentille takauksen määrästä on vakuutena Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/47/EY ⁽¹⁾ 2 artiklan 1 kohdan a alakohdassa määritelty rahoitusvakuusjärjestely;
- f) takauksen kattava vakuus täyttää asetuksen (EU) N:o 575/2013 197 artiklan vaatimukset, ja se on sopivan varovaisten aliarvostusten jälkeen riittävä kattamaan e alakohdassa tarkoitetun vakuutena olevan määrän;
- g) takauksen kattava vakuus on kiinnittämätön eikä sitä varsinkaan käytetä muiden takausten vakuutena;
- h) vakuudella on efektiivinen maturiteetti, joka täyttää asetuksen (EU) N:o 575/2013 72 c artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen maturiteettiedellytykset; ja
- i) vakuuden siirrolle kriisinratkaisun kohteena olevalta yhteisöltä asianomaiselle tytäryritykselle ei ole olemassa oikeudellisia, sääntelyyn liittyviä tai operatiivisia esteitä myöskään silloin, kun kriisinratkaisun kohteena olevaan yhteisöön kohdistuu kriisinratkaisutoimia.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/47/EY, annettu 6 päivänä kesäkuuta 2002, rahoitusvakuusjärjestelyistä (EUVL L 168, 27.6.2002, s. 43).

▼ **M1**

Ensimmäisen alakohdan i alakohdan soveltamiseksi kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön on kriisinratkaisuneuvoston pyynnöstä toimitettava puolueeton, kirjallinen ja perusteltu oikeudellinen lausunto tai osoitettava muulla tyydyttävällä tavalla, että vakuuden siirrolle kriisinratkaisun kohteena olevalta yhteisöltä asianomaiselle tytäryritykselle ei ole olemassa oikeudellisia, sääntelyyn liittyviä tai operatiivisia esteitä.

12 h artikla

Omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen soveltamatta jättäminen yhteisöihin, jotka eivät itse ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä

1. Kriisinratkaisuneuvosto voi luopua 12 g artiklan soveltamisesta osallistuvaan jäsenvaltioon sijoittautuneeseen kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön tytäryritykseen, jos

- a) sekä tytäryritys että kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö ovat sijoittautuneet samaan osallistuvaan jäsenvaltioon ja ne kuuluvat samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin;
- b) kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö täyttää 12 f artiklassa tarkoitetun vaatimuksen;
- c) ei ole tämänhetkistä tai ennakoitavissa olevaa olennaista käytännöllistä tai oikeudellista estettä, jonka vuoksi kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö ei voisi siirtää nopeasti tytäryritykselle, josta on tehty 21 artiklan 3 kohdan mukainen toteamus, omia varoja tai velkojen takaisinmaksua, varsinkin jos kriisinratkaisun kohteena olevaan yhteisöön kohdistuu kriisinratkaisutoimia.

2. Kriisinratkaisuneuvosto voi luopua 12 g artiklan soveltamisesta osallistuvaan jäsenvaltioon sijoittautuneeseen kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön tytäryritykseen, jos

- a) sekä tytäryritys että sen emoyritys ovat sijoittautuneet samaan osallistuvaan jäsenvaltioon ja ne kuuluvat samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin;
- b) emoyritys täyttää konsolidoinnin perusteella 12 a artiklan 1 kohdassa tarkoitetun vaatimuksen kyseisessä osallistuvassa jäsenvaltiossa;
- c) ei ole tämänhetkistä tai ennakoitavissa olevaa olennaista käytännöllistä tai oikeudellista estettä, jonka vuoksi emoyritys ei voisi siirtää nopeasti tytäryritykselle, josta on tehty 21 artiklan 3 kohdan mukainen toteamus, omia varoja tai suorittaa velkojen takaisinmaksua, varsinkin jos emoyritykseen kohdistuu kriisinratkaisutoimia.

▼ **M1***12 i artikla***Keskusyhteisöä ja keskusyhteisöön pysyvästi kuuluvia luottolaitoksia koskeva vapautus**

Kriisinratkaisuneuvosto voi osittain tai kokonaan luopua 12 g artiklan soveltamisesta keskusyhteisöön tai keskusyhteisöön pysyvästi kuuluvaan luottolaitokseen, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) luottolaitos ja keskusyhteisö ovat saman toimivaltaisen viranomaisen valvomia ja ne ovat sijoittautuneet samaan osallistuvaan jäsenvaltioon ja kuuluvat samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin;
- b) keskusyhteisön ja siihen pysyvästi kuuluvien luottolaitosten sitoumukset ovat yhteisvastuullisia tai keskusyhteisö takaa siihen pysyvästi kuuluvien luottolaitosten sitoumukset kokonaan;
- c) keskusyhteisön ja kaikkien siihen pysyvästi kuuluvien luottolaitosten omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevaa vähimmäisvaatimusta, vakavaraisuutta ja maksuvalmiutta valvotaan kokonaisuutena näiden laitosten konsolidoitujen tilinpäätösten perusteella;
- d) keskusyhteisöön pysyvästi kuuluvia luottolaitoksia koskevan vapautuksen osalta keskusyhteisön johdolla on valtuudet antaa ohjeistusta siihen pysyvästi kuuluvien laitosten johdolle;
- e) asiaankuuluva kriisinratkaisun kohteena oleva konserni täyttää 12 f artiklan 3 kohdassa tarkoitetun vaatimuksen; ja
- f) keskusyhteisön ja siihen pysyvästi kuuluvien luottolaitosten väliselle nopealle omien varojen siirrolle tai velkojen takaisinmaksulle kriisinratkaisussa ei ole tämänhetkistä tai ennakoitavissa olevaa olennaista käytännöllistä tai oikeudellista estettä.

*12 j artikla***Omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen rikkominen**

1. Kaikkiin 12 f tai 12 g artiklassa tarkoitetun omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen rikkomisiin on puuttava seuraavista ainakin yhden perusteella:

- a) valtuudet puuttua purkamis- tai uudelleenjärjestämismahdollisuuksien esteisiin tai poistaa ne 10 artiklan mukaisesti;
- b) 10 a artiklassa tarkoitetut valtuudet;
- c) direktiivin 2013/36/EU 104 artiklassa tarkoitetut toimenpiteet;

▼ **M1**

- d) varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteet 13 artiklan mukaisesti;
- e) hallinnolliset seuraamukset ja muut hallinnolliset toimenpiteet direktiivin 2014/59/EU 110 ja 111 artiklan mukaisesti.

Kriisintarkkaisuineuvosto tai EKP voi lisäksi arvioida 18 artiklan mukaisesti sitä, onko laitos lähellä kaatumista tai kaatuuko se todennäköisesti.

2. Kriisintarkkaisuineuvoston, kriisintarkkaisuviranomaisten ja osallistuvien jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on kuultava toisiaan, kun ne käyttävät 1 kohdassa tarkoitettuja valtuuksiaan.

*12 k artikla***Siirtymäjärjestelyt ja kriisintarkkaisuun jälkeiset järjestelyt**

1. Poiketen siitä, mitä 12 a artiklan 1 kohdassa säädetään, kriisintarkkaisuineuvoston ja kansallisten kriisintarkkaisuviranomaisten on määritettävä 12 artiklan 1 ja 3 kohdassa tarkoitetuille yhteisöille asianmukaiset siirtymäkaudet tapauksen mukaan 12 f tai 12 g artiklan vaatimusten tai 12 c artiklan 4, 5 tai 7 kohdan soveltamisesta johtuvien vaatimusten noudattamiseksi. Määräaika, jolloin yhteisöjen on noudatettava 12 f tai 12 g artiklassa tarkoitettuja vaatimuksia tai 12 c artiklan 4, 5 tai 7 kohdan soveltamisesta johtuvia vaatimuksia on 1 päivä tammikuuta 2024.

Kriisintarkkaisuineuvoston on määritettävä tapauksen mukaan 12 f tai 12 g artiklassa tarkoitettuja vaatimuksia tai 12 c artiklan 4, 5 tai 7 kohdan soveltamisesta johtuvia vaatimuksia varten välitavoitetasot, joita 12 artiklan 1 ja 3 kohdassa tarkoitettujen yhteisöjen on noudatettava 1 päivänä tammikuuta 2022. Välitavoitetasoilla on pääsääntöisesti varmistettava omien varojen ja hyväksyttävien velkojen lineaarinen eteneminen kohti vaatimuksen täyttämistä.

Kriisintarkkaisuineuvosto voi asettaa siirtymäkauden, joka päättyy 1 päivänä tammikuuta 2024 jälkeen, kun se on asianmukaisesti perusteltua ja tarkoituksenmukaista 7 kohdassa tarkoitettujen kriteerien perusteella ja ottaen huomioon seuraavat seikat:

- a) yhteisön taloudellisen tilanteen kehittyminen;
- b) todennäköisyys, että yhteisö pystyy kohtuullisessa ajassa varmistamaan 12 f tai 12 g artiklassa tarkoitettujen vaatimusten tai 12 c artiklan 4, 5 tai 7 kohdan soveltamisesta johtuvan vaatimuksen noudattamisen; ja
- c) se, pystyykö yhteisö korvaamaan velkoja, jotka eivät enää täytä asetuksen (EU) N:o 575/2013 72 b ja 72 c artiklassa ja tämän asetuksen 12 c artiklassa tai 12 g artiklan 2 kohdassa säädettyjä hyväksyttävyyss- tai maturiteettikriteereitä, ja jos ei pysty, onko tämä kyvyttömyys luonteeltaan epäsystemaattista vai markkinoiden laajuisen häiriön aiheuttamaa.

▼ **MI**

2. Määräaika, jolloin kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen on täytettävä 12 d artiklan 4 ja 5 kohdassa tarkoitettu vaatimusten vähimmäistaso on 1 päivä tammikuuta 2022.

3. Edellä 12 d artiklan 4 ja 5 kohdassa tarkoitettujen vaatimusten vähimmäistasoja ei sovelleta kahden vuoden ajan siitä päivästä, jona

a) kriisinratkaisuneuvosto tai kansallinen kriisinratkaisuviranomainen sovelsi velan arvon alentamista; tai

b) kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö otti käyttöön 18 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua vaihtoehtoista yksityisen sektorin toimenpiteen, jolla pääomainstrumentit ja muut velat on alaskirjattu tai muunnettu ydinpääoman instrumenteiksi (CET1), tai jona velkojen alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia on käytetty 21 artiklan mukaisesti kyseisen kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön osalta, millä on pyritty vahvistamaan kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön pääomapohjaa kriisinratkaisuvälineitä käyttämättä.

4. Tapauksen mukaan 12 c artiklan 4 ja 7 kohdassa sekä 12 d artiklan 4 ja 5 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia ei sovelleta kolmen vuoden ajan siitä päivästä, jona kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö tai se konserni, johon kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö kuuluu, on yksilöity GSII-laitokseksi tai jona kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö joutui 12 d artiklan 4 tai 5 kohdassa tarkoitettuun tilanteeseen.

5. Poiketen siitä, mitä 12 a artiklan 1 kohdassa säädetään, kriisinratkaisuneuvoston ja kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten on määritettävä asianmukainen siirtymäkausi tapauksen mukaan 12 f tai 12 g artiklan vaatimusten tai 12 c artiklan 4, 5 tai 7 kohdan soveltamisesta johtuvan vaatimuksen noudattamiseksi yhteisöille, joihin on sovellettu 21 artiklassa tarkoitettuja kriisinratkaisuvälineitä tai velkojen alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia.

6. Kriisinratkaisuneuvoston ja kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten on 1–5 kohdan soveltamiseksi ilmoitettava yhteisölle siirtymäkauden ajan sovellettava suunniteltu omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskeva vähimmäisvaatimus kullekin 12 kuukauden jaksolle, jotta helpotetaan yhteisön tappionkattamiskyvyn ja pääomapohjan vahvistamiskyvyn asteittaista vahvistamista. Siirtymäkauden päättyessä omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen on oltava sama kuin tapauksen mukaan 12 c artiklan 4, 5 tai 7 kohdan, 12 d artiklan 4 tai 5 kohdan, 12 f tai 12 g artiklan nojalla määritetty määrä.

7. Kriisinratkaisuneuvoston on siirtymäkausia määrittäessään otettava huomioon

a) talletusten yleisyys ja velkainstrumenttien puuttuminen rahoitusmallista;

b) hyväksyttävien velkojen pääsy pääomamarkkinoille;

▼M1

c) missä määrin kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö turvautuu ydinpääomaan (CET1) 12 f artiklassa tarkoitetun vaatimuksen täyttämiseksi.

8. Jollei 1 kohdan soveltamisesta muuta johdu, kriisinratkaisuneuvoston on voitava tämän jälkeen tarkistaa joko siirtymäkauden pituutta tai suunniteltuja omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevia vähimmäisvaatimuksia, jotka on ilmoitettu 6 kohdan nojalla.

▼B*2 LUKU***Varhainen puuttuminen***13 artikla***Varhainen puuttuminen**

1. EKP ilmoittaa tai kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava kriisinratkaisuneuvostolle kaikista toimenpiteistä, jotka ne vaativat laitosta tai konsernia toteuttamaan tai jotka ne toteuttavat itse asetuksen (EU) N:o 1024/2013 16 artiklan, direktiivin 2014/59/EU 27 artiklan 1 kohdan taikka 28 tai 29 artiklan tai direktiivin 2013/36/EU 104 artiklan nojalla.

Kriisinratkaisuneuvosto ilmoittaa komissiolle kaikista ensimmäisen alakohdan mukaisesti saamistaan tiedoista.

2. Kriisinratkaisuneuvosto voi siitä päivästä, jona se on vastaanottanut 1 kohdassa tarkoitetut tiedot, valmistella kyseisen laitoksen tai konsernin kriisinratkaisua, sanotun kuitenkaan rajoittamatta unionin muun lainsäädännön mukaisia EKP:n ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten valtuuksia.

Sovellettaessa ensimmäistä alakohtaa EKP valvoo tai asianomaisen kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on valvottava tiiviisti yhteistyössä kriisinratkaisuneuvoston kanssa laitoksen tai emoyrityksen olosuhteita sekä sitä, miten laitos tai emoyritys noudattaa niitä varhaisen puuttumisen toimenpiteitä, jotka sitä on vaadittu toteuttamaan.

EKP antaa tai asianomaisen kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on annettava kriisinratkaisuneuvostolle kaikki tarvittavat tiedot kriisinratkaisusuunnitelman ajan tasalle saattamiseksi ja laitoksen mahdollisen kriisinratkaisun valmistelemiseksi sekä laitoksen varojen ja velkojen arvottamiseksi 20 artiklan 1–15 kohdan mukaisesti.

3. Kriisinratkaisuneuvostolla on valtuudet vaatia laitosta tai emoyritystä ottamaan yhteyttä mahdollisiin ostajiin laitoksen kriisinratkaisun valmistelemiseksi noudattaen direktiivin 2014/59/EU 39 artiklan 2 kohdassa vahvistettuja perusteita ja tämän asetuksen 88 artiklassa säädettyjä salassapitovelvollisuutta koskevia vaatimuksia.

Kriisinratkaisuneuvostolla on myös valtuudet vaatia asianomaista kansallista kriisinratkaisuviranomaista laatimaan alustava kriisinratkaisumääräys kyseistä laitosta tai konsernia varten.

Kriisinratkaisuneuvosto ilmoittaa EKP:lle, asianomaisille kansallisille toimivaltaisille viranomaisille ja asianomaisille kansallisille kriisinratkaisuviranomaisille tämän kohdan mukaisesti toteuttamistaan toimista.

▼B

4. Jos EKP aikoo tai kansalliset toimivaltaiset viranomaiset aikovat määrätä laitokselle tai konsernille lisätoimenpiteitä asetuksen (EU) N:o 1024/2013 16 artiklan, direktiivin 2014/59/EU 27 artiklan 1 kohdan taikka 28 tai 29 artiklan tai direktiivin 2013/36/EU 104 artiklan nojalla ennen kuin laitos tai konserni on noudattanut kokonaan ensimmäistä kriisinratkaisuneuvostolle ilmoitettua toimenpidettä, ne ilmoittavat asiasta kriisinratkaisuneuvostolle ennen tällaisten lisätoimenpiteiden määrittämistä kyseiselle laitokselle tai konsernille.

5. EKP tai kansallinen toimivaltainen viranomainen, kriisinratkaisuneuvosto ja asianomaiset kansalliset kriisinratkaisuviranomaiset varmistavat, että 4 kohdassa tarkoitettu lisätoimenpide ja kaikki kriisinratkaisuneuvoston toimet, joiden tavoitteena on valmistella kriisinratkaisua 2 kohdan mukaisesti, ovat yhdenmukaisia.

*3 LUKU***Kriisinratkaisu***14 artikla***Kriisinratkaisutavoitteet**

1. Kriisinratkaisuneuvosto, neuvosto ja komissio sekä tarvittaessa kansalliset kriisinratkaisuviranomaiset ottavat 18 artiklassa tarkoitetun kriisinratkaisumenettelyn mukaisesti toimiessaan oman toimivaltansa puitteissa huomioon kriisinratkaisutavoitteet, valitsevat kriisinratkaisuvälineet ja valitsevat kriisinratkaisuvalltuudet, joiden avulla niiden näkemysten mukaan parhaiten voidaan saavuttaa kunkin tapauksen olosuhteiden kannalta merkitykselliset kriisinratkaisutavoitteet.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen kriisinratkaisutavoitteiden ovat seuraavat:

- a) varmistaa kriittisten toimintojen jatkuvuus;
- b) välttää merkittävien haitallisten vaikutusten aiheutuminen rahoitusvakaudelle, erityisesti estämällä häiriöiden leviäminen muun muassa markkinoiden perusrakenteisiin ja ylläpitämällä markkinakuria;
- c) suojata julkisia varoja huolehtimalla siitä, että turvautuminen poikkeukselliseen julkiseen rahoitustukeen on mahdollisimman vähäistä;
- d) suojata direktiivin 2014/49/EU soveltamisalaan kuuluvia tallettajia ja direktiivin 97/9/EY soveltamisalaan kuuluvia sijoittajia;
- e) suojata asiakkaiden varoja ja omaisuutta.

Edellä mainittuihin tavoitteisiin pyrkiessään kriisinratkaisuneuvosto, neuvosto, komissio ja tapauksen mukaan kansalliset kriisinratkaisuviranomaiset pyrkivät pitämään kriisinratkaisun kustannukset mahdollisimman alhaisina ja välttämään arvon alentumista, paitsi jos se on välttämätöntä kriisinratkaisutavoitteiden saavuttamiseksi.

3. Jollei tämän asetuksen säännöksistä muuta johdu, kaikki kriisinratkaisutavoitteet ovat yhtä merkittäviä ja niiden välille on luotava asianmukainen tasapaino kunkin tapauksen luonteen ja olosuhteiden mukaisesti.

▼B*15 artikla***Kriisinratkaisua koskevat yleiset periaatteet**

1. Kriisinratkaisuneuvosto, neuvosto, komissio ja tarvittaessa kansalliset kriisinratkaisuviranomaiset toteuttavat 18 artiklassa tarkoitetun kriisinratkaisumenettelyn mukaisesti toimiessaan kaikki asianmukaiset toimenpiteet sen takaamiseksi, että kriisinratkaisutoimi toteutetaan seuraavia periaatteita noudattaen:

- a) tappioista vastaavat ensin kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen osakkeenomistajat;
- b) kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen velkojat vastaavat tappioista osakkeenomistajien jälkeen noudattaen 17 artiklan mukaista saamistensa etusijajärjestystä, jollei tässä asetuksessa nimenomaisesti toisin säädetä;
- c) kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen ylin hallintoelin ja toimiva johto vaihdetaan, lukuun ottamatta tapauksia, joissa katsotaan, että olosuhteista johtuen koko ylimmän hallintoelimen ja toimivan johdon tai niiden osan jatkaminen tehtävässään on tarpeen kriisinratkaisutavoitteiden saavuttamiseksi;
- d) kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen ylin hallintoelin ja toimiva johto antavat kaiken tarvittavan tuen kriisinratkaisutavoitteiden saavuttamiseksi;
- e) luonnolliset henkilöt ja oikeushenkilöt asetetaan kansallisen oikeuden mukaisesti siviili- ja rikosoikeudelliseen vastuuseen kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen kykenemättömyydestä jatkaa toimintaansa;
- f) samaan luokkaan kuuluvia velkojia käsitellään yhdenmukaisella tavalla, jollei tässä asetuksessa toisin säädetä;
- g) velkojille ei saa aiheutua suurempia tappioita kuin mitä niille olisi aiheutunut, jos 2 artiklassa tarkoitettu yhteisö olisi likvidoitu tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä 29 artiklassa määriteltyjen suojatoimien mukaisesti;
- h) suojattujen talletusten suoja on täydellinen; ja
- i) kriisinratkaisutoimi toteutetaan tässä asetuksessa määriteltyjen suojatoimien mukaisesti.

2. Jos laitos on konserniyhteisö, kriisinratkaisuneuvosto, neuvosto ja komissio toimivat kriisinratkaisuvälineiden soveltamisesta ja kriisinratkaisuvaltuuksien käytöstä päättäessään siten, että muille konserniyhteisöille ja koko konsernille aiheutuvat vaikutukset sekä haitalliset vaikutukset rahoitusvakauteen unionissa ja sen jäsenvaltioissa ja erityisesti maissa, joissa konserni toimii, jäävät mahdollisimman vähäisiksi, sanottuna kuitenkin rajoittamatta 14 artiklan soveltamista.

▼B

3. Jos tämän asetuksen 2 artiklassa tarkoitettuun yhteisöön sovelletaan liiketoiminnan myyntiä, omaisuudenhoitoyhtiön käyttöä tai varojen erottelua, kyseisen yhteisön katsotaan neuvoston direktiivin 2001/23/EY ⁽¹⁾ 5 artiklan 1 kohtaa sovellettaessa olevan konkurssinnettelyn tai muun samankaltaisen maksukyvyttömyysmenettelyn kohteena.

4. Päätöksessään kriisinratkaisuvälineiden soveltamisesta ja kriisinratkaisuvaltuuksien käytöstä kriisinratkaisuneuvosto ohjeistaa kansallisia kriisinratkaisuviranomaisia tapauksen mukaan pitämään työntekijöiden edustajat ajan tasalla ja kuulemaan heitä.

Tämä ei vaikuta työntekijöiden edustusta ylimmissä hallintoelimissä koskevien kansallisten oikeuden tai käytännön säännösten soveltamiseen.

*16 artikla***Rahoituslaitosten ja emoyritysten kriisinratkaisu**

1. Kriisinratkaisuneuvosto päättää osallistuvaan jäsenvaltioon sijoitautuneeseen rahoituslaitokseen kohdistuvasta kriisinratkaisutoimesta, kun 18 artiklan 1 kohdassa säädetty edellytykset täyttyvät sekä rahoituslaitoksen että konsolidoidun valvonnan piiriin kuuluvan emoyrityksen osalta.

▼MI

2. Kriisinratkaisuneuvosto toteuttaa 2 artiklan b alakohdassa tarkoitettuun emoyritykseen kohdistuvan kriisinratkaisutoimen, jos 18 artiklan 1 kohdassa säädetty edellytykset täyttyvät.

3. Kriisinratkaisuneuvosto voi huolimatta siitä, ettei emoyritys täytä 18 artiklan 1 kohdassa säädettyjä edellytyksiä, päättää kyseiseen emoyritykseen kohdistuvasta kriisinratkaisutoimesta, jos se on kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö ja jos yksi tai useampi sen tytäryrityksistä, jotka ovat laitoksia mutta eivät itse kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, täyttää 18 artiklan 1 kohdassa säädetty edellytykset ja edellyttäen, että niiden varat ja velat ovat sellaiset, että niiden kaatuminen uhkaisi laitosta tai koko konsernia, ja jos emoyritykseen kohdistuva kriisinratkaisutoimi on tarpeen, jotta joko tällaisten tytäryrityksenä toimivien laitosten tai asiaankuuluvan koko kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin kriisinratkaisu voidaan toteuttaa.

▼B*17 artikla***Saamisten etusijajärjestys**

1. Sovellettaessa velkakirjojen arvon alaskirjausta tämän asetuksen 2 artiklassa tarkoitettuun yhteisöön kriisinratkaisuneuvosto tai komissio päättää tai soveltuvin osin kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten on päätettävä alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksien käytöstä, mukaan lukien mahdollinen tämän asetuksen 27 artiklan 5 kohdan soveltaminen, ja kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten on käytettävä kyseisiä valtuuksia direktiivin 2014/59/EU 47 ja 48 artiklan mukaisesti ja niiden kansallisessa lainsäädännössä, mukaan lukien mainitun direktiivin 108 artiklan saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annetut säännökset, säädetyn saamisten käänteisen etusijajärjestyksen mukaisesti, sanotun kuitenkin rajoittamatta tämän asetuksen 27 artiklan 3 kohdan mukaista velkojen rajaamista velkakirjojen arvon alaskirjauksen ulkopuolelle.

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 2001/23/EY, annettu 12 päivänä maaliskuuta 2001, työntekijöiden oikeuksien turvaamista yrityksen tai liikkeen taikka yritystai liiketoiminnan osan luovutuksen yhteydessä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä (EYVL L 82, 22.3.2001, s. 16).

▼ B

2. Osallistuvien jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ja kriisintarkaisuneuvostolle 2 artiklassa tarkoitettuihin yhteisöihin kohdistuvien saamisten etusijajärjestyksestä kansallisissa maksukyvyttömyysmenettelyissä kunkin vuoden 1 päivänä heinäkuuta tai välittömästi, jos järjestys muuttuu.

Sovellettaessa velkakirjojen arvon alaskirjausta asianomainen talletussuojajärjestelmä vastaa veloista 79 artiklassa säädettyjen ehtojen mukaisesti.

*18 artikla***Kriisintarkaisumenettely**

1. Kriisintarkaisuneuvosto hyväksyy 6 kohdan mukaisen kriisintarkaisumääräyksen 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja yhteisöjä ja konserneja sekä 7 artiklan 4 kohdan b alakohdassa ja 5 kohdassa tarkoitettuja yhteisöjä ja konserneja varten, kun näiden kohtien soveltamista koskevat edellytykset täyttyvät, ainoastaan, kun se arvioi johdon istunnossaan saadessaan neljännen alakohdan mukaisen ilmoituksen tai omasta aloitteestaan, että seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) yhteisö on kykenemätön tai todennäköisesti kykenemätön jatkamaan toimintaansa;

▼ M1

b) ottaen huomioon ajoitus ja muut asiaankuuluvat olosuhteet ei voida kohtuudella olettaa, että yhteisön kykenemättömyys jatkaa toimintaansa on estettävissä kohtuullisessa ajassa millään yhteisöön kohdistuvilla vaihtoehtoisilla yksityisen sektorin toimenpiteillä, mukaan lukien laitosten suojajärjestelmien toimenpiteet, tai valvontatoimella, mukaan lukien varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteet tai kyseeseen tulevien pääomainstrumenttien ja hyväksyttävien velkojen alaskirjaus tai muuntaminen 21 artiklan 1 kohdan mukaisesti;

▼ B

c) kriisintarkaisutoimi on 5 kohdan mukaisesti yleisen edun kannalta välttämätön.

EKP arvioi ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettujen edellytyksien täyttymisen kuultuaan kriisintarkaisuneuvostoa. Kriisintarkaisuneuvosto voi johdon istunnossaan tehdä tällaisen arvioinnin ainoastaan sen jälkeen, kun se on ensin ilmoittanut EKP:lle aikomuksestaan, ja ainoastaan, jos EKP ei tee kyseistä arviointia kolmen kalenteripäivän kuluessa tämän tiedon vastaanottamisesta. EKP antaa kriisintarkaisuneuvostolle viipymättä kaikki asiaan liittyvät tiedot, joita kriisintarkaisuneuvosto pyytää arviointiaan varten.

Jos EKP arvioi, että ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettu edellytys täyttyy ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen yhteisön tai konsernin osalta, se ilmoittaa tämän arvioinnin viipymättä komissiolle ja kriisintarkaisuneuvostolle.

Kriisintarkaisuneuvosto arvioi johdon istunnossaan tai tapauksen mukaan kansalliset kriisintarkaisuviranomaiset arvioivat ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettujen edellytyksien täyttymisen tiiviissä yhteistyössä EKP:n kanssa. EKP voi myös ilmoittaa kriisintarkaisuneuvostolle tai asianomaisille kansallisille kriisintarkaisuviranomaisille, että se katsoo kyseisessä alakohdassa säädetyn edellytyksen täyttyvän.

▼ M1

1 a. Kriisintarkkaisuineuvosto voi hyväksyä 1 kohdan mukaisesti kriisintarkkaisuääräyksen, joka koskee keskusyhteisöä ja kaikkia siihen pysyvästi kuuluvia luottolaitoksia, jotka kuuluvat samaan kriisintarkkaisuun kohteena olevaan konserniin, jos tämä kriisintarkkaisuun kohteena oleva konserni kokonaisuutena täyttää 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetyt edellytykset.

▼ B

2. Jos on saatu 1 kohdan mukainen ilmoitus tai jos kriisintarkkaisuineuvosto aikoo tehdä arvioinnin 1 kohdan nojalla omasta aloitteestaan 7 artiklan 3 kohdassa tarkoitettun yhteisön tai konsernin osalta, kriisintarkkaisuineuvosto ilmoittaa arvionsa viipymättä EKP:lle, sanotun kuitenkin rajoittamatta EKP:n luottolaitoksiin liittyvien valvontatehtävien suorittamista suoraan asetuksen (EU) N:o 1024/2013 6 artiklan 5 kohdan b alakohdan nojalla.

3. Toimenpiteen toteuttaminen asetuksen (EU) N:o 1024/2013 16 artiklan, direktiivin 2014/59/EU 27 artiklan 1 kohdan taikka 28 tai 29 artiklan tai direktiivin 2013/36/EU 104 artiklan nojalla ei ole edellytys kriisintarkkaisuun toteuttamiselle.

4. Edellä olevan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan soveltamiseksi yhteisön on katsottava olevan kykenemätön tai todennäköisesti kykenemätön jatkamaan toimintaansa, jos se on yhdessä tai useammassa seuraavista tilanteista:

a) yhteisö rikkoo tai sen voidaan objektiivisten tosiseikkojen perusteella todeta lähitulevaisuudessa rikkovan toimiluvan voimassaolon jatkamiselle asetettuja vaatimuksia siten, että EKP:n olisi perusteltua peruuttaa lupa, muun muassa koska yhteisö on kärsinyt tai todennäköisesti kärsii tappioita, jotka kuluttavat sen kaikki omat varat tai merkittävän osan niistä;

b) yhteisön varat ovat tai niiden voidaan objektiivisten tosiseikkojen perusteella todeta lähitulevaisuudessa olevan pienemmät kuin sen velat;

c) yhteisö ei kykene tai sen voidaan objektiivisten tosiseikkojen perusteella todeta lähitulevaisuudessa olevan kykenemätön maksamaan velkojaan tai suorittamaan muita vastuitaan eräpäivään mennessä;

d) poikkeuksellinen julkinen rahoitustuki on tarpeen, lukuun ottamatta kuitenkin tapauksia, joissa vakavan häiriön korjaamiseksi jäsenvaltion taloudessa ja rahoitusvakauden säilyttämiseksi poikkeuksellinen julkinen rahoitustuki on jossakin seuraavista muodoista:

i) valtion takaus keskuspankkien tarjoamille maksuvalmiusjärjestelyille keskuspankkien ehtojen mukaisesti;

ii) valtion takaus hiljattain liikkeeseen lasketuille veloille; tai

iii) omien varojen lisäys tai pääomainstrumenttien hankinta sellaiseen hintaan ja sellaisin ehdoin, joista ei aiheudu yhteisölle etua, kun tämän kohdan ensimmäisen alakohdan a, b tai c alakohdassa tarkoitettujen tilanteiden ja 21 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tilanteiden ei voida kummitakaan välttää silloin, kun julkinen tuki myönnetään.

▼B

Kussakin ensimmäisen alakohdan d alakohdan i, ii ja iii alakohdassa tarkoitettussa tapauksessa kyseisissä alakohdissa tarkoitettut takaukset tai vastaavat toimenpiteet on rajoitettava vakavaraisiin yhteisöihin ja ne on lopullisesti hyväksyttävä unionin valtiontukikehyksen mukaisesti. Kyseisten toimenpiteiden on oltava luonteeltaan ennalta varautuvia ja väliaikaisia sekä oikeasuhteisia vakavan häiriön seurausten korjaamiseksi, eikä niitä saa käyttää niiden tappioiden kattamiseen, joita yhteisö on kärsinyt tai todennäköisesti kärsii lähitulevaisuudessa.

Ensimmäisen alakohdan d alakohdan iii alakohdan mukaiset tukitoimenpiteet on rajoitettava lisäksiin, jotka ovat tarpeen, jotta voidaan puuttua EKP:n, EPV:n tai kansallisten viranomaisten toteuttamien, kansallisella, unionin tai yhteisen valvontamekanismin tasolla sovellettavien stressitestien, omaisuuserien laadun tarkastelujen tai vastaavien menettelyjen perusteella todettuihin pääomavajeisiin, jotka toimivaltainen viranomaisen soveltuvien osin on vahvistanut.

Jos komissio antaa direktiivin 2014/59/EU 32 artiklan 4 kohdan nojalla säädösehdotuksen, se antaa tarvittaessa säädösehdotuksen tämän asetuksen muuttamisesta vastaavasti.

5. Tämän artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohtaa sovellettaessa kriisinratkaisutoimea on pidettävä yleisen edun mukaisena, jos se on tarpeen yhden tai useamman sellaisen 14 artiklassa tarkoitettujen kriisinratkaisutavoitteiden saavuttamiseksi, jota ei voitaisi saavuttaa samassa laajuudessa tavanomaisten maksukyvyttömyysmenettelyjen mukaisella yhteisön likvidaatiolla, ja jos kriisinratkaisutoimi on oikeassa suhteessa kyseisiin tavoitteisiin.

6. Jos kaikki 1 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät, kriisinratkaisuneuvosto hyväksyy kriisinratkaisumääräyksen. Kriisinratkaisumääräyksessä on

- a) asetettava yhteisö kriisinratkaisuun;
- b) määritettävä 22 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen kriisinratkaisuvälineiden soveltaminen kriisinratkaisun kohteena olevaan laitokseen, erityisesti mahdollinen velkakirjojen arvon alaskirjauksen soveltamisalan ulkopuolelle rajaaminen 27 artiklan 5 ja 14 kohdan mukaisesti;
- c) määritettävä kriisinratkaisurahaston 76 artiklan mukainen kriisinratkaisutoimea tukeva käyttö 19 artiklan nojalla tehdyn komission päätöksen mukaisesti.

7. Kriisinratkaisuneuvosto toimittaa kriisinratkaisumääräyksen komissiolle välittömästi sen jälkeen, kun se on hyväksytty.

Komissio joko tukee kriisinratkaisumääräystä 24 tunnin kuluessa siitä, kun kriisinratkaisuneuvosto on toimittanut sen sille, tai vastustaa kriisinratkaisumääräystä sen harkinnanvaraisten näkökohtien osalta tapauksissa, jotka eivät kuulu tämän kohdan kolmannen alakohdan soveltamisalaan.

Komissio voi 12 tunnin kuluessa siitä, kun kriisinratkaisuneuvosto on toimittanut sille kriisinratkaisumääräyksen, ehdottaa neuvostolle, että se

- a) vastustaa kriisinratkaisumääräystä sillä perusteella, että kriisinratkaisuneuvoston hyväksymä kriisinratkaisumääräys ei täytä 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettua yleistä etua koskevaa perustetta;

▼B

- b) hyväksyy kriisinratkaisuneuvoston hyväksymässä kriisinratkaisumääräyksessä vahvistetun kriisinratkaisurahaston määrän olennaisen muutoksen tai vastustaa sitä.

Kolmatta alakohtaa sovellettaessa neuvosto tekee päätöksensä yksinkertaisella enemmistöllä.

Kriisinratkaisumääräys voi tulla voimaan ainoastaan, jos neuvosto tai komissio ei vastusta sitä 24 tunnin kuluessa siitä, kun kriisinratkaisuneuvosto on toimittanut sen.

Neuvosto tai tapauksen mukaan komissio perustelee vastustusta koskevien valtuuksiensa käytön.

Jos neuvosto on 24 tunnin kuluessa siitä, kun kriisinratkaisuneuvosto on toimittanut sille kriisinratkaisumääräyksen, hyväksynyt komission ehdotuksen kriisinratkaisumääräyksen muuttamiseksi kolmannen alakohdan b alakohdassa tarkoitetun perusteen nojalla tai jos komissio on vastustanut sitä toisen alakohdan mukaisesti, kriisinratkaisuneuvosto muuttaa kriisinratkaisumääräystä kahdeksan tunnin kuluessa esitettyjen perustelujen mukaisesti.

Kun kriisinratkaisuneuvoston hyväksymän kriisinratkaisumääräyksen mukaan tietyt velat rajataan ulkopuolelle 27 artiklan 5 kohdassa tarkoitetuissa poikkeuksellisissa tilanteissa ja kun ulkopuolelle rajaaminen edellyttää rahoitusta kriisinratkaisurahastosta tai vaihtoehtoisesta rahoituslähteestä, komissio voi sisämarkkinoiden eheyden turvaamiseksi kieltää ehdotetun ulkopuolelle rajaamisen tai vaatia siihen muutoksia esittämällä riittävät perusteet, jotka liittyvät 27 artiklassa ja komission direktiivin 2014/59/EU 44 artiklan 11 kohdan nojalla hyväksymässä delegoidussa säädöksessä säädettyjen vaatimusten rikkomiseen.

8. Jos neuvosto vastustaa laitoksen asettamista kriisinratkaisuun sillä perusteella, että 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettu yleistä etua koskeva peruste ei täyty, kyseinen yhteisö likvidoidaan asianmukaisesti sovelletavan kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

9. Kriisinratkaisuneuvosto varmistaa, että asianomaiset kansalliset kriisinratkaisuviranomaiset toteuttavat tarvittavat kriisinratkaisutoimet pannakseen kriisinratkaisumääräyksen täytäntöön. Kriisinratkaisumääräys osoitetaan asianomaisille kansallisille kriisinratkaisuviranomaisille, ja siinä ohjeistetaan kyseisiä viranomaisia, joiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet pannakseen 29 artiklan mukaisesti kriisinratkaisumääräys täytäntöön käyttämällä kriisinratkaisuvaltuuksia. Jos käytössä on valtiontukea tai kriisinratkaisurahaston tukea, kriisinratkaisuneuvosto noudattaa komission kyseisestä tuesta tekemää päätöstä.

10. Komissiolla on valtuudet saada kriisinratkaisuneuvostolta kaikki tiedot, joita se pitää merkityksellisinä tämän asetuksen mukaisten tehtäviensä hoitamisessa. Kriisinratkaisuneuvostolla on valtuudet saada tämä osaston 5 luvun mukaisesti keneltä tahansa henkilöltä tiedot, jotka se tarvitsee kriisinratkaisutoimen valmisteluun ja kriisinratkaisutoimea koskevaan päätöksentekoon, mukaan lukien päivitykset ja täydennykset kriisinratkaisusuunnitelmissa ja konsernin kriisinratkaisusuunnitelmissa esitettyihin tietoihin.

*19 artikla***Valtiontuki ja kriisinratkaisurahaston tuki**

1. Jos kriisinratkaisutoimeen sisältyy Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 artiklan 1 kohdan mukaisen valtiontuen tai tämän artiklan 3 kohdan mukaisen kriisinratkaisurahaston tuen myöntäminen, kriisinratkaisumääräys voidaan hyväksyä tämän asetuksen 18 artiklan 6 kohdan mukaisesti vasta sen jälkeen, kun komissio on antanut myönteisen tai ehdollisen päätöksen siitä, soveltuuko kyseisen tuen käyttö sisämarkkinoille.

Unionin toimielimet toimivat niille tämän asetuksen 18 artiklan nojalla annettuja tehtäviä suorittaessaan direktiivin 2014/59/EU 3 artiklan 3 kohdassa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti ja julkistavat asianmukaisesti kaikki tähän liittyvää sisäistä organisaatiotaan koskevat merkitykselliset tiedot.

2. Jos kriisinratkaisuneuvosto katsoo saadessaan tämän asetuksen 18 artiklan 1 kohdan mukaisen ilmoituksen tai toimiessaan omasta aloitteestaan, että kriisinratkaisutoimet voivat olla Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea, se pyytää asianomaista osallistuvaa jäsenvaltiota tai asianomaisia osallistuvia jäsenvaltioita ilmoittamaan suunnitelluista toimenpiteistä viipymättä komissiolle Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Kriisinratkaisuneuvosto ilmoittaa komissiolle tapauksista, joissa se pyytää yhtä tai useampaa jäsenvaltiota tekemään Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisen ilmoituksen.

3. Siltä osin kuin kriisinratkaisuneuvoston ehdottamaan kriisinratkaisutoimeen sisältyy kriisinratkaisurahaston käyttö, kriisinratkaisuneuvosto ilmoittaa komissiolle kriisinratkaisurahaston ehdotetusta käytöstä. Kriisinratkaisuneuvoston ilmoitukseen on sisällyttävä kaikki tiedot, jotka ovat tarpeen, jotta komissio voi tehdä tämän kohdan mukaiset arvionsa.

Komissio käynnistää tämän kohdan mukaisen ilmoituksen perusteella alustavan tutkinnan, jonka aikana komissio voi pyytää kriisinratkaisuneuvostolta lisätietoja. Komissio arvioi, vääristäisikö kriisinratkaisurahaston käyttö tai uhkaisiko se vääristää kilpailua suosimalla edunsaajaa tai mitä tahansa muuta yritystä, jolloin se ei sovellu sisämarkkinoille, siltä osin kuin se vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan. Komissio soveltaa kriisinratkaisurahaston käyttöön Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 artiklassa vahvistettuja valtiontukisääntöjen soveltamista koskevia perusteita. Kriisinratkaisuneuvosto antaa komissiolle tiedot, joita komissio katsoo tarvitsevansa kyseisen arvion tekemiseksi.

Jos komissiolla on vakavia epäilyjä kriisinratkaisurahaston käytön soveltuvuudesta sisämarkkinoille tai jos kriisinratkaisuneuvosto ei ole antanut tarvittavia tietoja toisen alakohdan mukaisen komission pyynnön perusteella, komissio aloittaa perusteellisen tutkinnan ja ilmoittaa asiasta kriisinratkaisuneuvostolle. Komissio julkaisee perusteellisen tutkinnan aloittamista koskevan päätöksensä *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*. Kriisinratkaisuneuvosto, mikä tahansa jäsenvaltio taikka mikä tahansa henkilö, yritys tai yhteenliittymä, jonka etuihin kriisinratkaisurahaston käyttö saattaa vaikuttaa, voi esittää komissiolle huomautuksia ilmoituksessa mahdollisesti vahvistettavan määräajan kuluessa. Kriisinratkaisuneuvosto voi esittää huomautuksia jäsenvaltioiden ja asianosaisten kolmansien osapuolten esittämistä huomautuksista komission mahdollisesti vahvistaman määräajan kuluessa. Komissio tekee tutkintajakson päättyessä arvion siitä, soveltuuko kriisinratkaisurahaston käyttö sisämarkkinoille.

▼B

Tehdessään arviota ja suorittaessaan tutkintaa tämän kohdan mukaisesti komissio noudattaa kaikkia Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 109 artiklan nojalla hyväksytyjä asiaankuuluvia asetuksia sekä asiaankuuluvia tiedonantoja, ohjeita ja toimenpiteitä, jotka komissio hyväksyy valtiontukeen liittyvien, arvioinnin ajankohtana voimassa olevien perussopimusten määräysten soveltamiseksi. Mainittuja toimenpiteitä sovellettaessa viittaukset tuen ilmoittamisesta vastaavaan jäsenvaltioon katsotaan viittauksiksi kriisinratkaisuneuvostoon ja tehdään kaikki muut tarvittavat muutokset.

Komissio hyväksyy kriisinratkaisurahaston käytön soveltuvuutta sisämarkkinoille koskevan päätöksen, joka osoitetaan kriisinratkaisuneuvostolle ja asianomaisten jäsenvaltion tai asianomaisten jäsenvaltioiden kansallisille kriisinratkaisuviranomaisille. Kyseisessä päätöksessä voidaan vahvistaa edunsaajaa koskevia ehtoja, sitoumuksia tai velvoitteita.

Päätöksessä voidaan vahvistaa velvoitteita myös kriisinratkaisuneuvostolle, asianomaisten osallistuvan jäsenvaltion tai asianomaisten osallistuvien jäsenvaltioiden kansallisille kriisinratkaisuviranomaisille tai edunsaajalle, jotta päätöksen noudattamista voidaan seurata. Tähän voi sisältyä vaatimuksia edustajan tai muun riippumattoman henkilön nimittämisestä avustamaan seurannassa. Edustaja tai muu riippumaton henkilö voi suorittaa komission päätöksessä mahdollisesti määritettäviä toimintoja.

Tämän kohdan nojalla annettu päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Komissio voi antaa kriisinratkaisuneuvostolle osoitetun kielteisen päätöksen, jossa se päättää, että kriisinratkaisurahaston ehdotettu käyttö ei sovellu sisämarkkinoille eikä sitä voida toteuttaa kriisinratkaisuneuvoston ehdottamassa muodossa. Vastaanotettuaan tällaisen päätöksen kriisinratkaisuneuvosto harkitsee uudelleen kriisinratkaisumääräystään ja valmistelee tarkistetun kriisinratkaisumääräyksen.

4. Jos komissiolla on vakavia epäilyjä siitä, noudatetaanko sen 3 kohdan mukaista päätöstä, se suorittaa tarvittavan tutkinnan. Tätä varten komissio voi käyttää sillä 3 kohdan neljännessä alakohdassa tarkoitettujen asetusten ja muiden toimenpiteiden perusteella käytettävissä olevia valtuuksia ja se noudattaa mainittuja asetuksia ja toimenpiteitä.

5. Jos komissio suorittamansa tutkinnan perusteella ja annettuaan asianosaisille tiedoksi, että ne voivat esittää huomautuksia, katsoo, että 3 kohdan mukaista päätöstä ei ole noudatettu, se antaa asianomaisten osallistuvan jäsenvaltion kansalliselle kriisinratkaisuviranomaiselle päätöksen, jossa edellytetään, että mainittu viranomainen perii takaisin virheellisesti käytetyt määrät komission vahvistaman määräajan kuluessa. Takaisinperintäpäätöksen nojalla takaisin perittävä kriisinratkaisurahaston tuki sisältää komission vahvistaman asianmukaisen koron, ja se maksetaan kriisinratkaisuneuvostolle.

Kriisinratkaisuneuvosto maksaa kriisinratkaisurahastoon ensimmäisen alakohdan mukaisesti saadut määrät ja ottaa kyseiset määrät huomioon määrittäessään vakausmaksuja 70 ja 71 artiklan mukaisesti.

▼B

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua takaisinperintämenettelyssä on otettava huomioon perusoikeuskirjan 41 artiklassa vahvistettu oikeus hyvään hallintoon ja edunsaajilla oleva 42 artiklassa vahvistettu oikeus tutustua asiakirjoihin.

6. Kriisinratkaisuneuvosto toimittaa komissiolle vuosikertomuksen, jossa arvioidaan, onko kriisinratkaisurahastoa käytetty tämän artiklan 3 kohdan mukaisen päätöksen mukaisesti, ja jonka laadinnassa kriisinratkaisuneuvosto käyttää 34 artiklan mukaisia valtuuksiaan, sanotun kuitenkin rajoittamatta komission tämän artiklan 3 kohdan mukaisessa päätöksessään mahdollisesti vahvistamien ilmoitusvelvoitteiden soveltamista.

7. Millä tahansa jäsenvaltiolla taikka millä tahansa henkilöllä, yrityksellä tai yhteenliittymällä, jonka etuihin kriisinratkaisurahaston käyttö saattaa vaikuttaa, ja erityisesti 2 artiklassa tarkoitetuilla yhteisöillä on oikeus ilmoittaa komissiolle epäilyistä kriisinratkaisurahaston virheellisestä, tämän artiklan 3 kohdan mukaisen päätöksen vastaisesta käytöstä.

8. Siirretään komissiolle valta hyväksyä 93 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä yksityiskohtaisista menettelysäännöistä, jotka koskevat

- a) edellä olevan 5 kohdan mukaisen takaisinperintäpäätöksen perusteella sovellettavan koron laskentaa,
- b) keinoja, joilla taataan 5 kohdassa tarkoitettu oikeus hyvään hallintoon ja oikeus tutustua asiakirjoihin.

9. Kun komissio katsoo kriisinratkaisuneuvoston suosituksen perusteella tai omasta aloitteestaan, että kriisinratkaisuvälineiden ja -toimien soveltaminen ei täytä perusteita, joiden mukaisesti sen 3 kohdan mukainen alkuperäinen päätös on tehty, se voi tarkastella uudelleen tällaista päätöstä ja hyväksyä asianmukaiset muutokset.

10. Poiketen siitä, mitä 3 kohdassa säädetään, neuvosto voi jäsenvaltion pyynnöstä yksimielisesti päättää, että kriisinratkaisurahaston käyttöä pidetään sisämarkkinoille soveltuvana, jos tällainen päätös on poikkeuksellisten olosuhteiden vuoksi perusteltu. Jos neuvosto ei kuitenkaan ole esittänyt kantaansa seitsemän päivän kuluessa mainitun pyynnön esittämisestä, komissio tekee päätöksen asiassa.

11. Osallistuvien jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden kansallisilla kriisinratkaisuviranomaisilla on tarvittavat valtuudet, jotta voidaan varmistaa 3 kohdan mukaisessa komission päätöksessä vahvistettujen edellytysten noudattaminen ja periä 5 kohdan mukaisen komission päätöksen nojalla takaisin virheellisesti käytetyt määrät.

20 artikla

Arvostus kriisinratkaisua varten

1. Ennen kriisinratkaisutoimesta päättämistä tai kyseeseen tulevien ►**M1** pääomainstrumenttien ja hyväksyttävien velkojen 21 artiklan mukaisten ◀ alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksien käyttämistä kriisinratkaisuneuvosto varmistaa, että 2 artiklassa tarkoitettun yhteisön varojen ja velkojen oikeudenmukaisen, varovaisen ja realistisen arvostuksen tekee henkilö, joka on riippumaton viranomaisista, myös kriisinratkaisuneuvostosta ja kansallisesta kriisinratkaisuviranomaisesta, ja asianomaisesta yhteisöstä.

▼ B

2. Jollei 15 kohdasta muuta johdu, arvostus on katsottava lopulliseksi, jos kaikki 1 ja 4–9 kohdassa säädetyt vaatimukset täyttyvät.

3. Jos 1 kohdan mukainen riippumaton arvostus ei ole mahdollinen, kriisinratkaisuneuvosto voi tehdä 2 artiklassa tarkoitetun yhteisön varojen ja velkojen tilapäisen arvostuksen tämän artiklan 10 kohdan mukaisesti.

4. Arvostuksen tavoitteena on sellaisen 2 artiklassa tarkoitetun yhteisön varojen ja velkojen arvon arvioiminen, joka täyttää 16 ja 18 artiklassa säädetyt kriisinratkaisun edellytykset.

5. Arvostuksen tarkoituksena on oltava se, että

a) se tuottaa tietoa perustellun toteamuksen tekemiseksi siitä, täyttyvätkö kriisinratkaisun edellytykset tai ► **M1** pääomainstrumenttien ja hyväksyttävien velkojen 21 artiklan mukaisen ◀ alaskirjauksen tai muuntamisen edellytykset;

b) se tuottaa tietoa, jos kriisinratkaisun edellytykset täyttyvät, perustellun päätöksen tekemiseksi 2 artiklassa tarkoitettua yhteisöä koskevan asianmukaisen kriisinratkaisutoimen toteuttamisesta;

▼ M1

c) se tuottaa tietoa, kun kyseeseen tulevien pääomainstrumenttien ja hyväksyttävien velkojen alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia käytetään 21 artiklan 7 kohdan mukaisesti, perustellun päätöksen tekemiseksi omistusinstrumenttien mitätöimisen tai laimentamisen laajuudesta sekä kyseeseen tulevien pääomainstrumenttien ja hyväksyttävien velkojen alaskirjauksen tai muuntamisen laajuudesta;

d) se tuottaa tietoa velkakirjojen arvon alaskirjausta käytettäessä perustellun päätöksen tekemiseksi alentamiskelpoisten velkojen alaskirjauksen tai muuntamisen laajuudesta;

▼ B

e) se tuottaa tietoa omaisuudenhoitoyhtiötä tai varojen erottelua käytettäessä perustellun päätöksen tekemiseksi siirrettävistä varoista, oikeuksista, veloista taikka omistusinstrumenteista sekä perustellun päätöksen tekemiseksi kriisinratkaisun kohteena olevalle laitokselle taikka tapauksen mukaan omistusinstrumenttien omistajille maksettavan vastikkeen arvosta;

f) se tuottaa tietoa liiketoimintaa myytessä perustellun päätöksen tekemiseksi siirrettävistä varoista, oikeuksista, veloista taikka omistusinstrumenteista sekä auttaa kriisinratkaisuneuvostoa saamaan oikean käsityksen siitä, mitkä ovat 24 artiklan 2 kohdan b alakohdassa sovellettaessa käytettävät kaupalliset ehdot;

g) se kaikissa tapauksissa varmistaa, että mahdolliset tappiot, jotka kohdistuvat 2 artiklassa tarkoitetun yhteisön varoihin, otetaan kokonaisuudessaan huomioon sovellettaessa kriisinratkaisuvälineitä tai käytettäessä kyseeseen tulevien ► **M1** pääomainstrumenttien ja hyväksyttävien velkojen 21 artiklan mukaisia ◀ alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia.

▼B

6. Unionin valtiontukikehyksen soveltamista rajoittamatta arvostuksen on soveltuvin osin perustuttava varovaisiin oletuksiin, mukaan lukien maksukyvyttömyysaste ja tappioiden laajuus. Arvostuksessa ei saa olettaa mitään mahdollista 2 artiklassa tarkoitettulle yhteisölle tulevaa poikkeuksellista julkista rahoitustukea, keskuspankin hätärahoituksena antamaa maksuvalmiusapua taikka keskuspankin antamaa maksuvalmiusapua, joka annetaan epätavallisin vakuuksia, juoksuaikaa ja korkoa koskevin ehdoin siitä ajankohdasta alkaen, jona kriisinratkaisutoimi toteutetaan tai kyseeseen tulevien ►**M1** pääomainstrumenttien ja hyväksyttävien velkojen 21 artiklan mukaisia ◀ alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia käytetään. Arvostuksessa on lisäksi otettava huomioon, että jos kriisinratkaisuvälinettä sovelletaan,

- a) kriisinratkaisuneuvosto voi saada korvauksen kaikista asianmukaisesti aiheutuneista kohtuullisista kustannuksista kriisinratkaisun kohteena olevalta laitokselta 22 artiklan 6 kohdan mukaisesti;
- b) kriisinratkaisurahasto voi periä korkoa tai maksuja kriisinratkaisun kohteena olevalle laitokselle myönnettyistä lainoista tai takauksista 76 artiklan mukaisesti.

7. Arvostusta on täydennettävä seuraavilla 2 artiklassa tarkoitettun yhteisön kirjanpidosta saatavilla tiedoilla:

- a) päivitetty tase ja selvitys 2 artiklassa tarkoitettun yhteisön rahoitusasemasta;
- b) analyysi ja arvio varojen kirjanpitoarvosta;
- c) luettelo 2 artiklassa tarkoitettun yhteisön kirjanpidosta ilmenevistä taseeseen kirjatusta ja taseen ulkopuolisista maksamattomista veloista sekä merkinnät vastaavista luotoista ja 17 artiklan mukaisesta saamisten etusijajärjestyksestä.

8. Tämän artiklan 5 kohdan e ja f alakohdassa tarkoitettujen päätösten perustelemiseksi tämän artiklan 7 kohdan b alakohdassa mainittuja tietoja voidaan tarpeen mukaan täydentää analyysillä ja arviolla 2 artiklassa tarkoitettun yhteisön varojen ja velkojen markkina-arvosta.

9. Arvostuksessa on ilmoitettava velkojien jaottelu luokkiin niiden saamisten 17 artiklan mukaisen etusijajärjestyksen mukaisesti, ja arvioidtava kohtelu, joka kunkin osakkeenomistajien ja velkojien luokan olisi ennakoitu saavan, jos 2 artiklassa tarkoitettu yhteisö olisi purettu tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä. Mainittu arviointi ei saa vaikuttaa 15 artiklan 1 kohdan g alakohdassa tarkoitettun periaatteen, jonka mukaan velkojat eivät saa jäädä kriisinratkaisussa huonompaan asemaan, soveltamiseen.

10. Jos kiireellisten olosuhteiden vuoksi ei ole mahdollista noudattaa 7 ja 9 kohdassa säädettyjä vaatimuksia tai jos sovelletaan 3 kohtaa, on tehtävä tilapäinen arvostus. Tilapäisen arvostuksen on oltava 4 kohdassa säädettyjen vaatimusten mukainen ja, siltä osin kuin kulloisissakin olosuhteissa on kohtuudella mahdollista, 1, 7 ja 9 kohdassa säädettyjen vaatimusten mukainen.

▼ **B**

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuun tilapäiseen arvostukseen on sisällyttävä puskuri lisätappioita varten sekä asianmukaiset perustelut.

11. Arvostus, joka ei ole kaikkien 1 ja 4–9 kohdassa säädettyjen vaatimusten mukainen, on katsottava tilapäiseksi, kunnes 1 kohdassa tarkoitettu riippumaton henkilö on tehnyt arvostuksen, jossa on noudatettu täysin kaikkia kyseisissä kohdissa säädettyjä vaatimuksia. Tämä jälkikäteen suoritettava lopullinen arvostus on tehtävä niin pian kuin se on käytännössä mahdollista. Se voidaan tehdä erillään 16, 17 ja 18 kohdassa tarkoitettua arvostuksesta, tai sama riippumaton henkilö voi tehdä kummatkin arvostukset samanaikaisesti siten, että arvostukset kuitenkin ovat toisistaan erilliset.

Jälkikäteen suoritettavan lopullisen arvostuksen tarkoituksena on

- a) varmistaa, että mahdolliset tappiot, jotka kohdistuvat 2 artiklassa tarkoitettun yhteisön varoihin, otetaan kokonaisuudessaan huomioon kyseisen yhteisön kirjanpidossa;
- b) tuottaa tietoa perustellun päätöksen tekemiseksi velkojien saamisten palauttamiseksi tai maksetun vastikkeen arvon lisäämiseksi tämän artiklan 12 kohdan mukaisesti.

12. Jos jälkikäteen suoritettavassa lopullisessa arvostuksessa 2 artiklassa tarkoitettun yhteisön varojen nettoarvo arvioidaan korkeammaksi kuin tilapäisessä arvostuksessa, kriisinratkaisuneuvosto voi pyytää, että kansallinen kriisinratkaisuviranomainen

- a) käyttää valtuuksiaan lisätä niiden velkojien tai kyseeseen tulevien pääomainstrumenttien omistajien saamisten arvoa, jotka on alaskirjattu velkakirjojen arvon alaskirjauksen yhteydessä;
- b) ohjeistaa omaisuudenhoitoyhtiötä tai erillistä varainhoitoyhtiötä suorittamaan uuden vastikemaksun varojen, oikeuksien tai velkojen osalta kriisinratkaisun kohteena olevalle laitokselle tai tapauksen mukaan omistusinstrumenttien osalta kyseisten instrumenttien omistajille.

13. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, 10 ja 11 kohdan mukaisesti tehty tilapäinen arvostus on kriisinratkaisuneuvostolle pätevä peruste päättää kriisinratkaisutoimista, myös ohjeistaa kansallisia kriisinratkaisuviranomaisia ottamaan toimintansa jatkamiseen kykenemätön laitos määräysvaltaansa, tai päättää käyttää kyseeseen tulevien ► **M1** pääomainstrumenttien ja hyväksyttävien velkojen 21 artiklan mukaisia ◀ alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia.

14. Kriisinratkaisuneuvosto vahvistaa ja ylläpitää järjestelyjä sen varmistamiseksi, että 27 artiklan mukaisen velkakirjojen arvon alaskirjauksen soveltamiseksi tehtävä arviointi ja tämän artiklan 1–15 kohdassa tarkoitettu arvostus perustuvat mahdollisimman ajantasaiseen ja kattavaan tietoon kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen varoista ja veloista.

15. Arvostus on olennainen osa päätöstä kriisinratkaisuvälineen soveltamisesta tai kriisinratkaisuvalluuden käytöstä tai päätöstä ► **M1** pääomainstrumenttien ja hyväksyttävien velkojen 21 artiklan mukaisia ◀ alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksien käytöstä. Itse arvostukseen ei voida hakea muutosta erikseen, mutta siihen voidaan hakea muutosta yhdessä kriisinratkaisuneuvoston päätöksen kanssa.

▼B

16. Sen arvioimiseksi, olisiko osakkeenomistajia ja velkojia kohdeltu paremmin, jos kriisinratkaisun kohteena oleva laitos olisi asetettu tavanomaiseen maksukyvyttömyysmenettelyyn, kriisinratkaisuneuvosto varmistaa, että 1 kohdassa tarkoitettu riippumaton henkilö tekee arvostuksen mahdollisimman pian kriisinratkaisutoimen tai -toimien toteuttamisen jälkeen. Kyseinen arvostus on tehtävä erillään 1–15 kohdan mukaisesti tehtävästä arvostuksesta.

17. Edellä olevan 16 kohdan mukaisessa arvostuksessa on määritettävä

- a) se, miten osakkeenomistajia ja velkojia tai asiaankuuluvia talletussuojajärjestelmiä olisi kohdeltu, jos kriisinratkaisun kohteena oleva laitos, jonka suhteen kriisinratkaisutoimi tai -toimet on toteutettu, olisi asetettu tavanomaiseen maksukyvyttömyysmenettelyyn kriisinratkaisutoimen toteuttamista koskevan päätöksen tekemisen ajankohtana;
- b) se, miten osakkeenomistajia ja velkojia on tosiasiallisesti kohdeltu kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen kriisinratkaisun yhteydessä; ja
- c) se, eroaako tämän kohdan a alakohdassa tarkoitettu kohtelu tämän kohdan b alakohdassa tarkoitettua kohtelusta.

18. Edellä olevan 16 kohdan mukaisessa arvostuksessa on

- a) oletettava, että kriisinratkaisun kohteena oleva laitos, jonka suhteen kriisinratkaisutoimi tai -toimet on toteutettu, olisi asetettu tavanomaiseen maksukyvyttömyysmenettelyyn kriisinratkaisutoimen toteuttamista koskevan päätöksen tekemisen ajankohtana;
- b) oletettava, että kriisinratkaisutoimea tai -toimia ei ole toteutettu;
- c) jätettävä huomioimatta kriisinratkaisun kohteena olevalle laitokselle mahdollisesti myönnetty poikkeuksellinen julkinen rahoitustuki.

*21 artikla***▼M1****Pääomainstrumenttien ja hyväksyttävien velkojen alaskirjaus tai muuntaminen****▼B**

1. Kriisinratkaisuneuvosto käyttää valtuuksia alaskirjata tai muuntaa kyseeseen tulevia ►**M1** pääomainstrumentteja ja 7 a kohdassa tarkoitettuja hyväksyttäviä velkoja ◀ 18 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen yhteisöjen ja konsernien sekä 7 artiklan 4 kohdan b alakohdassa ja 5 kohdassa tarkoitettujen yhteisöjen ja konsernien osalta, kun näiden kohtien soveltamista koskevat edellytykset täyttyvät, ainoastaan silloin, kun se arvioi johdon istunossaan saatuaan toisen alakohdan mukaisen ilmoituksen tai omasta aloitteestaan, että yksi tai useampi seuraavista edellytyksistä täyttyy:

- a) edellä 16 ja 18 artiklassa säädettyjen kriisinratkaisun edellytysten on todettu täyttyneen ennen kuin mitään kriisinratkaisutoimea on toteutettu;
- b) yhteisö ei ole enää toimintakykyinen, jollei kyseeseen tulevia ►**M1** pääomainstrumentteja ja 7 a kohdassa tarkoitettuja hyväksyttäviä velkoja ◀ alaskirjata tai muunneta omaksi pääomaksi;

▼B

- c) jos kyseeseen tulevat pääomainstrumentit on laskenut liikkeeseen tytäryritys ja jos nämä kyseeseen tulevat pääomainstrumentit on hyväksytty omia varoja koskevien vaatimusten täyttämiseksi yksittäisen tytäryrityksen tasolla ja konsolidoidulla tasolla, konserni ei ole enää toimintakykyinen, jollei kyseisten instrumenttien suhteen käytetä alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia;
- d) jos kyseeseen tulevat pääomainstrumentit on laskenut liikkeeseen emoyritys ja jos nämä kyseeseen tulevat pääomainstrumentit on hyväksytty omia varoja koskevien vaatimusten täyttämiseksi yksittäisen emoyrityksen tasolla tai konsolidoidulla tasolla, konserni ei ole enää toimintakykyinen, jollei kyseisten instrumenttien suhteen käytetä alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia;
- e) yhteisö tai konserni pyytää poikkeuksellista julkista rahoitustukea, lukuun ottamatta 18 artiklan 4 kohdan d alakohdan iii alakohdassa säädettyjä tilanteita.

EKP arvioi ensimmäisen alakohdan a, a ja a b alakohdassa tarkoitettua edellytykset kuultuaan kriisinratkaisuneuvostoa. Myös kriisinratkaisuneuvosto voi tehdä tällaisen arvioinnin johdon istunnossaan.

2. Arvioitaessa, onko yhteisö tai konserni toimintakykyinen, kriisinratkaisuneuvosto voi johdon istunnossaan tehdä tällaisen arvion ainoastaan sen jälkeen, kun se on ensin ilmoittanut EKP:lle aikomuksestaan, ja ainoastaan, jos EKP ei tee kyseistä arviota kolmen kalenteripäivän kuluessa tällaisen tiedon vastaanottamisesta. EKP antaa kriisinratkaisuneuvostolle viipymättä kaikki asiaan liittyvät tiedot, joita kriisinratkaisuneuvosto pyytää arviointiaan varten.

3. Tämä artiklan 1 kohdan soveltamiseksi on katsottava, että 2 artiklassa tarkoitettu yhteisö tai konserni ei ole enää toimintakykyinen, ainoastaan, jos kumpikin seuraavista edellytyksistä täyttyy:

- a) kyseinen yhteisö tai konserni on kykenemätön tai todennäköisesti kykenemätön jatkamaan toimintaansa;
- b) kun otetaan huomioon ajoitus ja muut asiaankuuluvat olosuhteet, ei voida kohtuudella olettaa, että yhteisön tai konsernin kykenemättömyys jatkaa toimintaansa on estettävissä kohtuullisessa ajassa millään muulla toimenpiteellä, kuten vaihtoehtoisilla yksityisen sektorin toimenpiteillä tai valvontatoimella (mukaan lukien varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteet), kuin kyseeseen tulevien ►M1 pääomainstrumenttien ja 7 a kohdassa tarkoitettujen hyväksyttävien velkojen ◀ alaskirjauksella tai muuntamisella erillisenä toimenpiteenä tai yhdessä kriisinratkaisutoimen kanssa.

4. Tämän artiklan 3 kohdan a alakohdan soveltamiseksi yhteisön on katsottava olevan kykenemätön tai todennäköisesti kykenemätön jatkamaan toimintaansa, jos se on yhdessä tai useammassa 18 artiklan 4 kohdassa tarkoitetuista tilanteista.

5. Edellä olevan 3 kohdan a alakohdan soveltamiseksi konsernin on katsottava olevan kykenemätön tai todennäköisesti kykenemätön jatkamaan toimintaansa, jos konserni rikkoo tai sen voidaan objektiivisten tosiseikkojen perusteella ennakoita lähitulevaisuudessa rikkovan konsolidoituja vakavaraisuusvaatimuksia siten, että EKP:n tai kansallisen toimivaltaisen viranomaisen olisi perusteltua toteuttaa toimia, muun muassa koska konserni on kärsinyt tai todennäköisesti kärsii tappioita, jotka kuluttavat sen kaikki omat varat tai merkittävän osan niistä.

▼B

6. Tytäryrityksen liikkeeseen laskemia kyseeseen tulevia pääomainstrumentteja ei saa alaskirjata suuremmassa määrin eikä muuntaa direktiivin 2014/59/EU 59 artiklan 3 kohdan c alakohdan nojalla huonommin ehdoin kuin mitä etusijajärjestyksessä samalla sijalla olevia pääomainstrumentteja on alaskirjattu tai muunnettu emoyrityksen tasolla.

▼MI

7. Jos yksi tai useampi 1 kohdassa tarkoitetuista edellytyksistä täyttyy, kriisinratkaisuneuvosto päättää 18 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen, onko kyseeseen tulevien pääomainstrumenttien ja hyväksyttävien velkojen alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia käytettävä erikseen vai yhdessä kriisinratkaisutoimen kanssa 18 artiklan mukaisen menettelyn mukaisesti.

Jos kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö on ostanut kyseeseen tulevat pääomainstrumentit ja hyväksyttävät velat välillisesti muiden samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin kuuluvien yhteisöjen välityksellä, kyseeseen tulevien pääomainstrumenttien ja hyväksyttävien velkojen alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia on käytettävä samalla, kun samoja valtuuksia käytetään asianomaisen yhteisön emoyrityksen tasolla tai muiden sellaisten emoyritysten tasolla, jotka eivät ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, niin että tappiot siirretään tosiasiallisesti kriisinratkaisun kohteena olevalle yhteisölle, joka vahvistaa asianomaisen yhteisön pääomapohjaa.

Sen jälkeen, kun kyseeseen tulevien pääomainstrumenttien tai hyväksyttävien velkojen alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia on käytetty erillään kriisinratkaisutoimesta, on tehtävä 20 artiklan 16 kohdassa tarkoitettu arvostus ja sovellettava 76 artiklan 1 kohdan e alakohtaa.

7 a. Hyväksyttävien velkojen alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia voidaan käyttää erillään kriisinratkaisutoimesta ainoastaan sellaisten hyväksyttävien velkojen osalta, jotka täyttävät tämän asetuksen 12 g artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettut edellytykset, lukuun ottamatta velkojen jäljellä olevaa maturiteettia koskevaa edellytystä sellaisena kuin se on vahvistettu asetuksen (EU) N:o 575/2013 72 c artiklan 1 kohdassa.

Kun näitä valtuuksia käytetään, alaskirjaus tai muuntaminen on tehtävä 15 artiklan 1 kohdan g alakohdassa tarkoitetun periaatteen mukaisesti.

7 b. Jos kriisinratkaisutoimia kohdistuu kriisinratkaisun kohteena olevaan yhteisöön tai poikkeuksellisten olosuhteiden vuoksi ja kriisinratkaisusuunnitelmasta poiketen yhteisöön, joka ei ole kriisinratkaisun kohteena, tällaisen yhteisön tasolla 21 artiklan 10 kohdan mukaisesti alennettu, alaskirjattu tai muunnettu määrä on otettava huomioon asianomaiseen yhteisöön sovellettavien, 27 artiklan 7 kohdan a alakohdassa säädettyjen kynnysarvojen laskemisessa.

▼B

8. Kun kriisinratkaisuneuvosto toteaa tämän asetuksen 18 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen, että yksi tai useampi tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista edellytyksistä täyttyy mutta tämän asetuksen 18 artiklan 1 kohdan mukaiset kriisinratkaisun edellytykset eivät täyty, se ohjeistaa viipymättä kansallisia kriisinratkaisuviranomaisia käyttämään alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksia direktiivin 2014/59/EU 59 ja 60 artiklan mukaisesti.

▼B

Kriisinratkaisuneuvosto varmistaa, että ennen kuin kansalliset kriisinratkaisuviranomaiset käyttävät kyseeseen tulevien ►**M1** pääomainstrumenttien ja 7 a kohdassa tarkoitettujen hyväksyttävien velkojen ◀ alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia, 2 artiklassa tarkoitetun yhteisön tai konsernin varojen ja velkojen arvostus toteutetaan 20 artiklan 1–15 kohdan mukaisesti. Arvostusta käytetään pohjana laskettaessa kyseeseen tuleviin ►**M1** pääomainstrumentteihin ja 7 a kohdassa tarkoitettuihin hyväksyttäviin velkoihin ◀ tappioiden kattamiseksi sovellettavaa alaskirjausta ja kyseeseen tuleviin pääomainstrumentteihin 2 artiklassa tarkoitetun yhteisön tai konsernin pääomapohjan vahvistamiseksi sovellettavaa muuntamisen tasoa.

9. Jos yksi tai useampi tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista edellytyksistä täyttyy ja myös 18 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut edellytykset täyttyvät, sovelletaan 18 artiklan 6, 7 ja 8 kohdassa säädettyä menettelyä.

10. Kriisinratkaisuneuvosto varmistaa, että kansalliset kriisinratkaisuviranomaiset käyttävät alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia viipymättä 17 artiklan mukaisen saamisten etusijajärjestyksen mukaisesti sekä niin, että saadaan seuraavat tulokset:

- a) ydinpääoman eriä alennetaan ensin suhteessa tappioihin ja enintään niiden määrää vastaavasti;
- b) ensisijaisen lisäpääoman instrumenttien pääoma alaskirjataan tai muunnetaan ydinpääoman instrumenteiksi tai toteutetaan kumpikin toimenpide siinä määrin kuin on tarpeen 14 artiklassa tarkoitettujen kriisinratkaisutavoitteiden saavuttamiseksi tai enintään kyseeseen tulevien pääomainstrumenttien määrää vastaavasti sen mukaan, kumpi on alhaisempi;
- c) toissijaisen pääoman instrumenttien pääoma alaskirjataan tai muunnetaan ydinpääoman instrumenteiksi tai toteutetaan kumpikin toimenpide siinä määrin kuin on tarpeen 14 artiklassa tarkoitettujen kriisinratkaisutavoitteiden saavuttamiseksi tai enintään kyseeseen tulevien pääomainstrumenttien määrää vastaavasti sen mukaan, kumpi on alhaisempi;

▼M1

d) 7 a kohdassa tarkoitettujen hyväksyttävien velkojen pääoma alaskirjataan tai muunnetaan ydinpääoman instrumenteiksi (CET1) tai toteutetaan kumpikin toimenpide siinä määrin kuin on tarpeen 14 artiklassa säädettyjen kriisinratkaisutavoitteiden saavuttamiseksi tai enintään kyseeseen tulevien hyväksyttävien velkojen määrää vastaavasti sen mukaan, kumpi on alhaisempi.

▼B

11. Kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten on pantava kriisinratkaisuneuvoston ohjeet täytäntöön ja alaskirjattava tai muunnettava kyseeseen tulevat pääomainstrumentit 29 artiklan mukaisesti.

*22 artikla***Kriisinratkaisuvälineitä koskevat yleiset periaatteet**

1. Jos kriisinratkaisuneuvosto päättää soveltaa kriisinratkaisuvälinettä 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun yhteisöön tai konserniin tai 7 artiklan 4 kohdan b alakohdassa ja 5 kohdassa tarkoitettuun yhteisöön tai konserniin ja jos kriisinratkaisutoimi johtaisi velkojille lankeaviin tappioihin tai velkojien saamisten muuntamiseen, kriisinratkaisuneuvosto ohjeistaa kansallisia kriisinratkaisuviranomaisia käyttämään kyseeseen tulevien pääomainstrumenttien alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksia 21 artiklan mukaisesti välittömästi ennen kriisinratkaisuvälineen soveltamista tai yhtä aikaa sen kanssa.

▼B

2. Edellä 18 kohdan 6 kohdan b alakohdassa tarkoitettut kriisinratkaisuvälineet ovat seuraavat:

- a) liiketoiminnan myynti;
- b) omaisuudenhoitoyhtiön käyttö;
- c) varojen erottelu;
- d) velkakirjojen arvon alaskirjaus.

3. Hyväksyessään 18 artiklan 6 kohdan mukaista kriisinratkaisumääräystä kriisinratkaisuneuvosto ottaa huomioon seuraavat tekijät:

- a) kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen varat ja velat 20 artiklan mukaisen arvostuksen perusteella;
- b) kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen likviditeetitilanne;
- c) kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen franchise-arvon markkinoitavuus markkinoiden kilpailuolosuhteiden ja taloudellisten olosuhteiden perusteella;
- d) käytettävissä oleva aika.

4. Kriisinratkaisuvälineitä on sovellettava 14 artiklassa vahvistettujen kriisinratkaisuvälineiden saavuttamiseksi 15 artiklassa vahvistettujen kriisinratkaisun periaatteiden mukaisesti. Niitä voidaan soveltaa joko yksittäin tai minä tahansa yhdistelmänä, lukuun ottamatta kuitenkaan varojen erottelua, jota voidaan soveltaa ainoastaan toisen kriisinratkaisuvälineen kanssa.

5. Kun tämän artiklan 2 kohdan a tai b alakohdassa tarkoitettuja kriisinratkaisuvälineitä käytetään siirtämään ainoastaan osa kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen varoista, oikeuksista tai veloista, jäljelle jäävä 2 artiklassa tarkoitettu yhteisö, josta varat, oikeudet tai velat on siirretty, on purettava tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä.

6. Kriisinratkaisuneuvosto voi saada korvauksen kaikista kohtuullisista kustannuksista, jotka ovat asianmukaisesti aiheutuneet kriisinratkaisuvälineiden tai -valtuuksien käytöstä, yhdellä tai useammalla seuraavista tavoista:

- a) vähennyksenä kaikista vastikkeista, joita vastaanottaja on maksanut kriisinratkaisun kohteena olevalle laitokselle tai tapauksen mukaan omistusinstrumenttien omistajille;
- b) kriisinratkaisun kohteena olevasta laitoksesta etuoikeutettuna velkojana; tai
- c) omaisuudenhoitoyhtiön tai erillisen varainhoitoyhtiön lakkauttamisesta syntyneestä mahdollisesta tuotosta etuoikeutettuna velkojana.

Kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten kriisinratkaisurahaston käytön yhteydessä saama mahdollinen tuotto on maksettava kriisinratkaisuneuvostolle.

23 artikla

Kriisintarkaisumääräys

Kriisintarkaisuneuvoston 18 artiklan mukaisesti hyväksymässä kriisintarkaisumääräyksessä vahvistetaan mahdollisten valtiontuesta tai kriisintarkaisurahaston tuesta tehtyjen päätösten mukaisesti kriisintarkaisun kohteena olevaan laitokseen sovellettavien kriisintarkaisuvälineiden yksityiskohdat, jotka koskevat ainakin 24 artiklan 2 kohdassa, 25 artiklan 2 kohdassa, 26 artiklan 2 kohdassa ja 27 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä, jotka, kansalliset kriisintarkaisuviranomaiset toteuttavat osaksi kansallista lainsäädäntöä saatettujen direktiivin 2014/59/EU asiaa koskevien säännösten mukaisesti, ja määritetään kriisintarkaisurahastosta käytettävät määrät sekä tarkoitukset, joihin kriisintarkaisurahastoa käytetään.

Kriisintarkaisumääräyksessä esitetään ne kriisintarkaisutoimet, jotka kriisintarkaisuneuvoston olisi toteutettava unionissa emoyrityksenä toimivan yrityksen tai osallistuviin jäsenvaltioihin sijoittautuneiden yksittäisten konserniin kuuluvien yhteisöjen suhteen 14 artiklassa tarkoitettujen kriisintarkaisutavoitteiden saavuttamiseksi ja 15 artiklassa tarkoitettujen kriisintarkaisun periaatteiden noudattamiseksi.

Kriisintarkaisuneuvosto, neuvosto ja komissio ottavat kriisintarkaisumääräystä hyväksyessään huomioon 8 artiklassa tarkoitetun kriisintarkaisusuunnitelman ja konsernin kriisintarkaisusuunnitelman ja noudattavat sitä, paitsi jos kriisintarkaisuneuvosto arvioi kulloistenkin olosuhteiden perusteella, että kriisintarkaisutavoitteet saavutetaan tehokkaammin toteuttamalla muita kuin kriisintarkaisusuunnitelmassa tarkoitettuja toimia.

Kriisintarkaisuneuvosto voi kriisintarkaisuprosessin aikana tarvittaessa muuttaa kriisintarkaisumääräystä ja saattaa sen ajan tasalle tapauksen olosuhteiden mukaisesti. Muuttamisessa ja ajan tasalle saattamisessa sovelletaan 18 artiklassa säädettyä menettelyä.

Kriisintarkaisumääräyksessä määrätään tarpeen mukaan lisäksi, että kansalliset kriisintarkaisuviranomaiset voivat tarvittaessa nimittää erityisjohtajan kriisintarkaisun kohteena olevaan laitokseen direktiivin 2014/59/EU 35 artiklan nojalla. Kriisintarkaisuneuvosto voi vahvistaa, että kaikille konserniin kuuluville yhteisöille nimitetään sama erityisjohtaja, kun tämä on tarpeen sen ratkaisemiseksi, miten kyseisten yhteisöjen taloudellinen vakaus voidaan palauttaa.

24 artikla

Liiketoiminnan myynti

1. Liiketoiminnan myynti muodostuu kriisintarkaisumääräyksessä seuraavien siirtämisestä ostajalle, joka ei ole omaisuudenhoitoyhtiö:

- a) kriisintarkaisun kohteena olevan laitoksen liikkeeseen laskemat omistusräätölyt; tai
- b) kriisintarkaisun kohteena olevan laitoksen kaikki tai mitkä tahansa varat, oikeudet tai velat.

2. Kriisintarkaisumääräyksessä vahvistetaan liiketoiminnan myynnin osalta seuraavat:

- a) instrumentit, varat, oikeudet ja velat, jotka kansallinen kriisintarkaisuviranomainen siirtää direktiivin 2014/59/EU 38 artiklan 1 ja 7–11 kohdan mukaisesti;

▼B

- b) kaupalliset ehdot, joissa on otettu huomioon olosuhteet ja kriisintarkaisuprosessissa aiheutuneet kustannukset ja menot ja joiden mukaisesti kansallinen kriisintarkaisuviranomainen suorittaa siirron direktiivin 2014/59/EU 38 artiklan 2, 3 ja 4 kohdan mukaisesti;
- c) se, voiko kansallinen kriisintarkaisuviranomainen käyttää siirtovaltuuksia useammin kuin kerran direktiivin 2014/59/EU 38 artiklan 5 ja 6 kohdan mukaisesti;
- d) järjestelyt, joilla kansallinen kriisintarkaisuviranomainen markkinoi kyseistä yhteisöä tai kyseisiä instrumentteja, varoja, oikeuksia ja velkoja direktiivin 2014/59/EU 39 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti;
- e) se, heikentävätkö kansallisen kriisintarkaisuviranomaisen noudattamat markkinointivaatimukset todennäköisesti tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti kriisintarkaisutavoitteiden saavuttamista.

3. Kriisintarkaisuneuvosto toteuttaa liiketoiminnan myynnin noudattamatta 2 kohdan e alakohdassa säädettyjä markkinointivaatimuksia, jos se katsoo, että kyseisten vaatimusten noudattaminen todennäköisesti heikentää yhden tai useamman kriisintarkaisutavoitteen saavuttamista, ja erityisesti, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) se katsoo, että kriisintarkaisun kohteena olevan laitoksen kykenemättömyydestä tai todennäköisestä kykenemättömyydestä jatkaa toimintaansa aiheutuu merkittävä uhka rahoitusvakaudelle tai että se pahentaa tätä uhkaa; ja
- b) se katsoo, että näiden vaatimusten noudattaminen todennäköisesti heikentää liiketoiminnan myynnin tuloksellisuutta pyrittäessä poistamaan mainittu uhka tai saavuttamaan 14 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettu kriisintarkaisutavoite.

*25 artikla***OmaisuuDENHOIToyhtiön käyttö**

1. OmaisuuDENHOIToyhtiön käyttö muodostuu kriisintarkaisumääräyksessä minkä tahansa seuraavista siirtämisestä omaisuuDENHOIToyhtiölle:

- a) kriisintarkaisun kohteena olevan yhden tai useamman laitoksen liikeseen laskemat omistusinstrumentit; tai
- b) kriisintarkaisun kohteena olevan yhden tai useamman laitoksen kaikki tai mitkä tahansa varat, oikeudet tai velat.

2. Kriisintarkaisumääräyksessä vahvistetaan omaisuuDENHOIToyhtiön käytön osalta seuraavat:

- a) instrumentit, varat, oikeudet ja velat, jotka kansallinen kriisintarkaisuviranomainen siirtää omaisuuDENHOIToyhtiölle direktiivin 2014/59/EU 40 artiklan 1–12 kohdan mukaisesti;

▼B

- b) järjestelyt, joilla kansallinen kriisinratkaisuviranomainen perustaa omaisuudenhoitoyhtiön, hoitaa sitä ja lakkauttaa sen direktiivin 2014/59/EU 41 artiklan 1, 2, 3 ja 5–9 kohdan mukaisesti;
- c) järjestelyt, joilla kansallinen kriisinratkaisuviranomainen markkinoi omaisuudenhoitoyhtiötä tai sen varoja tai velkoja direktiivin 2014/59/EU 41 artiklan 4 kohdan mukaisesti.
3. Kriisinratkaisuneuvosto varmistaa, että kansallisen kriisinratkaisuviranomaisen omaisuudenhoitoyhtiölle siirtämien velkojen kokonaisarvo ei ylitä kriisinratkaisun kohteena olevasta laitoksesta siirrettyjen tai muista lähteistä peräisin olevien oikeuksien ja varojen kokonaisarvoa.

*26 artikla***Varojen erottelu**

1. Varojen erottelu muodostuu kriisinratkaisumääräyksessä kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen tai omaisuudenhoitoyhtiön varojen, oikeuksien tai velkojen siirtämisestä yhteen tai useampaan erilliseen varainhoitoyhtiöön.
2. Kriisinratkaisumääräyksessä vahvistetaan varojen erottelun osalta seuraavat:
- a) varat, oikeudet ja velat, jotka kansallinen kriisinratkaisuviranomainen siirtää erilliseen varainhoitoyhtiöön direktiivin 2014/59/EU 42 artiklan 1–5 ja 8–13 kohdan mukaisesti;
- b) vastike, jota vastaan kansallinen kriisinratkaisuviranomainen siirtää varat, oikeudet ja velat erilliseen varainhoitoyhtiöön, tämän asetuksen 20 artiklassa vahvistettujen periaatteiden ja direktiivin 2014/59/EU 42 artiklan 7 kohdan sekä unionin valtioneuvoston päätöksen mukaisesti.

Ensimmäisen alakohdan b alakohta ei estä asettamasta vastikkeelle nimellistä tai negatiivista arvoa.

*27 artikla***Velkakirjojen arvon alaskirjaus**

1. Velkakirjojen arvon alaskirjausta voidaan soveltaa mitä tahansa seuraavaa tarkoitusta varten:
- a) kriisinratkaisun edellytykset täyttävän tämän asetuksen 2 artiklassa tarkoitettun yhteisön pääoman vahvistaminen riittävässä määrin, jotta voidaan palauttaa laitoksen tai yhteisön kyky noudattaa toimiluvan ehtoja (siltä osin kuin kyseisiä ehtoja sovelletaan yhteisöön), ja jatkaa toimintoja, joita varten se on saanut toimiluvan direktiivin 2013/36/EU tai direktiivin 2014/65/EU nojalla, jos kyseinen yhteisö on saanut toimiluvan näiden direktiivien nojalla, ja jotta voidaan säilyttää markkinoiden luottamus laitokseen tai yhteisöön riittävänä;
- b) saamisten tai velkainstrumenttien pääoman muuntaminen omaksi pääomaksi tai alentaminen silloin, kun ne siirretään
- i) omaisuudenhoitoyhtiöön sen pääomittamiseksi; tai

▼B

ii) käytettäessä liiketoiminnan myyntiä tai varojen erottelua.

Kriisinratkaisumääräyksessä vahvistetaan velkakirjojen arvon alaskirjauksen osalta seuraavat:

- a) kokonaismäärä, jolla alentamiskelpoisten velkojen arvoa on vähennettävä tai muunnettava 13 kohdan mukaisesti;
- b) velat, jotka voidaan 5–14 kohdan mukaisesti rajata alaskirjauksen ulkopuolelle;
- c) 16 kohdan mukaisesti toimitettavan liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelman tavoitteet ja vähimmäissisältö.

2. Velkakirjojen arvon alaskirjausta voidaan soveltaa 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa mainittua tarkoitusta varten vain, jos yhdessä muiden asiaankuuluvien toimenpiteiden kanssa, mukaan lukien 16 artiklassa vaaditun liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelman mukaisesti toteutetut toimenpiteet, voidaan asiaankuuluvien kriisinratkaisutavoitteiden saavuttamisen lisäksi kohtuudella odottaa, että sillä voidaan palauttaa kyseisen yhteisön taloudellinen vakaus ja pitkän aikavälin elinkelpoisuus.

Jos ensimmäisessä alakohdassa säädetyt edellytykset eivät täyty, sovelletaan soveltuvin osin mitä tahansa 22 artiklan 2 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettua kriisinratkaisuvälinettä ja mainitun kohdan d alakohdassa tarkoitettua velkakirjojen arvon alaskirjausta.

3. Velkakirjojen arvon alaskirjausta tai muuntamista ei sovelleta seuraaviin velkoihin riippumatta siitä, säännelläkö niitä jäsenvaltion tai kolmannen maan lainsäädännössä:

- a) suojatut talletukset;
- b) vakuudelliset velat, mukaan lukien katetut joukkovelkakirjalainat ja suojaustarkoituksessa käytettyjen rahoitusinstrumenttien muodossa olevat velat, jotka muodostavat vakuuspoolin erottamattoman osan ja jotka ovat kansallisen oikeuden mukaisesti samalla tavalla vakuudellisia kuin katetut joukkovelkakirjalainat;
- c) velat, jotka aiheutuvat siitä, että tämän asetuksen 2 artiklassa tarkoitettun laitoksen tai yhteisön hallussa on asiakkaan varoja tai asiakkaan rahaa, mukaan lukien direktiivin 2009/65/EY 1 artiklan 2 kohdassa määriteltyjen yhteissijoitusyritysten tai Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/61/EU⁽¹⁾ 4 artiklan 1 kohdan a alakohdassa määriteltyjen vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen puolesta hallussa pidetyt varat tai hallussa pidetty raha, edellyttäen, että asiakas on suojattu sovellettavan maksukyvyttömyyslainsäädännön nojalla;
- d) velat, jotka aiheutuvat varainhoitosuhteesta 2 artiklassa tarkoitettun yhteisön (varainhoitaja) ja toisen henkilön (edunsaaja) välillä, edellyttäen, että edunsaaja on suojattu sovellettavan maksukyvyttömyystai siviililainsäädännön nojalla;
- e) velat, joiden alkuperäinen maturiteetti on alle seitsemän päivää ja joiden edunsaajana on laitos, joka ei ole samaan konserniin kuuluva yhteisö;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/61/EU, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2011, vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajista ja direktiivin 2003/41/EY ja 2009/65/EY sekä asetuksen (EY) N:o 1060/2009 ja (EU) N:o 1095/2010 muuttamisesta (EUVL L 174, 1.7.2011, s. 1).

▼ M1

f) velat, joiden jäljellä oleva maturiteetti on alle seitsemän päivää ja joiden edunsaajina ovat Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/26/EY ⁽¹⁾ mukaisesti nimetyt järjestelmät tai järjestelmien ylläpitäjät tai niiden osapuolet ja jotka aiheutuvat tällaiseen järjestelmään osallistumisesta tai joiden edunsaajina ovat asetuksen (EU) N:o 648/2012 14 artiklan mukaisesti unionissa toimiluvan saaneet keskusvastapuolet ja Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen kyseisen asetuksen 25 artiklan nojalla tunnustamat kolmansien maiden keskusvastapuolet;

▼ B

g) velat, joiden edunsaajana on jokin seuraavista:

- i) työntekijä kertyneen palkan, eläke-etuuden tai muun kiinteän palkkion osalta, lukuun ottamatta palkkion muuttuvaa osaa, jota ei säännellä työehtosopimuksella;
- ii) kaupallinen velkoja, joka tarjoaa 2 artiklassa tarkoitettulle laitokselle tai yhteisölle sen jokapäiväisen toiminnan kannalta keskeisiä tavaroita ja palveluja, mukaan lukien IT-palvelut, yleishyödylliset palvelut sekä tilojen vuokraus, huolto ja ylläpito;
- iii) vero- ja sosiaaliturvaviranomainen, edellyttäen, että kyseiset velat ovat etuoikeutettuja sovellettavan lainsäädännön nojalla;
- iv) talletussuojajärjestelmät, jotka muodostuvat direktiivin 2014/49/EU mukaisesti maksettavista kannatusmaksuista;

▼ M1

h) velat, joiden edunsaajina ovat direktiivin 2014/59/EU 1 artiklan 1 kohdan a, b, c tai d alakohdassa tarkoitettut yhteisöt, jotka kuuluvat samaan kriisintarkaisun kohteena olevaan konserniin mutta eivät itse ole kriisintarkaisun kohteena olevia yhteisöjä, niiden maturiteeteista riippumatta, paitsi jos nämä velat ovat tavallisia vakuudettomia velkoja huomattavasti alemmalla asemalla osallistuvan jäsenvaltion asiaankuuluvan kansallisen lainsäädännön mukaisesti, jolla säännellään 28 päivänä joulukuuta 2020 sovellettavia tavanomaisia maksukyvyttömyysmenettelyjä; tapauksissa, joihin kyseistä poikkeusta sovelletaan, kriisintarkaisuneuvoston on arvioitava, onko 12 g artiklan 2 kohdan mukaisten erien määrä riittävä ensisijaisen kriisintarkaisustrategian täytäntöönpanon tukemiseen.

▼ B

Ensimmäisen alakohdan g alakohdan i alakohtaa ei sovelleta direktiivin 2013/36/EU 92 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen olennaista riskinottoa edellyttävissä tehtävissä toimivien henkilöiden palkkion muuttuvaan osaan.

4. Tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitettu velkakirjojen arvon alaskirjauksen soveltamisala ei estä käyttämästä näitä valtuuksia tapauksen mukaan vakuudellisen velan tai sellaisen velan, jonka vakuudeksi on annettu pantti tai kiinnitys, siihen osaan, jota vakuutena käytettyjen varojen, pantin tai kiinnityksen tai muun vakuuden arvo ei riitä kattamaan, tai talletuksen siihen osaan, joka ylittää direktiivin 2014/49/EU 6 artiklassa säädetyn talletussuojan tason.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/26/EY, annettu 19 päivänä toukokuuta 1998, selvityksen lopullisuudesta maksujärjestelmissä ja arvopaperien selvitysjärjestelmissä (EYVL L 166, 11.6.1998, p.45).

▼B

Kriisinratkaisuneuvosto varmistaa, että kaikki tiettyyn katettujen joukkovelkakirjalainojen vakuuspooliin liittyvät vakuudeksi annetut varat säilyvät koskemattomina ja pidetään erillään ja riittävästi rahoitettuina.

Kriisinratkaisuneuvosto ohjeistaa kansallisia kriisinratkaisuviranomaisia rajoittamaan tämän asetuksen 10 artiklan 11 kohdan b alakohdan mukaisesti yhteisöjen ja konsernien purkamis- ja uudelleenjärjestämismahdollisuuksien varmistamiseksi sitä, missä määrin muut laitokset pitävät hallussaan velkakirjojen arvon alaskirjauksen toteuttamiseksi alentamiskelpoisia velkoja, lukuun ottamatta samaan konserniin kuuluvien yhteisöjen hallussa olevia velkoja, sanotun kuitenkin rajoittamatta asetuksen (EU) N:o 575/2013 ja direktiivin 2013/36/EU asiakasriskejä koskevia sääntöjä.

5. Poikkeuksellisissa tilanteissa, kun käytetään velkakirjojen arvon alaskirjausta, tietyt velat voidaan rajata tai osittain rajata alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksien soveltamisalan ulkopuolelle, jos

- a) kyseisen velan osalta velkakirjojen arvon alaskirjausta ei ole mahdollista suorittaa kohtuullisessa ajassa asianomaisen kansallisen kriisinratkaisuviranomaisen vilpittömistä pyrkimyksistä huolimatta;
- b) ulkopuolelle rajaaminen on ehdottoman välttämätöntä ja oikeasuhteista kriittisten toimintojen ja ydinliiketoiminta-alueiden jatkuvuuden varmistamiseksi niin, että säilytetään kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen kyky jatkaa kriittisiä toimintoja, palveluja ja transaktioita;
- c) ulkopuolelle rajaaminen on ehdottoman välttämätöntä ja oikeasuhteista sellaisen laajan häiriöiden leviämisen välttämiseksi erityisesti luonnollisten henkilöiden sekä mikroyritysten ja pienten ja keski suurten yritysten hallussa olevien suojakelpoisten talletusten osalta, joka häittäisi vakavasti rahoitusmarkkinoiden ja niiden perusrakenteiden toimintaa tavalla, josta voisi aiheutua vakavia häiriöitä jäsenvaltioiden tai unionin taloudelle; tai
- d) velkakirjojen arvon alaskirjauksen soveltaminen näihin velkoihin johtaisi kyseisten velkojen arvon sellaiseen alentumiseen, että siitä muille velkojille koituvat tappiot olisivat suuremmat kuin jos kyseiset velat rajattaisiin velkakirjojen arvon alaskirjauksen ulkopuolelle.

▼M1

Kriisinratkaisuneuvoston on huolellisesti arvioitava, olisiko velat, joiden edunsaajina ovat laitokset tai yhteisöt, jotka kuuluvat samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin mutta eivät itse ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä ja joita ei ole rajattu alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksien soveltamisen ulkopuolelle 3 kohdan h alakohdan nojalla, rajattava tai osittain rajattava soveltamisalan ulkopuolelle ensimmäisen alakohdan a–d alakohdan nojalla kriisinratkaisustrategian tehokkaan täytäntönnäpön varmistamiseksi.

Jos alentamiskelpoinen velka tai alentamiskelpoisten velkojen luokka rajataan tai osittain rajataan alaskirjauksen ulkopuolelle tämän kohdan nojalla, muihin alentamiskelpoisiin velkoihin sovellettavaa alaskirjaus- tai muuntamistasoa voidaan korottaa kyseisten rajausten huomioon ottamiseksi edellyttäen, että muihin alentamiskelpoisiin velkoihin sovellettava alaskirjaus- ja muuntamistaso on 15 artiklan 1 kohdan g alakohdassa esitetyn periaatteen mukainen.

6. Jos alentamiskelpoista velkaa tai alentamiskelpoisten velkojen luokkaa, joka on rajattu tai osittain rajattu alaskirjauksen ulkopuolelle 5 kohdan nojalla, ja tappioita, jotka olisivat langenneet näistä veloista, ei ole siirretty täysimääräisesti muille velkojille, kriisinratkaisurahastosta voidaan antaa kriisinratkaisun kohteena olevalle laitokselle rahoitusta, jotta voidaan tehdä jompikumpi tai molemmat seuraavista:

▼ M1

- a) kattaa tappiot, joita ei ole katettu alentamiskelpoisilla veloilla, ja palauttaa kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen varojen nettoarvo nollassi 13 kohdan a alakohdan mukaisesti;
- b) ostaa kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen omistusinstrumentteja tai pääomainstrumentteja laitoksen pääomapohjan vahvistamiseksi 13 kohdan b alakohdan mukaisesti.

▼ B

7. Kriisinratkaisurahastosta voidaan antaa 6 kohdassa tarkoitettua rahoitusta ainoastaan, jos

- a) osakkeenomistajat ja kyseeseen tulevien pääomainstrumenttien ja muiden alentamiskelpoisten velkojen omistajat ovat alaskirjauksella, muuntamisella tai muulla tavoin suorittaneet rahoitusosuuden tappioiden kattamiseksi ja pääomapohjan vahvistamiseksi määrän, joka on vähintään 8 prosenttia kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen velkojen kokonaismäärästä, omat varat mukaan lukien, kriisinratkaisutoimen suorittamisen ajankohtana 20 artiklan 1–15 kohdassa säädetyn arvostuksen mukaisesti mitattuna; ja
- b) kriisinratkaisurahaston rahoitusosuus ei ylitä 5:tä prosenttia kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen velkojen kokonaismäärästä, omat varat mukaan lukien, kriisinratkaisutoimen suorittamisen ajankohtana 20 artiklan 1–15 kohdassa säädetyn arvostuksen mukaisesti mitattuna.

8. Tämän artiklan 7 kohdassa tarkoitettu kriisinratkaisurahaston rahoitusosuus voidaan rahoittaa

- a) kriisinratkaisurahaston käytettävissä olevalla määrällä, joka on kerätty tämän asetuksen 2 artiklassa tarkoitetuilta yhteisöiltä vakauserämuksina direktiivissä 2014/59/EU ja tämän asetuksen 67 artiklan 4 kohdassa sekä 70 ja 71 artiklassa säädettyjen sääntöjen mukaisesti;
- b) vaihtoehtoisista rahoituslähteistä kerätyillä määrillä 73 ja 74 artiklan mukaisesti, jos tämän kohdan a alakohdassa tarkoitettujen määrät eivät riitä.

9. Poikkeuksellisissa tilanteissa voidaan pyrkiä saamaan lisärahoitusta vaihtoehtoisista rahoituslähteistä sen jälkeen, kun

- a) edellä 7 kohdan b alakohdassa säädetty 5 prosentin raja on saavutettu; ja
- b) kaikki vakuudettomat, etuoikeudettomat velat, jotka eivät ole suoja-kelpoisia talletuksia, on alaskirjattu tai muunnettu täysimääräisesti.

10. Vaihtoehtoisesti tai lisäksi, jos 9 kohdan a ja b alakohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät, voidaan suorittaa rahoitusosuus varoista, jotka on peritty ennakkolisina vakauserämuksina 70 artiklan mukaisesti ja joita ei ole vielä käytetty.

11. Sovelletaessa tätä asetusta ei sovelleta direktiivin 2014/59/EU 44 artiklan 8 kohtaa.

▼B

12. Tehtäessä 5 kohdassa tarkoitettua päätöstä on otettava asianmukaisesti huomioon:

- a) periaate, jonka mukaan tappioiden olisi langettava ensisijaisesti kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen osakkeenomistajien ja sen jälkeen yleensä velkojen maksettaviksi etusijajärjestyksessä;
- b) kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen kapasiteetti tappioiden kattamiseen, jos velka tai velkaluokka jätetään alaskirjauksen ulkopuolelle; ja
- c) tarve säilyttää riittävät varat kriisinratkaisun rahoitusta varten.

13. Kriisinratkaisuneuvosto arvioi 20 artiklan 1–15 kohdan mukaisen arvostuksen perusteella kokonaismäärän seuraavista:

- a) tapauksen mukaan määrän, jolla alentamiskelpoiset velat on alaskirjattava sen varmistamiseksi, että kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen varojen nettoarvo on nolla; ja
- b) tapauksen mukaan määrän, jolla alentamiskelpoisia velkoja on muunnettava osakkeiksi tai muuntyyppisiksi pääomainstrumenteiksi ydinpääoman suhteen palauttamiseksi, kun on kyseessä joko:
 - i) kriisinratkaisun kohteena oleva laitos; tai
 - ii) omaisuudenhoitoyhtiö.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettussa arvioinnissa on vahvistettava määrä, jolla alentamiskelpoisten velkojen arvoa on kirjattava alas tai alentamiskelpoisia velkoja on muunnettava kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen ydinpääoman suhteen palauttamiseksi tai tapauksen mukaan omaisuudenhoitoyhtiön suhteen vahvistamiseksi, ottaen huomioon 76 artiklan 1 kohdan d alakohdan nojalla mahdollisesti tehty suoritus kriisinratkaisurahastosta pääoman lisäämiseksi, ja markkinoiden riittävän luottamuksen säilyttämiseksi kriisinratkaisun kohteena olevaan laitokseen tai omaisuudenhoitoyhtiöön ja sen varmistamiseksi, että se voi edelleen noudattaa toimiluvan ehtoja vähintään yhden vuoden ajan ja jatkaa toimintoja, joita varten se on saanut toimiluvan direktiivin 2013/36/EU tai direktiivin 2014/65/EU nojalla.

Jos kriisinratkaisuneuvosto aikoo käyttää 26 artiklassa tarkoitettua varojen erottelua, siinä määrässä, jonka verran alentamiskelpoisia velkoja on vähennettävä, on otettava huomioon soveltuvin osin erillisen varainhoitoyhtiön pääomatarpeiden huolellinen arvio.

14. Edellä olevan 5 kohdan mukaisia alaskirjauksen ulkopuolelle rajaamia voidaan soveltaa joko velan rajaamiseksi kokonaan alaskirjauksen ulkopuolelle tai kyseiseen velkaan sovellettavan alaskirjauksen laajuuden rajoittamiseksi.

15. Alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksissa on noudatettava tämän asetuksen 17 artiklassa säädettyä saamisten etusijajärjestystä koskevia vaatimuksia.

16. Kansallisen kriisinratkaisuviranomaisen on viipymättä toimitettava kriisinratkaisuneuvostolle liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelma, joka on saatu direktiivin 2014/59/EU 52 artiklan 1, 2 ja 3 kohdan mukaisesti ylimmäältä hallintoelimeltä tai kyseisen direktiivin 72 artiklan 1 kohdan nojalla nimitetyltä yhdeltä tai useammalta henkilöltä.

▼B

Asianomaisen kansallisen kriisinratkaisuviranomaisen on kahden viikon kuluessa päivästä, jona liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelma on toimitettu, toimitettava kriisinratkaisuneuvostolle kyseisestä suunnitelmasta tekemänsä arviointi. Kriisinratkaisuneuvosto arvioi kuukauden kuluessa päivästä, jona liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelma on toimitettu, millä todennäköisyydellä suunnitelman toteuttaminen palauttaa 2 artiklassa tarkoitetun yhteisön pitkän aikavälin elinkelpoisuuden. Arviointi on tehtävä yhteisymmärryksessä kansallisen toimivaltaisen viranomaisen tai tapauksen mukaan EKP:n kanssa.

Jos kriisinratkaisuneuvosto on vakuuttunut, että suunnitelman avulla päästäisiin kyseiseen tavoitteeseen, se antaa kansalliselle kriisinratkaisuviranomaiselle luvan hyväksyä suunnitelma direktiivin 2014/59/EU 52 artiklan 7 kohdan mukaisesti. Jos kriisinratkaisuneuvosto ei katso, että suunnitelman avulla päästäisiin kyseiseen tavoitteeseen, se ohjeistaa kansallista kriisinratkaisuviranomaista ilmoittamaan ylimmälle hallintoelimelle tai mainitun direktiivin 72 artiklan 1 kohdan mukaisesti nimitetylle yhdelle tai useammalle henkilölle huomioistaan ja vaatii muuttamaan suunnitelmaa niin, että huomiot saadaan käsiteltyä mainitun direktiivin 52 artiklan 8 kohdan mukaisesti. Kummassakin tapauksessa tämä on tehtävä yhteisymmärryksessä kansallisen toimivaltaisen viranomaisen tai tapauksen mukaan EKP:n kanssa.

Ylimmän hallintoelimen tai direktiivin 2014/59/EU 72 artiklan 1 kohdan mukaisesti nimitetyn yhden tai useamman henkilön on kahden viikon kuluttua päivästä, jona kyseinen ilmoitus on vastaanotettu, toimitettava muutettu suunnitelma kansalliselle kriisinratkaisuviranomaiselle hyväksyttäväksi. Kansallinen kriisinratkaisuviranomaisen on toimitettava kriisinratkaisuneuvostolle muutettu suunnitelma ja kyseisestä suunnitelmasta tekemänsä arviointi. Kriisinratkaisuneuvosto arvioi muutetun suunnitelman ja ohjeistaa kansallista kriisinratkaisuviranomaista ilmoittamaan ylimmälle hallintoelimelle tai direktiivin 2014/59/EU 72 artiklan 1 kohdan mukaisesti nimitetyille yhdelle tai useammalle henkilölle viikon kuluessa, katsooko se muutetun suunnitelman poistavan ilmoitetut huolenaiheet vai tarvitaanko muita muutoksia.

Kriisinratkaisuneuvosto ilmoittaa konsernin liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelmasta EPV:lle.

*28 artikla***Kriisinratkaisuneuvoston harjoittama seuranta**

1. Kriisinratkaisuneuvosto seuraa tiiviisti, miten kansalliset kriisinratkaisuviranomaiset panevat täytäntöön kriisinratkaisumääräyksen. Tätä varten kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten on

- a) tehtävä yhteistyötä kriisinratkaisuneuvoston kanssa ja avustettava sitä sen seurantatehtävän suorittamisessa;
- b) annettava kriisinratkaisuneuvoston vahvistamin säännöllisin määräajoin kriisinratkaisumääräyksen täytäntöönpanoa, kriisinratkaisuvälineiden soveltamista ja kriisinratkaisuvälineiden käyttöä koskevat tarkat, luotettavat ja täydelliset tiedot, joita kriisinratkaisuneuvosto saattaa pyytää, mukaan lukien tiedot seuraavista:
 - i) kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen, omaisuudenhoitoyhtiön ja erillisen varainhoitoyhtiön toiminta ja rahoitus tilanne;
 - ii) se, miten osakkeenomistajia ja velkojia olisi kohdeltu, jos kriisinratkaisun kohteena oleva laitos olisi asetettu tavanomaiseen maksukyvyttömyysmenettelyyn;

▼ B

- iii) käynnissä olevat tuomioistuinkäsittelyt, jotka liittyvät kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen varojen likvidaatioon, kriisinratkaisupäätöksen riitauttamiseen ja arvostukseen tai osakkeenomistajien tai velkojien tekemiin korvaushakemuksiin;
- iv) arvioijien, hallinnonhoitajien, kirjanpitäjien, asianajajien ja muiden sellaisten ammattihenkilöiden nimittäminen, erottaminen ja korvaaminen, joita voidaan tarvita avustamaan kansallista kriisinratkaisuviranomaista, sekä näiden henkilöiden tehtävien suorittaminen;
- v) mahdolliset muut asiat, jotka ovat merkityksellisiä kriisinratkaisumääräyksen täytäntöönpanon kannalta, mukaan lukien direktiivissä 2014/59/EU säädettyjen suojatoimien mahdollinen rikkominen, ja joihin kriisinratkaisuneuvosto saattaa viitata;
- vi) se, missä määrin ja millä tavalla kansalliset kriisinratkaisuviranomaiset käyttävät direktiivin 2014/59/EU 63–72 artiklassa tarkoitettuja valtuuksiaan;
- vii) 27 artiklan 16 kohdassa tarkoitettun liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelman taloudellinen elinkelpoisuus, toteutettavuus ja täytäntöönpano.

Kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten on toimitettava kriisinratkaisuneuvostolle loppukertomus kriisinratkaisumääräyksen täytäntöönpanosta.

2. Kriisinratkaisuneuvosto voi toimitettujen tietojen perusteella antaa kansallisille kriisinratkaisuviranomaiselle ohjeita mistä tahansa kriisinratkaisumääräyksen täytäntöönpanoon liittyvästä näkökohdasta ja erityisesti 23 artiklassa mainituista seikoista ja kriisinratkaisuvaltuuksien käytöstä.

3. Kriisinratkaisumääräystä voidaan muuttaa, kun se on tarpeen kriisinratkaisutavoitteiden saavuttamiseksi. Tällöin sovelletaan 18 artiklassa säädettyä menettelyä.

29 artikla

Tämän asetuksen mukaisten päätösten täytäntöönpano

1. Kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten on toteutettava toimet, joita tässä asetuksessa tarkoitettujen päätösten täytäntöönpano edellyttää, erityisesti käyttämällä määräysvaltaa 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen yhteisöjen ja konsernien suhteen sekä 7 artiklan 4 kohdan b alakohdassa ja 5 kohdassa tarkoitettujen yhteisöjen ja konsernien suhteen, kun näiden kohtien soveltamista koskevat edellytykset täyttyvät, toteuttamalla direktiivin 2014/59/EU 35 tai 72 artiklan mukaiset tarvittavat toimenpiteet ja varmistamalla, että mainitussa direktiivissä säädettyjä suojatoimia noudatetaan. Kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten on pantava täytäntöön kaikki kriisinratkaisuneuvoston niille osoittamat päätökset.

Jollei tästä asetuksesta muuta johdu, niiden on tätä varten käytettävä sen kansallisen lainsäädännön mukaisia valtuuksiaan, jolla direktiivi 2014/59/EU saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä, kansallisessa lainsäädännössä vahvistettujen edellytysten mukaisesti. Kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten on annettava kriisinratkaisuneuvostolle täydellinen ilmoitus näiden valtuuksien käytöstä. Kaikissa niiden toteuttamissa toimissa on noudatettava tämän asetuksen nojalla annettuja kriisinratkaisuneuvoston päätöksiä.

▼ B

Kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten on kyseisiä päätöksiä täytäntöön pannessaan varmistettava, että direktiivissä 2014/59/EU säädettyjä sovellettavia suojatoimia noudatetaan.

2. Jos kansallinen kriisinratkaisuviranomainen ei ole pannut täytäntöön kriisinratkaisuneuvoston tämän asetuksen nojalla antamaa päätöstä tai ei ole noudattanut sitä tai on pannut sen täytäntöön tavalla, joka vaarantaa jonkin 14 artiklan mukaisen kriisinratkaisutavoitteen saavuttamisen tai kriisinratkaisumääräyksen tehokkaan täytäntöönpanon, kriisinratkaisuneuvosto voi määrätä kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen

- a) 18 artiklan mukaisen toimen kyseessä ollessa siirtämään kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen tietyt oikeudet, varat tai velat toiselle henkilölle;
- b) 18 artiklan mukaisen toimen kyseessä ollessa vaatimaan kaikkien sellaisten velkainstrumenttien muuntamista, joihin sisältyy sopimusehto muuntamisesta 21 artiklassa säädettyissä tilanteissa;
- c) toteuttamaan kaikki muut tarvittavat toimet kyseisen päätöksen noudattamiseksi.

Kriisinratkaisuneuvosto antaa ensimmäisen alakohdan c alakohdassa tarkoitetun päätöksen vain, jos toimenpide poistaa merkittävässä määrin asianomaiseen kriisinratkaisutavoitteeseen tai kriisinratkaisumääräyksen tehokkaaseen täytäntöönpanoon kohdistuvan uhan.

Ennen kuin kriisinratkaisuneuvosto päättää toimenpiteen määräämisestä, se ilmoittaa asianomaisille kansallisille kriisinratkaisuviranomaisille ja komissiolle toimenpiteestä, jonka se aikoo toteuttaa. Ilmoitukseen on sisällyttävä yksityiskohtaiset tiedot suunnitelluista toimenpiteistä, kyseisten toimenpiteiden perustelut ja yksityiskohtaiset tiedot siitä, milloin toimenpiteiden on määrä tulla voimaan.

Ilmoitus on tehtävä viimeistään 24 tuntia ennen kuin toimenpiteiden on määrä tulla voimaan. Poikkeuksellisissa tilanteissa silloin, kun 24 tunnin määräaikaa ei ole mahdollista noudattaa, kriisinratkaisuneuvosto voi tehdä ilmoituksen myöhemmin kuin 24 tuntia ennen kuin toimenpiteiden on määrä tulla voimaan.

3. Kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen on noudatettava kaikkia 2 kohdassa tarkoitettuja päätöksiä. Nämä päätökset ovat ensisijaisia kaikkiin kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten samasta asiasta aiemmin tekemiin päätöksiin nähden.

4. Toteuttaessaan sellaisia kysymyksiä koskevaa toimea, joista on annettu päätös 2 kohdan nojalla, kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten on noudatettava kyseistä päätöstä.

5. Kriisinratkaisuneuvosto julkaisee omalla virallisella verkkosivustollaan joko jäljennöksen kriisinratkaisumääräyksestä tai ilmoituksen, jossa esitetään tiivistetysti kriisinratkaisutoimen vaikutukset ja erityisesti vähittäisasiakkaisiin kohdistuvat vaikutukset. Kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten on noudatettava direktiivin 2014/59/EU 83 artiklassa säädettyjä sovellettavia menettelyllisiä veloitteita.

4 LUKU

Yhteistyö

30 artikla

Yhteistyövelvoite ja tietojenvaihto yhteisessä kriisinratkaisumekanismissa

1. Kriisinratkaisuneuvosto ilmoittaa komissiolle kaikista toimista, jotka se toteuttaa kriisinratkaisun valmistelemiseksi. Neuvoston ja komission jäsenten sekä neuvoston ja komission henkilöstön on noudatettava kriisinratkaisuneuvostolta saamiensa tietojen osalta 88 artiklassa säädettyjä salassapitovelvollisuutta koskevia vaatimuksia.

2. Hoitaessaan kukin omia tehtäviään tämän asetuksen nojalla kriisinratkaisuneuvosto, neuvosto, komissio, EKP sekä kansalliset kriisinratkaisuviranomaiset ja kansalliset toimivaltaiset viranomaiset tekevät tiivistä yhteistyötä erityisesti 8–29 artiklan mukaisissa kriisinratkaisun suunnittelussa, varhaisessa tilanteeseen puuttumisessa ja kriisinratkaisussa. Ne toimittavat toisilleen kaikki tiedot, joita ne tarvitsevat tehtäviensä suorittamiseen.

3. EKP:n tai kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava kriisinratkaisuneuvostolle ja kansallisille kriisinratkaisuviranomaisille konsernin rahoitustukisopimukset, joille ne ovat myöntäneet luvan, sekä niihin mahdollisesti tehdyt muutokset.

4. EKP voi kutsua tätä asetusta sovellettaessa kriisinratkaisuneuvoston puheenjohtajan osallistumaan tarkkailijana asetuksen (EU) N:o 1024/2013 19 artiklan mukaisesti perustettuun EKP:n valvontaelimeen. Kriisinratkaisuneuvosto voi nimittää toisen edustajan puheenjohtajan tilalle tätä varten, jos se katsotaan asianmukaiseksi.

5. Tätä asetusta sovellettaessa kriisinratkaisuneuvosto nimittää edustajan, joka osallistuu direktiivin 2014/59/EU 127 artiklan mukaisesti perustettuun EPV:n kriisinratkaisukomiteaan.

6. Kriisinratkaisuneuvosto pyrkii tekemään tiivistä yhteistyötä Euroopan rahoitusvakaussäädöksen (ERVV) ja Euroopan vakaussäädöksen (EVM) tai muiden mahdollisten julkisen rahoitustuen välineiden kanssa erityisesti 27 artiklan 9 kohdassa tarkoitetuissa poikkeuksellisissa tilanteissa ja silloin, kun tällaisesta välineestä on myönnetty tai todennäköisesti myönnetään suoraa tai välillistä rahoitustukea osallistuvaan jäsenvaltioon sijoittautuneille yhteisöille.

7. Kriisinratkaisuneuvosto tekee tarvittaessa EKP:n ja kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten kanssa yhteisymmärryspöytäkirjan, jossa kuvataan yleisesti, miten ne tekevät keskenään 2 ja 4 kohdan mukaista yhteistyötä suorittaessaan unionin lainsäädännön mukaisia tehtäviään. Yhteisymmärryspöytäkirjaa tarkastellaan säännöllisesti uudelleen, ja se julkaistaan, jollei salassapitovelvollisuutta koskevista vaatimuksista muuta johdu.

31 artikla

Yhteistyö yhteisessä kriisinratkaisumekanismissa

1. Kriisinratkaisuneuvosto suorittaa tehtävänsä tiiviissä yhteistyössä kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten kanssa. Kriisinratkaisuneuvosto hyväksyy ja julkistaa yhteistyössä kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten kanssa kehyksen tämän artiklan täytäntöönpanon käytännön menettelyjen järjestämistä varten.

▼B

Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan vaikuttava ja johdonmukainen soveltaminen, kriisintarkaisuneuvosto

- a) antaa kansallisille kriisintarkaisuviranomaisille ohjeita ja yleisiä neuvoja, joiden mukaisesti kansalliset kriisintarkaisuviranomaiset suorittavat tehtävät ja antavat kriisintarkaisupäätökset;
- b) voi milloin tahansa käyttää 34–37 artiklassa tarkoitettuja valtuuksia;
- c) voi pyytää tilapäiseltä tai jatkuvalta pohjalta kansallisilta kriisintarkaisuviranomaisilta tietoja niiden 7 artiklan 3 kohdan nojalla suorittamien tehtävien tuloksista;
- d) saa kansallisilta kriisintarkaisuviranomaisilta päätösluonnokset, joista se voi esittää näkemyksensä, ja se ilmoittaa erityisesti ne päätösluonnokseen sisältyvät seikat, jotka eivät ole tämän asetuksen tai kriisintarkaisuneuvoston yleisten neuvosten mukaisia.

Arvioitaessa kriisintarkaisusuunnitelmia kriisintarkaisuneuvosto voi pyytää kansallisia kriisintarkaisuviranomaisia toimittamaan kriisintarkaisuneuvostolle kaikki niiden direktiivin 2014/59/EU 11 artiklan ja 13 artiklan 1 kohdan mukaisesti saamat tarvittavat tiedot, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän osaston 5 luvun soveltamista.

2. Direktiivin 2014/59/EU 13 artiklan 4–10 kohtaa ja 88–92 artiklaa ei sovelleta kansallisten kriisintarkaisuviranomaisten välisiin suhteisiin. Direktiivin 2014/59/EU ►**M1** 45 h artiklan ◀ säännöksiä, jotka koskevat yhteistä päätöstä ja sen puuttuessa tehtyä päätöstä, ei sovelleta. Niiden sijasta sovelletaan tämän asetuksen asiaankuuluvia säännöksiä.

32 artikla

Osallistumattomien jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden kuuleminen ja yhteistyö niiden kanssa

1. Jos konserniin kuuluu osallistuviin ja osallistumattomiin jäsenvaltioihin tai kolmansiin maihin sijoittautuneita yhteisöjä, kriisintarkaisuneuvosto edustaa osallistuvien jäsenvaltioiden kansallisia kriisintarkaisuviranomaisia direktiivin 2014/59/EU 7, 8, ►**M1** 12–12 k ◀, 13, 16, 18, 55 ja 88–92 artiklan mukaisesti osallistumattomien jäsenvaltioiden tai kolmansien maiden kuulemisessa ja niiden kanssa tehtävässä yhteistyössä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tässä asetuksessa edellytettyä neuvoston tai komission antamaa hyväksyntää.

Jos konserniin kuuluu osallistuviin jäsenvaltioihin sijoittautuneita yhteisöjä sekä osallistumattomiin jäsenvaltioihin sijoittautuneita tytäryrityksiä tai niissä sijaitsevia merkittäviä sivuliikkeitä, kriisintarkaisuneuvosto ilmoittaa tapauksen mukaan osallistumattomien jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille ja/tai kriisintarkaisuviranomaisille kaikista konsernin kannalta merkityksellisistä 8, 10, 11, 12 ja 13 artiklassa tarkoitetuista suunnitelmista, päätöksistä tai toimenpiteistä.

2. Kriisintarkaisuneuvosto, EKP ja osallistumattomien jäsenvaltioiden kriisintarkaisuviranomaiset ja toimivaltaiset viranomaiset tekevät yhteisymmärryspöytäkirjoja, joissa kuvataan yleisesti, miten ne tekevät keskenään yhteistyötä suorittaessaan direktiivin 2014/59/EU mukaisia tehtäviään.

▼B

Kriisinratkaisuneuvosto tekee yhteisymmärryspöytäkirjan kunkin sellaisen osallistumattoman jäsenvaltion kriisinratkaisuviranomaisen kanssa, jossa sijaitsee vähintään yksi direktiivin 2013/36/EU 131 artiklan mukaisesti koko järjestelmän kannalta merkittäväksi laitokseksi määritelty laitos, sanotun kuitenkaan rajoittamatta ensimmäisen alakohdan soveltamista.

3. Kutakin yhteisymmärryspöytäkirjaa tarkastellaan säännöllisesti uudelleen, ja se julkaistaan, jollei salassapitovelvollisuutta koskevista vaatimuksista muuta johdu.

4. Kriisinratkaisuneuvosto tekee osallistuvien jäsenvaltioiden kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten puolesta direktiivin 2014/59/EU 97 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen EPV:n kehysyhteistyöjärjestelyjen mukaisia muita kuin sitovia yhteistyöjärjestelyjä. Kriisinratkaisuneuvosto ilmoittaa EPV:lle kaikista tällaisista yhteistyöjärjestelyistä.

*33 artikla***Kolmannen maan kriisinratkaisumenettelyjen tunnustaminen ja täytäntöönpano**

1. Kolmannen maan kriisinratkaisumenettelyihin sovelletaan tätä artiklaa, paitsi jos ja siihen saakka kun direktiivin 2014/59/EU 93 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu asianomaisen kolmannen maan kanssa tehty kansainvälinen sopimus tulee voimaan. Sitä sovelletaan myös kyseisen direktiivin 93 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun asianomaisen kolmannen maan kanssa tehdyn kansainvälisen sopimuksen voimaantulon jälkeen, siltä osin kuin kolmannen maan kriisinratkaisumenettelyjen tunnustaminen ja täytäntöönpano ei kuulu kyseisen sopimuksen soveltamisalaan.

2. Kriisinratkaisuneuvosto tekee arvion ja antaa kansallisille kriisinratkaisuviranomaisille osoitetun suosituksen kolmannen maan kriisinratkaisuviranomaisten toteuttamien sellaisten kriisinratkaisumenettelyjen tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta, jotka koskevat kolmannen maan laitosta tai kolmannen maan emoyritystä, jolla on

- a) yksi tai useampi yhteen tai useampaan osallistuvaan jäsenvaltioon sijoittautunut unionissa tytäryrityksenä toimiva yritys; tai
- b) varoja, oikeuksia tai velkoja, jotka sijaitsevat yhdessä tai useammassa osallistuvassa jäsenvaltiossa tai joihin sovelletaan osallistuvien jäsenvaltioiden lainsäädäntöä.

Kriisinratkaisuneuvosto tekee arvionsa kansallisia kriisinratkaisuviranomaisia kuultuaan ja silloin, kun perustetaan eurooppalainen kriisinratkaisukollegio direktiivin 2014/59/EU 89 artiklan nojalla, osallistumattomien jäsenvaltioiden kriisinratkaisuviranomaisia kuultuaan.

Arviossa on kiinnitettävä asianmukaisesti huomiota kunkin sellaisen osallistuvan jäsenvaltion etuihin, jossa kolmannen maan laitos tai emoyritys toimii, ja erityisesti mahdollisiin vaikutuksiin, joita kolmannen maan kriisinratkaisumenettelyjen tunnustamisella ja täytäntöönpanolla on konsernin muihin osiin ja kyseisten jäsenvaltioiden rahoitusvakauteen.

▼B

3. Kriisinratkaisuneuvosto suosittelee, että 1 kohdassa tarkoitettuja kriisinratkaisumenettelyjä ei tunnusteta tai panna täytäntöön, jos se katsoo, että:

- a) kolmannen maan kriisinratkaisumenettelyillä olisi kielteinen vaikutus rahoitusvakauteen osallistuvassa jäsenvaltiossa;
- b) velkojat, erityisesti tallettajat, jotka sijaitsevat osallistuvassa jäsenvaltiossa tai joiden saamiset ovat osallistuvassa jäsenvaltiossa, eivät saisi samaa kohtelua kuin kolmannen maan velkojat ja tallettajat, joilla on samanlaiset lakisääteiset oikeudet kolmannen maan kotimaan kriisinratkaisumenettelyissä;
- c) kolmannen maan kriisinratkaisumenettelyjen tunnustamisella tai täytäntöönpanolla olisi osallistuvan jäsenvaltion kannalta olennaisia julkisten varojen käyttöä koskevia vaikutuksia; tai
- d) tällaisen tunnustamisen tai täytäntöönpanon vaikutukset olisivat osallistuvan jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön vastaisia.

4. Kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten on pantava kriisinratkaisuneuvoston suositus täytäntöön ja pyydettävä kriisinratkaisumenettelyjen tunnustamista tai täytäntöönpanoa omalla alueellaan tai annettava kriisinratkaisuneuvostolle perusteltu lausunto, jossa selitetään, miksi ne eivät voi panna kriisinratkaisuneuvoston suositusta täytäntöön.

5. Käyttäessään kriisinratkaisuvaltuuksia kolmannen maan yhteisöjen osalta kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten on tarvittaessa käytettävä niille direktiivin 2014/59/EU 94 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen säännösten perusteella annettuja valtuuksia.

5 LUKU

Tutkintavaltuudet

34 artikla

Tietopyynnöt

1. Suorittaakseen tämän asetuksen mukaiset tehtävänsä kriisinratkaisuneuvosto voi kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten välityksellä tai suoraan, sen jälkeen kun se on ilmoittanut asiasta niille, ja hyödyntäen täysimääräisesti kaikkea EKP:n tai kansallisten toimivaltaisten viranomaisten käytettävissä olevaa tietoa pyytää seuraavia oikeushenkilöitä tai luonnollisia henkilöitä toimittamaan kaikki tiedot, jotka tarvitaan kriisinratkaisuneuvostolle tällä asetuksella annettujen tehtävien suorittamiseen:

- a) 2 artiklassa tarkoitettut yhteisöt;
- b) 2 artiklassa tarkoitettujen yhteisöjen työntekijät;
- c) kolmannet osapuolet, joille 2 artiklassa tarkoitettut yhteisöt ovat ulkoistaneet tehtäviä tai toimintoja.

▼B

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen yhteisöjen ja henkilöiden on toimitettava kyseisen kohdan nojalla pyydyt tiedot. Salassapitovelvollisuutta koskevat vaatimukset eivät vapauta näitä yhteisöjä ja henkilöitä tietojen toimittamista koskevasta velvollisuudesta. Pyydettyjen tietojen toimittamista ei katsota salassapitovelvollisuutta koskevien vaatimusten rikkomiseksi.
3. Jos kriisinratkaisuneuvosto saa tiedot suoraan kyseisiltä yhteisöiltä ja henkilöiltä, se asettaa nämä tiedot asianomaisten kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten saataville.
4. Kriisinratkaisuneuvoston on voitava saada, myös jatkuvasti, kaikki sen tämän asetuksen mukaisia tehtäviään hoitaessaan tarvitsemat tiedot, etenkin pääomaan, maksuvalmiuteen, varoihin ja velkoihin liittyvät tiedot, jotka koskevat sen kriisinratkaisuvaltuuksien piiriin kuuluvia laitoksia.
5. Kriisinratkaisuneuvosto, EKP, kansalliset toimivaltaiset viranomaiset ja kansalliset kriisinratkaisuviranomaiset voivat laatia tiedonvaihtomenettelyä koskevia yhteisymmärryspöytäkirjoja. Kriisinratkaisuneuvoston, EKP:n, kansallisten toimivaltaisten viranomaisten ja kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten välistä tietojenvaihtoa ei katsota salassapitovelvollisuutta koskevien vaatimusten rikkomiseksi.
6. Kansalliset toimivaltaiset viranomaiset, tarvittaessa myös EKP, sekä kansalliset kriisinratkaisuviranomaiset tekevät kriisinratkaisuneuvoston kanssa yhteistyötä sen tarkistamiseksi, ovatko jotkin tai kaikki pyydyt tiedot jo saatavilla. Jos tietoja on saatavilla, kansalliset toimivaltaiset viranomaiset, tarvittaessa myös EKP, tai kansalliset kriisinratkaisuviranomaiset toimittavat kyseiset tiedot kriisinratkaisuneuvostolle.

*35 artikla***Yleiset tutkimukset**

1. Suorittaakseen tämän asetuksen mukaiset tehtävänsä kriisinratkaisuneuvosto voi, jollei asiaa koskevassa unionin lainsäädännössä säädettyistä muista edellytyksistä muuta johdu, kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten välityksellä tai suoraan, sen jälkeen kun se on ilmoittanut asiasta niille, suorittaa kaikki tarpeelliset 34 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja, osallistuvaan jäsenvaltioon sijoittautuneita tai siellä sijaitsevia oikeushenkilöitä tai luonnollisia henkilöitä koskevat tutkimukset.

Tätä varten kriisinratkaisuneuvosto voi:

- a) vaatia asiakirjojen toimittamista;
- b) tutkia 34 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen oikeushenkilöiden tai luonnollisten henkilöiden kirjanpitoaineiston sekä ottaa jäljennöksiä ja otteita tällaisesta kirjanpitoaineistosta;
- c) saada kirjalliset tai suulliset selvitykset 34 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuilta oikeushenkilöiltä tai luonnollisilta henkilöiltä tai niiden edustajilta tai henkilöstöltä;
- d) haastatella ketä tahansa muuta luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka suostuu haastatteluun tutkimuksen kohteeseen liittyvien tietojen keräämiseksi.

▼B

2. Edellä 34 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden on suostuttava kriisinratkaisuneuvoston päätöksellä käynnistettyihin tutkimuksiin.

Jos jokin henkilö estää tutkimuksen suorittamisen, sen osallistuvan jäsenvaltion kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten, jossa asianomaiset tilat sijaitsevat, on annettava kansallisen oikeuden mukaisesti tarpeellinen apu, mukaan lukien helpotettava kriisinratkaisuneuvoston pääsyä 34 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden liiketiloihin, jotta edellä mainittuja oikeuksia voidaan käyttää.

*36 artikla***Paikalla tehtävät tarkastukset**

1. Suorittaakseen tämän asetuksen mukaiset tehtävänsä kriisinratkaisuneuvosto voi, jollei asiaa koskevassa unionin lainsäädännössä säädettyistä muista edellytyksistä muuta johdu, 37 artiklan mukaisesti suorittaa 34 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden liiketiloissa kaikki tarpeelliset paikalla tehtävät tarkastukset, jos kyseisille kansallisille kriisinratkaisuviranomaisille ja asianomaisille kansallisille toimivaltaisille viranomaisille ilmoitetaan tästä ennakolta, tarvittaessa yhteistyössä näiden kanssa. Jos tarkastusten moitteeton ja tehokas suorittaminen sitä edellyttää, kriisinratkaisuneuvosto voi suorittaa paikalla tehtävän tarkastuksen ilmoittamatta siitä ennakolta kyseisille oikeushenkilöille.

2. Kriisinratkaisuneuvoston virkamiehet ja muut henkilöt, jotka kriisinratkaisuneuvosto on valtuuttanut suorittamaan paikalla tehtävän tarkastuksen, voivat päästä kriisinratkaisuneuvoston 35 artiklan 2 kohdan nojalla antaman tutkintapäätöksen kohteena olevien oikeushenkilöiden liiketiloihin ja maa-alueille, ja heillä on kaikki 35 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut valtuudet.

3. Edellä 34 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen oikeushenkilöiden on suostuttava kriisinratkaisuneuvoston päätökseen perustuviin paikalla tehtäviin tarkastuksiin.

4. Sen jäsenvaltion kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten, jossa tarkastus on määrä suorittaa, virkamiesten ja niiden valtuuttamien tai nimittämien muiden mukana olevien henkilöiden on, kriisinratkaisuneuvoston valvonnassa ja sen koordinoitessa toimintaa, aktiivisesti avustettava kriisinratkaisuneuvoston virkamiehiä ja muita kriisinratkaisuneuvoston valtuuttamia henkilöitä. Tätä varten heillä on 2 kohdassa tarkoitettut valtuudet. Kyseisten osallistuvien jäsenvaltioiden kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten virkamiehillä ja niiden valtuuttamilla tai nimittämällä muilla mukana olevilla henkilöillä on myös oikeus osallistua paikalla tehtäviin tarkastuksiin.

5. Jos kriisinratkaisuneuvoston virkamiehet ja muut mukana olevat henkilöt, jotka kriisinratkaisuneuvosto on valtuuttanut tai nimittänyt, toteavat, että henkilö vastustaa 1 kohdan nojalla määrättyä tarkastusta, kyseisten osallistuvien jäsenvaltioiden kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten on annettava heille tarvittavaa apua kansallisen oikeuden mukaisesti. Tähän apuun kuuluu myös kaikkien liiketilojen ja kirjanpitoaineiston sinetöinti siltä osin kuin se on tarpeen tarkastuksen suorittamiseksi. Jos kyseisellä kansallisella kriisinratkaisuviranomaisella ei ole tällaisia valtuuksia, sen on käytettävä valtuuksiaan pyytäkseen tarvittavan avun muilta kansallisilta viranomaisilta.

▼B*37 artikla***Oikeusviranomaisen lupa**

1. Jos 36 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettu paikalla tehtävä tarkastus tai 36 artiklan 5 kohdassa tarkoitettu apu edellyttää oikeusviranomaisen kansallisten sääntöjen mukaisesti antamaa lupaa, tällaista lupaa on haettava.

2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua lupaa haettaessa kansallisen oikeusviranomaisen on tarkastettava, että kriisinratkaisuneuvoston päätös on pätevä ja että suunnitellut pakkotoimenpiteet eivät ole tarkastuksen kohteeseen nähden mielivaltaisia eivätkä liiallisia. Tarkastaessaan pakkotoimenpiteiden oikeasuhteisuutta kansallinen oikeusviranomainen voi pyytää kriisinratkaisuneuvostolta yksityiskohtaisia selvityksiä erityisesti siitä, millä perusteella kriisinratkaisuneuvosto epäilee 29 artiklassa tarkoitettujen päätösten rikkomista, sekä epäilyn rikkomisen vakavuudesta ja pakkotoimenpiteiden kohteena olevan henkilön osallisuuden luonteesta. Kansallinen oikeusviranomainen ei voi kuitenkaan tarkastella uudelleen tarkastuksen tarpeellisuutta eikä vaatia, että sille toimitetaan kriisinratkaisuneuvoston asiakirja-aineistossa olevia tietoja. Kriisinratkaisuneuvoston päätöksen laillisuutta valvoo ainoastaan unionin tuomioistuin.

*6 LUKU***Seuraamukset***38 artikla***Seuraamusmaksut**

1. Jos kriisinratkaisuneuvosto toteaa, että 2 artiklassa tarkoitettu yhteisö on tahallisesti tai tuottamuksellisesti syyllistynyt johonkin 2 kohdassa luetelluista rikkomisista, kriisinratkaisuneuvosto tekee päätöksen 3 kohdan mukaisen seuraamusmaksun määrittämisestä.

Yhteisön tekemä rikkominen katsotaan tahalliseksi, jos on olemassa objektiivisia tekijöitä, jotka osoittavat, että yhteisö tai sen ylin hallintoelin tai toimiva johto toimi tarkoituksellisesti rikkomisen tehdessään.

2. Edellä 2 artiklassa tarkoitetuille yhteisöille määrätään seuraamusmaksuja seuraavista rikkomisista:

- a) ne eivät toimita 34 artiklan mukaisesti pyydettyjä tietoja;
- b) ne eivät suostu 35 artiklan mukaiseen yleiseen tutkimukseen tai 36 artiklan mukaiseen paikalla tehtävään tarkastukseen;
- c) ne eivät noudata kriisinratkaisuneuvoston 29 artiklan nojalla niille osoittamaa päätöstä.

▼B

3. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen seuraamusmaksujen perusmäärä on prosenttiosuus yrityksen edellisen tilikauden vuotuisesta nettomääräisestä kokonaisliikevaihdosta, mukaan lukien bruttotulo, joka koostuu asetuksen (EU) N:o 575/2013 316 artiklan mukaisista korkotuotoista ja muista vastaavista tuotoista, osakkeista ja muista vaihtuva- tai kiinteätuotoisista arvopapereista saaduista tuotoista sekä saaduista palkkioista, tai jäsenvaltioissa, joiden rahayksikkö ei ole euro, vastaava arvo kansallisena valuuttana 19 päivänä elokuuta 2014, ja se määritetään seuraavasti:

a) edellä 2 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen rikkomisten osalta perusmäärä on vähintään 0,05 prosenttia ja enintään 0,15 prosenttia;

b) edellä 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen rikkomisten osalta perusmäärä on vähintään 0,25 prosenttia ja enintään 0,5 prosenttia.

Päättyessään, olisiko seuraamusmaksujen perusmäärän oltava ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen rajojen ala-, keski- vai yläkohdassa, kriisinratkaisuneuvosto ottaa huomioon kyseisen yhteisön edellisen tilikauden vuotuisen liikevaihdon. Perusmäärän on oltava rajan alakohdassa niiden yhteisöjen osalta, joiden vuotuinen liikevaihto on alle 1 000 000 000 euroa, rajan keskikohdassa niiden yhteisöjen osalta, joiden vuotuinen liikevaihto on 1 000 000 000–5 000 000 000 euroa ja rajan yläkohdassa niiden yhteisöjen osalta, joiden vuotuinen liikevaihto on yli 5 000 000 000 euroa.

4. Edellä 3 kohdassa tarkoitettuja perusmääriä mukautetaan tarvittaessa ottamalla huomioon 5 ja 6 kohdassa tarkoitettua raskauttavat tai lieventävät tekijät 9 kohdassa tarkoitettujen asianmukaisten kertoimien mukaisesti.

Asianmukaisia lieventäviä kertoimia sovelletaan perusmäärään yksi kerrallaan. Jos sovelletaan useampaa kuin yhtä lieventävää kerrointa, perusmäärästä vähennetään perusmäärän ja kunkin yksittäisen lieventävän kertoimen soveltamisesta saadun määrän välinen erotus.

Asianmukaisia raskauttavia kertoimia sovelletaan perusmäärään yksi kerrallaan. Jos sovelletaan useampaa kuin yhtä raskauttavaa kerrointa, perusmäärään lisätään perusmäärän ja kunkin yksittäisen raskauttavan kertoimen soveltamisesta saadun määrän välinen erotus.

5. Seuraavia raskauttavia tekijöitä sovelletaan 1 kohdassa tarkoitettuihin seuraamusmaksuihin:

a) rikkominen on tapahtunut tahallisesti;

b) rikkominen on ollut toistuvaa;

c) rikkominen on kestänyt yli kolme kuukautta;

▼B

- d) rikkominen on paljastanut yhteisön organisaatiossa järjestelmään liittyviä heikkouksia, erityisesti sen menettelyissä, hallintojärjestelmissä tai sisäisessä valvonnassa;
- e) rikkomisen havaitsemisen jälkeen ei ole toteutettu korjaavia toimia;
- f) yhteisön toimiva johto ei ole tehnyt yhteistyötä kriisintarkkailuneuvoston kanssa tämän tehdessä tutkimuksiaan.

6. Seuraavia lieventäviä tekijöitä sovelletaan 1 kohdassa tarkoitettuihin seuraamusmaksuihin:

- a) rikkominen on kestänyt alle kymmenen työpäivää;
- b) yhteisön toimiva johto voi osoittaa toteuttaneensa kaikki tarvittavat toimenpiteet rikkomisen estämiseksi;
- c) yhteisö on ilmoittanut rikkomisesta kriisintarkkailuneuvostolle ripeästi, tehokkaasti ja täydellisesti;
- d) yhteisö on toteuttanut vapaaehtoisesti toimenpiteitä varmistaakseen, ettei vastaavaa rikkomista voi enää tapahtua.

7. Sen estämättä, mitä 2–6 kohdassa säädetään, sovellettavat seuraamusmaksut saavat olla enintään 1 prosenttia 1 kohdassa tarkoitettujen yhteisön edellisen tilikauden vuotuisesta liikevaihdosta.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, jos yhteisö on suoraan tai välillisesti hyötynyt rikkomisesta taloudellisesti ja jos rikkomisella saadut voitot tai vältetyt tappiot voidaan määrittää, seuraamusmaksun määrän on oltava vähintään yhtä suuri kuin kyseinen hyöty.

Jos 1 kohdassa tarkoitettujen yhteisön teko tai laiminlyönti muodostaa useamman kuin yhden 2 kohdassa luetelluista rikkomisista, sovelletaan ainoastaan tämän artiklan mukaisesti laskettua korkeampaa ja yhteen näistä rikkomisista liittyvää seuraamusmaksua.

8. Tapauksissa, jotka eivät kuulu 2 kohdan soveltamisalaan, kriisintarkkailuneuvosto voi suositella kansallisille kriisintarkkailuviranomaisille, että ne toteuttavat toimia sen varmistamiseksi, että määrätään tarkoitukseenmukaiset seuraamukset direktiivin 2014/59/EU 110–114 artiklan ja asiaankuuluvan kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

9. Kriisintarkkailuneuvosto soveltaa seuraamusmaksuja laskiessaan seuraavia raskauttaviin tekijöihin liittyviä mukautuskertoimia:

- a) jos rikkominen on ollut toistuvaa, kultakin toistolta sovelletaan lisäkerrointa 1,1;

▼B

- b) jos rikkominen on kestänyt yli kolme kuukautta, sovelletaan kerrointa 1,5;
- c) jos rikkominen on paljastanut yhteisön organisaatiossa järjestelmään liittyviä heikkouksia, erityisesti sen menettelyissä, hallintojärjestelmissä tai sisäisessä valvonnassa, sovelletaan kerrointa 2,2;
- d) jos rikkominen on tapahtunut tahallisesti, sovelletaan kerrointa 2;
- e) jos rikkomisen havaitsemisen jälkeen ei ole toteutettu korjaavia toimia, sovelletaan kerrointa 1,7;
- f) jos yhteisön toimiva johto ei ole tehnyt yhteistyötä kriisintarkastusneuvoston kanssa tämän tehdessä tutkimuksiaan, sovelletaan kerrointa 1,5.

Kriisintarkastusneuvosto soveltaa seuraamusmaksuja laskiessaan seuraavia lieventäviin tekijöihin liittyviä mukautuskertoimia:

- a) jos rikkominen on kestänyt alle kymmenen työpäivää, sovelletaan kerrointa 0,9;
- b) jos yhteisön toimiva johto voi osoittaa toteuttaneensa kaikki tarvittavat toimenpiteet rikkomisen estämiseksi, sovelletaan kerrointa 0,7;
- c) jos yhteisö on ilmoittanut rikkomisesta kriisintarkastusneuvostolle riipästi, tehokkaasti ja täydellisesti, sovelletaan kerrointa 0,4;
- d) jos yhteisö on toteuttanut vapaaehtoisesti toimenpiteitä varmistukseksi, ettei vastaavaa rikkomista voi enää tapahtua, sovelletaan kerrointa 0,6.

*39 artikla***Uhkasakot**

1. Kriisintarkastusneuvosto tekee päätöksen uhkasakon määräämisestä 2 artiklassa tarkoitetulle yhteisölle, jotta voidaan tehostaa
 - a) kyseisen yhteisön velvoitetta noudattaa 34 artiklan nojalla tehtyä päätöstä;
 - b) 34 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun henkilön velvoitetta toimittaa kyseisen artiklan nojalla tehdyllä päätöksellä pyydytetyt täydelliset tiedot;
 - c) 35 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun henkilön velvoitetta suostua tutkimukseen ja erityisesti toimittamaan täydelliset asiakirjat, tiedot, menettelyt tai muun pyydetyn aineiston ja täydentämään ja oikaisemaan muita tietoja, jotka on toimitettu kyseisen artiklan nojalla tehdyllä päätöksellä käynnistetyssä tutkimuksessa;

▼B

d) 36 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun henkilön velvoitetta suostua kyseisen artiklan nojalla tehdyllä päätöksellä määrättyyn paikalla tehtävään tarkastukseen.

2. Uhkasakon on oltava tehokas ja oikeasuhteinen. Uhkasakko määrätään maksettavaksi päivittäin, kunnes kyseessä oleva 2 artiklassa tarkoitettu yhteisö tai henkilö noudattaa tämän artiklan 1 kohdan a–d alakohdassa tarkoitettua päätöstä.

3. Sen estämättä, mitä 2 kohdassa säädetään, uhkasakon määrä on 0,1 prosenttia edeltävän tilikauden keskimääräisestä päivävaihdosta. Uhkasakko on laskettava uhkasakon määräämisestä tehdyssä päätöksessä määrätystä päivästä alkaen.

4. Uhkasakko voidaan määrätä enintään kuuden kuukauden ajaksi kriisinratkaisuneuvoston päätöksen tiedoksi antamisesta.

*40 artikla***Niiden henkilöiden kuuleminen, joita menettely koskee**

1. Ennen 38 tai 39 artiklan mukaisen seuraamusmaksun ja/tai uhkasakon määräämistä koskevan päätöksen tekoa kriisinratkaisuneuvosto antaa luonnollisille henkilöille tai oikeushenkilöille, joita menettely koskee, tilaisuuden esittää huomautuksensa kriisinratkaisuneuvoston toteamista seikoista. Kriisinratkaisuneuvosto perustaa päätöksensä ainoastaan niihin todettuihin seikkoihin, joista luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt, joita menettely koskee, ovat voineet esittää huomautuksensa.

2. Menettelyssä on kunnioitettava täysin niiden luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden puolustautumisoikeuksia, joita menettely koskee. Niillä on oltava oikeus tutustua kriisinratkaisuneuvoston asiakirja-aineistoon sillä edellytyksellä, että muiden henkilöiden oikeutetut edut otetaan huomioon kyseisten henkilöiden liikesalaisuuksien suojelemisessa. Oikeus tutustua asiakirja-aineistoon ei ulotu luottamuksellisiin tietoihin eikä kriisinratkaisuneuvoston sisäisiin valmisteluasiakirjoihin.

*41 artikla***Seuraamusmaksujen ja uhkasakkojen julkistaminen, luonne, täytäntöönpano ja kohdentaminen**

1. Kriisinratkaisuneuvosto julkaisee 38 artiklan 1 kohdassa ja 39 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut päätökset seuraamusten määräämisestä, paitsi jos tällainen julkistaminen voisi vaarantaa kyseisen yhteisön kriisinratkaisun. Päätökset on julkaistava ilman nimiä seuraavissa olosuhteissa:

- a) julkaistavat tiedot sisältävät henkilötietoja ja henkilötietojen julkaiseminen osoittautuu tällaisen julkaisemisen oikeasuhteisuudesta tehdyn pakollisen ennakkoarvioinnin perusteella suhteettomaksi;
- b) julkaiseminen vaarantaisi rahoitusmarkkinoiden vakauden tai käynnissä olevan rikostutkinnan;

▼B

- c) julkaiseminen aiheuttaisi suhteetonta vahinkoa, jos se on määritettävissä, osallisina oleville luonnollisille henkilöille tai oikeushenkilöille.

Tällaisissa tapauksissa kyseessä olevien tietojen julkaisemista voidaan vaihtoehtoisesti lykätä kohtuulliseksi ajaksi, jos on nähtävissä, että ilman nimiä julkaisemisen syyt lakkaavat olemasta kyseisellä ajanjaksolla.

Kriisinsuoritusneuvosto ilmoittaa EPV:lle kaikista 38 ja 39 artiklan nojalla määräämistään seuraamusmaksuista ja uhkasakoista ja antaa tiedot muutoksenhaun tilanteesta ja sen lopputuloksesta.

2. Edellä olevien 38 ja 39 artiklan mukaisesti määrättyt seuraamusmaksut ja uhkasakot ovat luonteeltaan hallinnollisia.

3. Edellä olevien 38 ja 39 artiklan mukaisesti määrättyt seuraamusmaksut ja uhkasakot ovat täytäntöönpanokelpoisia.

Täytäntöönpanoon sovelletaan siinä osallistuvassa jäsenvaltiossa voimassa olevia menettelysääntöjä, jonka alueella täytäntöönpano tapahtuu. Täytäntöönpanomääräyksen liittää täytäntöönpanoasiakirjaan, tutkimatta mitään muuta kuin täytäntöönpanoasiakirjan oikeaperäisyyden, viranomaisen, jonka kunkin osallistuvan jäsenvaltion hallitus nimeää tähän tehtävään ja jonka se ilmoittaa kriisinsuoritusneuvostolle ja unionin tuomioistuimelle.

Kun nämä muodollisuudet on hakijan vaatimuksesta täytetty, tämä voi hakea täytäntöönpanoa kansallisen oikeuden mukaisesti saattamalla asian suoraan toimivaltaisen elimen käsiteltäväksi.

Täytäntöönpanoa voidaan lykätä vain unionin tuomioistuimen päätöksellä. Kyseisen osallistuvan jäsenvaltion tuomioistuinten toimivaltaan kuuluu kuitenkin tutkia, onko päätös pantu täytäntöön virheellisesti.

4. Seuraamusmaksujen ja uhkasakkojen määrät kohdennetaan kriisinsuoritusrahastoon.

III OSA

INSTITUTIONAALINEN KEHYS

I OSASTO

KRIISINRATKAISUNEUVOSTO

42 artikla

Oikeudellinen asema

1. Perustetaan kriisinsuoritusneuvosto. Kriisinsuoritusneuvosto on unionin virasto, jolla on sen tehtäviä vastaava erityisrakenne. Se on oikeushenkilö.

2. Kriisinsuoritusneuvostolla on kussakin jäsenvaltiossa laajin kansallisen oikeuden mukaan oikeushenkilöillä oleva oikeuskelpoisuus. Se voi erityisesti hankkia tai luovuttaa irtainta ja kiinteää omaisuutta ja esiintyä kantajana ja vastaajana oikeudenkäynneissä.

▼B

3. Kriisinelvotkelsuneuvostoa edustaa sen puheenjohtaja.

*43 artikla***Kokoonpano**

1. Kriisinelvotkelsuneuvostoon kuuluvat
- a) 56 artiklan mukaisesti nimitetty puheenjohtaja;
- b) neljä 56 artiklan mukaisesti nimitettyä kokoaikaista jäsentä;
- c) kunkin osallistuvan jäsenvaltion nimittämä jäsen, joka edustaa kansallisia kriisinelvotkelsuviranomaisia.
2. Kullakin jäsenellä, myös puheenjohtajalla, on yksi ääni.
3. Komissio ja EKP nimeävät kukin edustajan, jolla on oikeus osallistua johdon istunnon ja täysistunnon kokouksiin pysyvänä tarkkailijana.

Komission ja EKP:n edustajilla on oikeus osallistua keskusteluihin ja tutustua kaikkiin asiakirjoihin.

4. Jos osallistuvassa jäsenvaltiossa on useampi kuin yksi kansallinen kriisinelvotkelsuviranomainen, toinen edustaja saa osallistua kokouksiin tarkkailijana, jolla ei ole äänioikeutta.
5. Kriisinelvotkelsuneuvoston hallinto- ja johtamisrakenteen muodostavat
- a) kriisinelvotkelsuneuvoston täysistunto, joka suorittaa 50 artiklassa tarkoitettut tehtävät;
- b) kriisinelvotkelsuneuvoston johdon istunto, joka suorittaa 54 artiklassa tarkoitettut tehtävät;
- c) puheenjohtaja, joka suorittaa 56 artiklassa tarkoitettut tehtävät;
- d) sihteeristö, joka tarjoaa tarvittavaa hallinnollista ja teknistä tukea kaikkien kriisinelvotkelsuneuvostolle annettujen tehtävien suorittamiselle.

*44 artikla***Unionin lainsäädännön noudattaminen**

Kriisinelvotkelsuneuvosto noudattaa toiminnassaan unionin lainsäädäntöä, erityisesti neuvoston ja komission tämän asetuksen nojalla antamia päätöksiä.

*45 artikla***Vastuuvollisuus**

1. Kriisinelvotkelsuneuvosto on 2–8 kohdan mukaisesti vastuuvollinen Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle tämän asetuksen täytäntöönpanosta.

▼B

2. Kriisinratkaisuneuvosto toimittaa vuosittain Euroopan parlamentille, osallistuvien jäsenvaltioiden kansallisille parlamenteille 46 artiklan mukaisesti, neuvostolle, komissiolle ja Euroopan tilintarkastustuomioistuimelle kertomuksen sille tällä asetuksella annettujen tehtävien suorittamisesta. Kertomus julkaistaan kriisinratkaisuneuvoston verkkosivustolla, jollei salassapitovelvollisuutta koskevista vaatimuksista muuta johdu.
3. Puheenjohtaja esittää kyseisen kertomuksen julkisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
4. Puheenjohtaja osallistuu Euroopan parlamentin pyynnöstä kriisinratkaisuneuvoston kriisinratkaisutehtävien suorittamista koskevaan parlamentin asiasta vastaavan valiokunnan järjestämään kuulemiseen. Kuuleminen järjestetään vähintään kerran vuodessa.
5. Neuvosto voi omasta pyynnöstään kuulla puheenjohtajaa kriisinratkaisuneuvoston kriisinratkaisutehtävien suorittamisesta.
6. Kriisinratkaisuneuvosto vastaa suullisesti tai kirjallisesti Euroopan parlamentin tai neuvoston sille osoittamiin kysymyksiin omien menettelyjensä mukaisesti ja joka tapauksessa viiden viikon kuluessa kysymyksen vastaanottamisesta.
7. Puheenjohtaja voi käydä pyynnöstä luottamuksellisia suullisia keskusteluja suljettujen ovien takana Euroopan parlamentin asiasta vastaavan valiokunnan puheenjohtajan ja varapuheenjohtajien kanssa silloin, kun tällaisia keskusteluja edellytetään Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen mukaisten Euroopan parlamentin toimivaltuuksien käyttämiseksi. Euroopan parlamentti ja kriisinratkaisuneuvosto tekevät sopimuksen yksityiskohtaisista säännöistä näiden keskustelujen järjestämiseksi varmistaakseen täyden luottamuksellisuuden niiden salassapitovelvollisuutta koskevien vaatimusten mukaisesti, jotka kriisinratkaisuneuvostolle on vahvistettu tällä asetuksella kriisinratkaisuneuvoston toimissa asiaa koskevan unionin lainsäädännön mukaisena kansallisena kriisinratkaisuviranomaisena.
8. Kriisinratkaisuneuvosto tekee yhteistyötä Euroopan parlamentin kanssa kaikkien Euroopan parlamentin tekemien tutkimusten aikana Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja sen 226 artiklassa tarkoitettujen asetusten mukaisesti. Kriisinratkaisuneuvosto ja Euroopan parlamentti sopivat kuuden kuukauden kuluessa puheenjohtajan nimittämisestä asianmukaisista järjestelyistä, jotka liittyvät kriisinratkaisuneuvostolle tällä asetuksella annettujen tehtävien suorittamisen demokraattista vastuuvollisuutta ja valvontaa koskeviin käytännön menettelyihin. Jollei Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 226 artiklan mukaisista Euroopan parlamentin toimivaltuuksista muuta johdu, nämä järjestelyt koskevat muun muassa tiedonsaantia, mukaan lukien turvallisuusluokiteltujen tai muiden luottamuksellisten tietojen käsittelyä ja suojaamista koskevia sääntöjä, tämän asetuksen 45 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuihin kuulemisiin liittyvää yhteistyötä, luottamuksellisia suullisia keskusteluja, kertomuksia, kysymyksiin vastaamista, tutkimuksia ja tietoja puheenjohtajan, varapuheenjohtajan ja tämän asetuksen 43 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen neljän jäsenen valintamenettelystä.

46 artikla

Kansalliset parlamentit

1. Kriisinratkaisuneuvostolle tällä asetuksella annettujen erityistehtävien vuoksi osallistuvien jäsenvaltioiden kansalliset parlamentit voivat pyytää omien menettelyjensä mukaisesti kriisinratkaisuneuvostoa vastaamaan kirjallisesti niiden sille esittämiin huomautuksiin tai kysymyksiin, jotka koskevat tämän asetuksen mukaisia kriisinratkaisuneuvoston tehtäviä, ja kriisinratkaisuneuvosto on velvollinen vastaamaan kirjallisesti.

2. Antaessaan 45 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun kertomuksen kriisinratkaisuneuvosto antaa sen samanaikaisesti suoraan osallistuvien jäsenvaltioiden kansallisille parlamenteille. Kansalliset parlamentit voivat toimittaa kriisinratkaisuneuvostolle perusteltuja huomautuksiaan tästä kertomuksesta. Kriisinratkaisuneuvosto vastaa suullisesti tai kirjallisesti osallistuvien jäsenvaltioiden kansallisten parlamenttien sille osoittamiin huomautuksiin tai kysymyksiin omien menettelyjensä mukaisesti.

3. Osallistuvan jäsenvaltion kansallinen parlamentti voi pyytää puheenjohtajaa osallistumaan näkemysten vaihtoon 2 artiklassa tarkoitettujen yhteisöjen kriisinratkaisusta kyseisessä jäsenvaltiossa yhdessä kansallisen kriisinratkaisuviranomaisen edustajan kanssa. Puheenjohtaja on velvollinen noudattamaan kutsua.

4. Tällä asetuksella ei rajoiteta kansallisen oikeuden mukaista kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten vastuuvollisuutta kansallisille parlamenteille sellaisten tehtävien suorittamisen osalta, joita tällä asetuksella ei ole annettu kriisinratkaisuneuvostolle, neuvostolle tai komissiolle, ja niiden 7 artiklan 3 kohdan mukaisesti suorittamien tehtävien osalta.

47 artikla

Riippumattomuus

1. Kun kriisinratkaisuneuvosto ja kansalliset kriisinratkaisuviranomaiset suorittavat niille tällä asetuksella annettuja tehtäviä, ne toimivat riippumattomasti ja yleisen edun mukaisesti.

2. Puheenjohtaja, varapuheenjohtaja ja 43 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetut jäsenet suorittavat tehtävänsä kriisinratkaisuneuvoston, neuvoston ja komission päätösten mukaisesti. He toimivat riippumattomasti, puolueettomasti ja koko unionin edun mukaisesti pyytämättä tai ottamatta vastaan ohjeita unionin toimielimiltä tai elimiltä, minkään jäsenvaltion hallitukselta tai muulta julkiselta tai yksityiseltä elimeltä.

He ilmaisevat omat näkemyksensä ja äänestävät riippumattomasti kriisinratkaisuneuvoston käsittelyissä ja päätöksentekoprosesseissa.

3. Jäsenvaltiot, unionin toimielimet tai elimet tai muut julkiset tai yksityiset elimet eivät saa pyrkiä vaikuttamaan puheenjohtajaan, varapuheenjohtajaan tai kriisinratkaisuneuvoston jäseniin.

▼B

4. Puheenjohtajan, varapuheenjohtajan ja tämän asetuksen 43 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen jäsenten on tämän asetuksen 87 artiklan 6 kohdassa tarkoitettujen neuvoston asetuksella (ETY, Euratom, EHTY) N:o 259/68 ⁽¹⁾ vahvistettujen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen, jäljempänä 'henkilöstösäännöt', mukaisesti palvelussuhteensa päätyttyä edelleen osoitettava kunniallisuutta ja pidättyvyyttä tiettyjen nimitysten ja etujen vastaanottamisessa.

*48 artikla***Kotipaikka**

Kriisinsäätöneuvoston kotipaikka on Bryssel, Belgia.

II OSASTO

KRIISINRATKAISUNEUVOSTON TÄYSISTUNTO*49 artikla***Osallistuminen täysistuntoihin**

Kaikki 43 artiklan 1 kohdassa tarkoitettut kriisinsäätöneuvoston jäsenet osallistuvat sen täysistuntoihin.

*50 artikla***Tehtävät**

1. Täysistunnossaan kriisinsäätöneuvosto
 - a) hyväksyy viimeistään kunkin vuoden marraskuun 30 päivänä puheenjohtajan esittämään luonnokseen perustuvan kriisinsäätöneuvoston vuotuisen työohjelman seuraavaa vuotta varten ja toimittaa sen tiedoksi Euroopan parlamentille, neuvostolle, komissiolle ja EKP:lle;
 - b) hyväksyy kriisinsäätöneuvoston vuotuisen talousarvion sekä seuraa sitä 61 artiklan 2 kohdan mukaisesti ja hyväksyy kriisinsäätöneuvoston lopullisen tilinpäätöksen ja myöntää puheenjohtajalle vastuuvapauden 63 artiklan 4 ja 8 kohdan mukaisesti;
 - c) jollei 2 kohdassa tarkoitettu menettelystä muuta johdu, päättää kriisinsäätörahaston käytöstä, jos kriisinsäätörahastosta kyseisessä kriisinsäätötoimessa tarvitaan tukea yli 5 000 000 000 euron kynnyksarvon, jota laskettaessa maksuvalmiusavun painotus on 0,5;
 - d) silloin kun kriisinsäätörahaston yhteenlaskettu nettomääräinen käyttö viimeisen 12 peräkkäisen kuukauden aikana saavuttaa vuosikohtaisen 5 000 000 000 euron kynnyksarvon, arvioi kriisinsäätövälineiden käyttöä, erityisesti kriisinsäätörahaston käyttöä, ja antaa ohjeita, joita johdon istunnon on noudatettava myöhemmissä kriisinsäätöpäätöksissä ja joissa erityisesti erotetaan tarvittaessa maksuvalmiustuki ja muut tukimuodot;

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (ETY, Euratom, EHTY) N:o 259/68, annettu 29 päivänä helmikuuta 1968, Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen ja näiden yhteisöjen muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen vahvistamisesta ja komission virkamiehiin väliaikaisesti sovellettavista erityistoimenpiteistä (EYVL L 56, 4.3.1968, s. 1).

▼B

- e) päättää tarpeesta kerätä 71 artiklan mukaisia ylimääräisiä jälkikäteen suoritettavia vakausmaksuja ja 72 artiklan mukaisesta vapaaehtoisesta lainaamisesta rahoitusjärjestelyjen välillä, 73 ja 74 artiklan mukaisista vaihtoehtoisista rahoitusjärjestelyistä sekä 78 artiklan mukaisesta kansallisten rahoitusjärjestelyjen vastavuoroisuudesta, kun kriisinratkaisurahaston tuki ylittää tämän kohdan c alakohdassa tarkoitettua kynnysarvon;
- f) päättää sijoituksista 75 artiklan mukaisesti;
- g) hyväksyy 45 artiklassa tarkoitettua kriisinratkaisuneuvoston toiminnasta annettavan vuosikertomuksen, jossa esitetään yksityiskohtaiset selvitykset talousarvion toteuttamisesta;
- h) hyväksyy kriisinratkaisuneuvostoon sovellettavat varainhoitoa koskevat säännöt 64 artiklan mukaisesti;
- i) hyväksyy petostentorjuntastrategian, joka on oikeassa suhteessa petosriskeihin nähden ottaen huomioon toteutettavien toimenpiteiden kustannukset ja hyödyt;
- j) hyväksyy jäsentensä eturistiriitojen ehkäisemistä ja hallintaa koskevat säännöt;
- k) hyväksyy työjärjestyksensä sekä kriisinratkaisuneuvoston johdon istunnon työjärjestyksen;
- l) käyttää tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti kriisinratkaisuneuvoston henkilöstön suhteen niitä valtuuksia, jotka kuuluvat henkilöstösääntöjen mukaan nimittävälle viranomaiselle ja neuvoston asetuksella (ETY, Euratom, EHTY) N:o 259/68 vahvistettujen, Euroopan unionin muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen, jäljempänä 'palvelussuhteen ehdot', mukaan sopimusten tekemiseen toimivaltaiselle viranomaiselle, jäljempänä 'nimittävän viranomaisen toimivalta';
- m) hyväksyy tarvittavat henkilöstösääntöjen ja palvelussuhteen ehtojen täytäntöönpanoa koskevat säännöt henkilöstösääntöjen 110 artiklan mukaisesti;
- n) jollei henkilöstösäännöistä palvelussuhteen ehdoista muuta johdu, nimittää tilinpitäjän, joka on toiminnallisesti riippumaton tehtäviensä suorittamisessa;
- o) huolehtii siitä, että sisäisen tai ulkoisen tarkastuksen raportteihin ja arviointeihin perustuvien havaintojen ja suositusten sekä Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimusten perusteella toteutetaan asianmukaiset jatkotoimet;
- p) tekee päätökset kriisinratkaisuneuvoston sisäisten rakenteiden luomisesta ja tarvittaessa niiden muuttamisesta;

▼B

q) hyväksyy 31 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun kehyksen kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten kanssa tehtävää yhteistyötä koskevien käytännön järjestelyjen järjestämistä varten.

2. Kriisinratkaisuneuvoston täysistunto noudattaa päätöksenteossaan 6 ja 14 artiklassa määritettyjä tavoitteita.

Edellä olevan 1 kohdan c alakohtaa sovellettaessa johdon istunnon laatima kriisinratkaisumääräys katsotaan hyväksytyksi, paitsi jos vähintään yksi täysistunnon jäsen on vaatinut täysistunnon kokoontumista kolmen tunnin kuluessa siitä, kun johdon istunto on toimittanut luonnoksen täysistunnolle. Jälkimmäisessä tapauksessa täysistunto tekee päätöksen kriisinratkaisumääräyksestä.

3. Kriisinratkaisuneuvosto antaa täysistunnossaan henkilöstösääntöjen 110 artiklan mukaisesti henkilöstösääntöjen 2 artiklan 1 kohtaan ja palvelussuhteen ehtojen 6 artiklaan perustuvan päätöksen, jolla siirretään nimittävän viranomaisen toimivalta puheenjohtajalle ja vahvistetaan olosuhteet, joissa toimivallan siirto voidaan keskeyttää. Puheenjohtajalla on valtuudet siirtää tämä toimivalta edelleen.

Poikkeuksellisissa olosuhteissa kriisinratkaisuneuvosto voi täysistunnossaan tekemällään päätöksellä tilapäisesti keskeyttää nimittävän viranomaisen toimivallan siirron puheenjohtajalle ja tämän mahdollisesti toteuttaman nimittävän viranomaisen toimivallan edelleen siirron ja käyttää kyseistä toimivaltaa itse tai siirtää sen jollekin jäsenistään tai jollekulle henkilöstöön kuuluvalle, joka on muu kuin puheenjohtaja.

*51 artikla***Kriisinratkaisuneuvoston täysistunnon kokoukset**

1. Puheenjohtaja kutsuu koolle kriisinratkaisuneuvoston täysistunnot ja toimii niiden puheenjohtajana 56 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti.

2. Kriisinratkaisuneuvosto pitää vähintään kaksi sääntömääräistä täysistuntoa vuodessa. Lisäksi täysistunto kokoontuu puheenjohtajan aloitteesta tai jos vähintään kolmasosa kriisinratkaisuneuvoston jäsenistä sitä pyytää. Komission edustaja voi pyytää puheenjohtajaa kutsumaan koolle kriisinratkaisuneuvoston täysistunnon. Puheenjohtaja perustelee asian kirjallisesti, jos hän ei kutsu täysistuntoa koolle asianmukaisessa ajassa.

3. Kriisinratkaisuneuvosto voi tarvittaessa kutsua tarkkailijoita 43 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen lisäksi, mukaan lukien EPV:n edustajan, osallistumaan tapauskohtaisesti sen täysistunnon kokouksiin.

4. Kriisinratkaisuneuvosto vastaa täysistuntonsa sihteeristön tehtävistä.

52 artikla

Päätöksentekoprosessia koskevat yleiset säännökset

1. Kriisinratkaisuneuvosto tekee täysistunnessaan päätöksensä jäsentensä yksinkertaisella enemmistöllä, jollei tässä asetuksessa toisin säädetä. Kullakin äänioikeutetulla jäsenellä on yksi ääni. Äänten mennessä tasan puheenjohtajan ääni ratkaisee.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, kriisinratkaisuneuvosto tekee 50 artiklan 1 kohdan c ja d alakohdassa tarkoitetut päätökset sekä kriisinratkaisurahastossa käytettävissä olevien rahoitusvarojen käyttöön rajoittuvat päätökset 78 artiklan mukaisesta kansallisten rahoitusjärjestelyjen vastavuoroisuudesta jäsentensä yksinkertaisella enemmistöllä, joka edustaa vähintään 30:tä prosenttia rahoitusosuuksista. Kullakin äänioikeutetulla jäsenellä on yksi ääni. Äänten mennessä tasan puheenjohtajan ääni ratkaisee.

3. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 1 kohdassa säädetään, kriisinratkaisuneuvosto tekee 50 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut päätökset, jotka koskevat 71 artiklan mukaisten jälkikäteen suoritettavien rahoitusosuuksien keräämistä, 72 artiklan mukaista vapaaehtoista lainaamista rahoitusjärjestelyjen välillä, 73 ja 74 artiklan mukaisia vaihtoehtoisia rahoitusjärjestelyjä sekä 78 artiklan mukaista kansallisten rahoitusjärjestelyjen vastavuoroisuutta ja joiden yhteydessä kriisinratkaisurahastossa käytettävissä olevat rahoitusvarat ylittyvät, jäsentensä kahden kolmasosan enemmistöllä, joka edustaa vähintään 50:tä prosenttia suoritetuista rahoitusosuuksista kahdeksan vuoden siirtymäkauden aikana, kunnes kriisinratkaisurahasto on täysin yhdistetty, ja sen jälkeen jäsentensä kahden kolmasosan enemmistöllä, joka edustaa vähintään 30:tä prosenttia suoritetuista rahoitusosuuksista. Kullakin äänioikeutetulla jäsenellä on yksi ääni. Äänten mennessä tasan puheenjohtajan ääni ratkaisee.

4. Kriisinratkaisuneuvosto hyväksyy ja julkistaa työjärjestyksensä. Työjärjestyksessä määritellään yksityiskohtaisemmat äänestystä koskevat järjestelyt, erityisesti olosuhteet, joissa jäsen voi toimia toisen jäsenen puolesta, sekä tarvittaessa päätösvaltaisuutta koskevat säännöt.

III OSASTO

KRIISINRATKAISUNEUVOSTON JOHDON ISTUNTO

53 artikla

Osallistuminen johdon istuntoihin

1. Kriisinratkaisuneuvoston johdon istuntoon kuuluvat puheenjohtaja ja 43 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetut neljä jäsentä. Kriisinratkaisuneuvoston johdon istunto kokoontuu niin usein kuin on tarpeen.

Puheenjohtaja kutsuu kriisinratkaisuneuvoston johdon istunnon koolle omasta aloitteestaan tai jonkin jäsenen pyynnöstä ja toimii johdon istunnon puheenjohtajana.

Kriisinratkaisuneuvosto voi tarvittaessa kutsua johdon istuntoon 43 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen tarkkailijoiden lisäksi myös muita tarkkailijoita, kuten EPV:n edustajan, ja se kutsuu osallistumattomien jäsenvaltioiden kansalliset kriisinratkaisuviranomaiset osallistumaan johdon istunnon kokouksiin käsiteltäessä konsernia, jolla on tytäryrityksiä tai merkittäviä sivuliikkeitä kyseisissä osallistumattomissa jäsenvaltioissa. Osallistuminen on tapauskohtaista.

▼B

2. Tämän artiklan 3 ja 4 kohdan mukaisesti 43 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen kriisintarkaisuneuvoston jäsenet osallistuvat kriisintarkaisuneuvoston johdon istuntoihin.

3. Käsiteltäessä 2 artiklassa tarkoitettua yhteisöä tai konsernia, joka on sijoittautunut ainoastaan yhteen osallistuvaan jäsenvaltioon, käsitteilyihin ja päätöksentekoprosessiin osallistuu myös kyseisen jäsenvaltion nimittämä jäsen ja 55 artiklan 1 kohdassa säädettyjä sääntöjä sovelletaan.

4. Käsiteltäessä rajatylittävää konsernia päätöksentekoprosessiin osallistuvat myös sen jäsenvaltion nimittämä jäsen, jossa konsernitason kriisintarkaisuviranomainen sijaitsee, sekä niiden jäsenvaltioiden nimittämät jäsenet, joihin konsolidoidun valvonnan piiriin kuuluva tytäryritys tai yhteisö on sijoittautunut, ja 55 artiklan 2 kohdassa säädettyjä sääntöjä sovelletaan.

5. Edellä 43 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen kriisintarkaisuneuvoston jäsenet varmistavat, että etenkin kriisintarkaisurahaston käyttöön liittyvät kriisintarkaisupäätökset ja -toimet ovat kriisintarkaisuneuvoston johdon istunnon eri kokoonpanoissa johdonmukaisia, asianmukaisia ja oikeasuhteisia.

*54 artikla***Tehtävät**

1. Johdon istunnossaan kriisintarkaisuneuvosto

- a) valmistelee kaikki kriisintarkaisuneuvoston täysistunnossa hyväksyttävät päätökset;
- b) tekee kaikki päätökset tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi, jollei tässä asetuksessa toisin säädetä.

2. Suorittaessaan tämän artiklan 1 kohdan mukaisia tehtäviään kriisintarkaisuneuvosto:

- a) valmistelee, arvioi ja hyväksyy kriisintarkaisusuunnitelmat 8, 10 ja 11 artiklan mukaisesti 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja yhteisöjä ja konserneja varten sekä 7 artiklan 4 kohdan b alakohdassa ja 5 kohdassa tarkoitettuja yhteisöjä ja konserneja varten, kun näiden kohtien soveltamista koskevat edellytykset täyttyvät;
- b) soveltaa yksinkertaistettuja veloitteita 11 artiklan mukaisesti tiettyihin 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin yhteisöihin ja konserneihin sekä 7 artiklan 4 kohdan b alakohdassa ja 5 kohdassa tarkoitettuihin yhteisöihin ja konserneihin, kun näiden kohtien soveltamista koskevat edellytykset täyttyvät;
- c) määrittelee omia varoja ja alentamiskelpoisia velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen, joka 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen yhteisöjen ja konsernien sekä 7 artiklan 4 kohdan b alakohdassa ja 5 kohdassa tarkoitettujen yhteisöjen ja konsernien on jatkuvasti täytettävä 12 artiklan mukaisesti, kun näiden kohtien soveltamista koskevat edellytykset täyttyvät;

▼B

d) toimittaa 18 artiklan mukaisen kriisinratkaisumääräyksen ja kaikki merkitykselliset tiedot komissiolle mahdollisimman varhaisessa vaiheessa, jotta komissio voi niiden avulla hyvissä ajoin suorittaa arvioinnin ja antaa päätöksen tai tarvittaessa tehdä neuvostolle ehdotuksen päätöksestä 18 artiklan 7 kohdan nojalla;

e) päättää kriisinratkaisuneuvoston talousarvion kriisinratkaisurahastoa koskevasta II osasta 60 artiklan mukaisesti.

3. Silloin kun se on asian kiireellisyyden vuoksi tarpeen, kriisinratkaisuneuvoston johdon istunto voi tehdä kriisinratkaisuneuvoston täysistunnon puolesta tiettyjä väliaikaisia päätöksiä erityisesti hallinnollisista kysymyksistä, kuten talousarviokysymyksistä.

4. Kriisinratkaisuneuvoston johdon istunto pitää kriisinratkaisuneuvoston täysistunnon ajan tasalla kriisinratkaisusta tekemistään päätöksistä.

*55 artikla***Päätöksenteko**

1. Käsiteltäessä yksittäistä yhteisöä tai konsernia, joka on sijoittautunut vain yhteen osallistuvaan jäsenvaltioon, puheenjohtaja ja 43 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetut jäsenet tekevät päätöksen yksinkertaisella enemmistöllä, jos kaikki 53 artiklan 1 ja 3 kohdassa tarkoitetut jäsenet eivät pääse yksimielisesti yhteiseen sopimukseen puheenjohtajan asettamassa määräajassa.

2. Käsiteltäessä rajatylittävää konsernia puheenjohtaja ja 43 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetut jäsenet tekevät päätöksen yksinkertaisella enemmistöllä, jos kaikki 53 artiklan 1 ja 4 kohdassa tarkoitetut jäsenet eivät pääse yksimielisesti yhteiseen sopimukseen puheenjohtajan asettamassa määräajassa.

3. Äänten mennessä tasan puheenjohtajan ääni ratkaisee.

IV OSASTO

PUHEENJOHTAJA*56 artikla***Nimittäminen ja tehtävät**

1. Kriisinratkaisuneuvostoa johtaa kokopäivätoiminen puheenjohtaja.

2. Puheenjohtaja vastaa seuraavista:

a) kriisinratkaisuneuvoston täysistunnoissa ja johdon istunnoissa tehtävän työn valmistelu sekä sen kokousten koollekutsuminen ja niiden puheenjohtajana toimiminen;

b) kaikki henkilöstöasiat;

c) päivittäisen hallinnon asiat;

▼B

- d) kriisintarkkaisuineuvoston talousarvioesityksen laatiminen 61 artiklan 1 kohdan mukaisesti ja kriisintarkkaisuineuvoston talousarvion toteuttaminen 63 artiklan mukaisesti;
- e) kriisintarkkaisuineuvoston johtaminen;
- f) kriisintarkkaisuineuvoston vuotuisen työohjelman toteuttaminen;
- g) 45 artiklassa tarkoitetun vuosikertomuksen, joka sisältää kriisintarkkaisuineuvoston kriisintarkkaisuutoimia koskevan jakson sekä talous- ja hallintokysymyksiä koskevan jakson, luonnoksen laatiminen vuosittain.

Puheenjohtajaa avustaa tässä artiklassa tarkoitettujen tehtävien suorittamisessa oma henkilöstö.

3. Puheenjohtajaa avustaa varapuheenjohtaja.

Varapuheenjohtaja hoitaa puheenjohtajan tehtäviä tämän asetuksen mukaisesti tämän ollessa poissa tai ollessa estynyt suorittamasta tehtäviään.

4. Puheenjohtaja, varapuheenjohtaja ja 43 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetut jäsenet nimitetään ansioiden, pätevyyden, pankkitoiminta- ja rahoituskysymysten tuntemuksen sekä rahoitusalan valvonnan ja sääntelyn ja pankkien kriisintarkkaisuun kannalta merkityksellisen kokemuksen perusteella. Puheenjohtaja, varapuheenjohtaja ja 43 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetut jäsenet valitaan avoimella valintamenettelyllä, jossa noudatetaan sukupuolten tasapainon, kokemuksen ja pätevyyden periaatteita ja josta annetaan kaikissa menettelyn vaiheissa ajallaan asianmukaisesti tietoa Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

5. Puheenjohtajan, varapuheenjohtajan ja 43 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen jäsenten toimikausi on viisi vuotta. Jollei tämän artiklan 7 kohdasta muuta johdu, toimikautta ei voida uusia.

Puheenjohtaja, varapuheenjohtaja ja 43 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetut jäsenet eivät saa hoitaa kansallisen, unionin tai kansainvälisen tason virkatehtäviä.

6. Kuultuaan täysistunnossa kokoontunutta kriisintarkkaisuineuvostoa komissio esittää Euroopan parlamentille lopullisen luettelon ehdokkaista puheenjohtajaksi, varapuheenjohtajaksi ja 43 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetuiksi jäseniksi ja ilmoittaa neuvostolle tästä luettelosta.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, tämän asetuksen voimaantulon jälkeen nimitettävien kriisintarkkaisuineuvoston ensimmäisten jäsenten osalta komissio esittää lopullisen ehdokasluettelon kriisintarkkaisuineuvostoa kuulematta.

Komissio toimittaa puheenjohtajan, varapuheenjohtajan ja 43 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen jäsenten nimittämistä koskevan ehdotuksen Euroopan parlamentille hyväksyttäväksi. Ehdotuksen hyväksymisen jälkeen neuvosto hyväksyy täytäntöönpanopäätöksen puheenjohtajan, varapuheenjohtajan ja 43 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen jäsenten nimittämiseksi. Neuvosto tekee päätöksensä määräämismistöllä.

▼ B

7. Poiketen siitä, mitä 5 kohdassa säädetään, tämän asetuksen voimaantulon jälkeen nimitettävän ensimmäisen puheenjohtajan toimikausi on kolme vuotta. Toimikausi voidaan uusia kerran viideksi vuodeksi. Puheenjohtaja, varapuheenjohtaja ja 43 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetut jäsenet jatkavat tehtävässään seuraajiensa nimittämiseen asti.

8. Puheenjohtaja, jonka toimikautta on jatkettu, ei voi osallistua enää jatkettun toimikautensa päätyttyä kyseisen toimen uuteen valintamenetelyyn.

9. Jos puheenjohtaja, varapuheenjohtaja tai 43 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu jäsen ei enää täytä niitä vaatimuksia, joita hänen tehtävänsä edellyttävät, tai jos hän on syylistynyt vakavaan rikkomukseen, neuvosto voi komission ehdotuksesta, jonka Euroopan parlamentti on hyväksynyt, hyväksyä täytäntöönpanopäätöksen tämän erottamiseksi tehtävästään. Neuvosto tekee päätöksensä määränemmistöllä.

Näitä tarkoituksia varten Euroopan parlamentti tai neuvosto voi ilmoittaa komissiolle, että se katsoo edellytysten puheenjohtajan, varapuheenjohtajan tai 43 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen jäsenten erottamiseksi tehtävästään täytyneen, mihin komission on vastattava.

V OSASTO

VARAINHOITOA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET

I LUKU

Yleiset säännökset

57 artikla

Resurssit

1. Kriisintarkaisuneuvosto vastaa tarvittavan rahoituksen ja henkilöstön osoittamisesta sille tällä asetuksella annettujen tehtävien suorittamiseen.

2. Kriisintarkaisuneuvoston talousarvion tai sen tämän asetuksen mukaisten kriisintarkaisutoimien rahoitus ei missään olosuhteissa saa aiheuttaa jäsenvaltioille valtiontaloudellista vastuuta.

58 artikla

Talousarvio

1. Kriisintarkaisuneuvostolla on oma itsenäinen talousarvionsa, joka ei ole osa unionin talousarviota. Kriisintarkaisuneuvoston kaikista tuloista ja menoista laaditaan kalenterivuotta vastaavaa varainhoitovuotta varten arvio, jonka perusteella tulot ja menot otetaan kriisintarkaisuneuvoston talousarvioon.

2. Kriisintarkaisuneuvoston talousarvioon otettavien tulojen ja menojen on oltava tasapainossa.

▼B

3. Talousarvio koostuu kahdesta osasta: sen I osa koskee kriisintarkkaisuineuvoston hallintoa ja II osa kriisintarkkaisuineuvoston rahastoa.

*59 artikla***Kriisintarkkaisuineuvoston hallintoa koskeva talousarvion I osa**

1. Talousarvion I osan tulot koostuvat vuotuisista hallintomaksuista, jotka ovat tarpeen arvioitujen vuotuisien hallintomenojen kattamiseksi.

2. Talousarvion I osan menot sisältävät ainakin henkilöstö-, palkka-, hallinto-, infrastruktuuri-, henkilöstökoulutus- ja toimintamenot.

3. Tämä artikla ei rajoita kansallisten kriisintarkkaisuineuvoston viranomaisten oikeutta periä kansallisen oikeuden mukaisia maksuja 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen tyyppisistä hallintomenoistaan, mukaan lukien kriisintarkkaisuineuvoston kanssa tehtävästä yhteistyöstä ja sen avustamisesta aiheutuvat menot.

*60 artikla***Kriisintarkkaisuineuvoston rahastoa koskeva talousarvion II osa**

1. Talousarvion II osan tulot koostuvat erityisesti seuraavista:

- a) osallistuviin jäsenvaltioihin sijoittautuneiden laitosten 67 artiklan 4 kohdan ja 69, 70 ja 71 artiklan mukaisesti maksamat vakauserämaksut;
- b) muista kriisintarkkaisuineuvoston rahoitusjärjestelyistä osallistumattomissa jäsenvaltioissa 72 artiklan 1 kohdan mukaisesti saadut lainat;
- c) rahoituslaitoksilta tai muilta kolmansilta osapuolilta 73 ja 74 artiklan mukaisesti saadut lainat;
- d) kriisintarkkaisuineuvoston hallussa olevien määrien 75 artiklan mukaisesti sijoituksista saadut tuotot;
- e) kaikki varat, jotka peritään takaisin kriisintarkkaisuineuvoston menettelyissä 76 artiklassa mainituista tarkoituksista aiheutuneiden kustannusten kattamiseksi.

2. Talousarvion II osan menot koostuvat seuraavista:

- a) menot 76 artiklassa mainittuihin tarkoituksiin;
- b) 75 artiklan mukaiset sijoitukset;
- c) muista kriisintarkkaisuineuvoston rahoitusjärjestelyistä osallistumattomissa jäsenvaltioissa 72 artiklan 1 kohdan mukaisesti saaduista lainoista maksettavat korot;

▼B

- d) rahoituslaitoksilta tai muilta kolmansilta osapuolilta 73 ja 74 artiklan mukaisesti saaduista lainoista maksettavat korot.

*61 artikla***Talousarvion laatiminen ja toteuttaminen**

1. Puheenjohtaja laatii viimeistään kunkin vuoden helmikuun 15 päivänä kriisinratkaisuneuvoston talousarvioesityksen, mukaan lukien ennakkoarvion kriisinratkaisuneuvoston tuloista ja menoista seuraavaa varainhoitovuotta varten sekä henkilöstötaulukon, ja toimittaa sen kriisinratkaisuneuvoston hyväksyttäväksi.
2. Kriisinratkaisuneuvoston täysistunto mukauttaa tarvittaessa puheenjohtajan toimittamaa esitystä ja hyväksyy kriisinratkaisuneuvoston lopullisen talousarvion ja henkilöstötaulukon viimeistään kunkin vuoden maaliskuun 31 päivänä.

*62 artikla***Sisäinen tarkastus ja valvonta**

1. Kriisinratkaisuneuvostoon perustetaan sisäisen tarkastuksen tehtävä, jota hoidetaan kansainvälisten standardien mukaisesti. Kriisinratkaisuneuvoston nimittämä sisäinen tarkastaja vastaa sille kriisinratkaisuneuvoston talousarvion toteuttamisjärjestelmien ja talousarviomenettelyjen moitteettoman toiminnan tarkastamisesta.
2. Sisäinen tarkastaja neuvoo kriisinratkaisuneuvostoa riskienhallinnassa antamalla riippumattomia lausuntoja hallinnointi- ja valvontajärjestelmien laadusta sekä suosituksia toimintojen toteuttamisedellytysten parantamiseksi ja moitteettoman varainhoidon edistämiseksi.
3. Kriisinratkaisuneuvosto on vastuussa sisäisen tarkastajan tehtävien suorittamiseen soveltuvien sisäisten valvontajärjestelmien ja -menettelyjen ottamisesta käyttöön.

*63 artikla***Talousarvion toteuttaminen, tilinpäätöksen esittäminen ja vastuuvapauden myöntäminen**

1. Puheenjohtaja toimii tulojen ja menojen hyväksyjänä ja huolehtii kriisinratkaisuneuvoston talousarvion toteuttamisesta.
2. Kriisinratkaisuneuvoston tilinpitäjä toimittaa alustavan tilinpäätöksen sekä selvityksen varainhoitovuoden talousarvio- ja varainhallinnosta tilintarkastustuomioistuimelle huomautuksia varten viimeistään seuraavan varainhoitovuoden maaliskuun 1 päivänä.

Kriisinratkaisuneuvoston tilinpitäjä antaa selvityksen talousarvio- ja varainhallinnosta kriisinratkaisuneuvoston jäsenille sekä Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle viimeistään seuraavan varainhoitovuoden maaliskuun 31 päivänä.

3. Kriisinratkaisuneuvoston puheenjohtaja toimittaa kriisinratkaisuneuvoston edellisen varainhoitovuoden alustavan tilinpäätöksen Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle viimeistään kunkin vuoden maaliskuun 31 päivänä.

▼B

4. Saatuaan tilintarkastustuomioistuimelta huomautukset kriisinratkaisuneuvoston alustavasta tilinpäätöksestä puheenjohtaja laatii kriisinratkaisuneuvoston lopullisen tilinpäätöksen omalla vastuullaan ja toimittaa sen kriisinratkaisuneuvoston täysistunnon hyväksyttäväksi.
5. Puheenjohtaja toimittaa kriisinratkaisuneuvoston hyväksynnän saatuaan joka vuosi viimeistään heinäkuun 1 päivänä edeltävää varainhoitovuotta koskevan lopullisen tilinpäätöksen Euroopan parlamentille, neuvostolle, komissiolle ja tilintarkastustuomioistuimelle.
6. Kun tilintarkastustuomioistuimelta saadaan huomautuksia, puheenjohtaja toimittaa vastauksen viimeistään syyskuun 30 päivänä.
7. Joka vuosi viimeistään marraskuun 15 päivänä edeltävän varainhoitovuoden lopullinen tilinpäätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.
8. Kriisinratkaisuneuvoston täysistunto myöntää puheenjohtajalle talousarvion toteuttamista koskevan vastuuvapauden.
9. Puheenjohtaja toimittaa Euroopan parlamentin tai neuvoston pyynnöstä kaikki kriisinratkaisuneuvoston tilinpäätöksessä tarkoitetut tiedot niitä pyytäneelle unionin toimielimelle, jollei tässä asetuksessa säädetystä salassapitovelvollisuutta koskevista vaatimuksista muuta johdu.

*64 artikla***Varainhoitosäännöt**

Kriisinratkaisuneuvosto hyväksyy tilintarkastustuomioistuinta ja komissiota kuultuaan sisäiset varainhoitoa koskevat säännökset, joilla täsmennetään erityisesti kriisinratkaisuneuvoston talousarvion laatimista ja toteuttamista 61 ja 63 artiklan mukaisesti koskeva yksityiskohtainen menettely.

Varainhoitoa koskevat säännökset perustuvat, siltä osin kuin se on sopuinnassa kriisinratkaisuneuvoston ominaispiirteiden kanssa, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 ⁽¹⁾ 208 artiklan mukaisesti Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen mukaisesti perustettuja elimiä varten vahvistettuun varainhoidon puiteasetukseen.

*65 artikla***Hallintomaksut kriisinratkaisuneuvoston hallintomenojen kattamiseksi**

1. Edellä 2 artiklassa tarkoitetut yhteisöt osallistuvat kriisinratkaisuneuvoston talousarvion I osan rahoitukseen tämän asetuksen ja tämän artiklan 5 kohdan nojalla annettujen rahoitusosuuksia koskevien delegoitujen säädösten mukaisesti.

2. Hallintomaksujen määrät on vahvistettava sellaiselle tasolle, että vastaavalla tulojen määrällä voidaan periaatteessa varmistaa kriisinratkaisuneuvoston talousarvion I osan tasapaino kunkin vuoden osalta.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 966/2012, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta (EUVL L 298, 26.10.2012, s. 1).

▼B

3. Kriisinratkaisuneuvosto määrittää tämän artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen delegoitujen säädösten mukaisesti kunkin 2 artiklassa tarkoitettun yhteisön maksettavan hallintomaksun kyseiselle yhteisölle osoitetussa päätöksessä ja kerää ne. Kriisinratkaisuneuvosto soveltaa menettely-, raportointi- ja muita sääntöjä sen varmistamiseksi, että rahoitusosuudet maksetaan täysimääräisesti ja ajallaan.
4. Edellä olevien 1, 2 ja 3 kohdan mukaisesti kerättyjä määriä käytetään ainoastaan tämän asetuksen soveltamista varten.
5. Siirretään komissiolle valta antaa 93 artiklan mukaisesti hallintomaksuja koskevia delegoituja säädöksiä, joissa
- määritetään hallintomaksujen laji ja seikat, joiden osalta niitä on maksettava, rahoitusosuuksien määrän laskutapa ja tapa, jolla ne on maksettava;
 - tarkennetaan 3 kohdassa tarkoitettuja rekisteröinti-, kirjanpito- ja raportointisäännöt ja muut säännöt, jotka ovat tarpeen sen varmistamiseksi, että hallintomaksut maksetaan täysimääräisesti ja ajallaan;
 - määritetään vuotuiset hallintomaksut, jotka ovat tarpeen kriisinratkaisuneuvoston hallintomenojen kattamiseksi ennen kuin se on täysin toimintakykyinen.

*66 artikla***Petostentorjuntatoimenpiteet**

1. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 883/2013 ⁽¹⁾ soveltamisalaan kuuluvien petosten, lahjonnan ja muun laittoman toiminnan torjuntaa varten kriisinratkaisuneuvosto liittyy kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun se aloittaa toimintansa, OLAFin sisäisistä tutkimuksista 25 päivänä toukokuuta 1999 tehtyyn toimielinten väliseen sopimukseen ja vahvistaa mainitun toimielinten välisen sopimuksen liitteessä olevaa mallia käyttäen välittömästi asianmukaiset määräykset, joita sovelletaan kriisinratkaisuneuvoston koko henkilöstöön.
2. Tilintarkastustuomioistuimella on valtuudet tehdä kaikkien kriisinratkaisuneuvostolta rahoitusta saaneiden edunsaajien, toimeksisaajien ja alihankkijoiden osalta asiakirjoihin perustuvia ja paikalla suoritettavia tarkastuksia.
3. OLAF voi suorittaa tutkimuksia, myös paikalla suoritettavia tarkastuksia ja todentamisia neuvoston asetuksessa (Euratom, EY) N:o 2185/96 ⁽²⁾ ja asetuksessa (EU, Euratom) N:o 883/2013 vahvistettujen säännösten ja menettelyjen mukaisesti, sen selvittämiseksi, onko kriisinratkaisuneuvoston rahoittamiin sopimuksiin liittynyt unionin taloudellisia etuja vahingoittavia petoksia, lahjontaa tai muuta laitonta toimintaa.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 883/2013, annettu 11 päivänä syyskuuta 2013, Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1073/1999 ja neuvoston asetuksen (Euratom) N:o 1074/1999 kumoamisesta (EUVL L 248, 18.9.2013, s. 1).

⁽²⁾ Neuvoston asetus (Euratom, EY) N:o 2185/96, annettu 11 päivänä marraskuuta 1996, komission paikan päällä suorittamista tarkastuksista ja todentamisista Euroopan yhteisöjen taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten ja muiden väärinkäytösten estämiseksi (EYVL L 292, 15.11.1996, s. 2).

▼B*2 LUKU***Yhteinen kriisinratkaisurahasto***1 j a k s o***Kriisinratkaisurahaston muodostaminen***67 artikla***Yleiset säännökset**

1. Perustetaan yhteinen kriisinratkaisurahasto, jäljempänä 'kriisinratkaisurahasto'. Kriisinratkaisurahastoon hankitaan varat kansallisella tasolla kerättävien vakaumaksujen siirtämistä kriisinratkaisurahastoon koskevien sopimuksen määräysten mukaisesti.

2. Kriisinratkaisuneuvosto käyttää kriisinratkaisurahastoa ainoastaan II osan I osastossa tarkoitettujen kriisinratkaisuvälineiden tehokkaan soveltamisen ja kriisinratkaisuvaltuuksien tehokkaan käyttämisen varmistamiseen ja 14 ja 15 artiklassa tarkoitettujen kriisinratkaisutavoitteiden ja kriisinratkaisun periaatteiden mukaisesti. Unionin talousarvion varojen tai kansallisten talousarvioiden varojen ei missään olosuhteissa katsota kattavan vastuuta kriisinratkaisurahaston menoista tai tappioista.

3. Kriisinratkaisurahaston omistaja on kriisinratkaisuneuvosto.

4. Kansalliset kriisinratkaisuviranomaiset keräävät 69, 70 ja 71 artiklassa tarkoitettujen vakaumaksut 2 artiklassa tarkoitetuilta yhteisöiltä, ja vakaumaksut siirretään kriisinratkaisurahastoon sopimuksen mukaisesti.

*68 artikla***Kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyjen käyttöönottoa koskeva vaatimus**

Osallistuvien jäsenvaltioiden on otettava käyttöön rahoitusjärjestelyt direktiivin 2014/59/EU 100 artiklan ja tämän asetuksen mukaisesti.

*69 artikla***Tavoitetaso**

1. Kriisinratkaisurahaston käytettävissä olevat varat ovat kahdeksan vuoden alkuvaiheen päättyessä 1 päivästä tammikuuta 2016 tai muussa tapauksessa siitä päivästä, jona tätä kohtaa sovelletaan 99 artiklan 6 kohdan nojalla, vähintään 1 prosentti kaikissa osallistuvissa jäsenvaltioissa toimiluvan saaneiden luottolaitosten suojattujen talletusten määrästä.

2. Jäljempänä olevan 70 artiklan mukaisesti lasketut ja 67 artiklan 4 kohdan mukaisesti kriisinratkaisurahastoon kerätyt vakaumaksut jaotetaan 1 kohdassa tarkoitettuna alkuvaiheen aikana ajallisesti mahdollisimman tasaisesti, kunnes tavoitetaso saavutetaan, ottaen kuitenkin asiaankuuluvasti huomioon suhdannevaiheen ja vakaumaksujen myötäsyklisyyden mahdollinen vaikutus vakaumaksuja suorittavien laitosten rahoitusasemaan.

▼B

3. Kriisinratkaisuneuvosto pidentää 1 kohdassa tarkoitettua alkuvaihetta enintään neljällä vuodella, jos kriisinratkaisurahastosta suoritettujen maksujen kokonaismäärä ylittää 0,5 prosenttia 1 kohdassa tarkoitettua katettujen talletusten kokonaismäärästä ja kun 5 kohdan b alakohdassa tarkoitettussa delegoidussa säädöksessä säädetyt perusteet täyttyvät.

4. Jos 1 kohdassa tarkoitetun alkuvaiheen jälkeen käytettävissä olevat varat vähenevät alle kyseisessä kohdassa määritellyn tavoitetason, säännöllisiä vakaumaksuja kerätään 70 artiklan mukaisesti siihen asti, kun tavoitetaso on saavutettu. Kun tavoitetaso on saavutettu ensimmäisen kerran ja kun käytettävissä olevat varat vähenevät alle kahteen kolmasosaan tavoitetasosta, kyseiset säännölliset vakaumaksut on vahvistettava sellaiselle tasolle, että tavoitetaso voidaan saavuttaa kuuden vuoden kuluessa.

Säännöllisessä vakaumaksussa on otettava asiaankuuluvasti huomioon suhdannevaihe ja vakaumaksujen myötäsyklisyyden mahdollinen vaikutus tämän kohdan mukaisia vuotuisia vakaumaksuja vahvistettaessa.

5. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 93 artiklan mukaisesti seuraavien seikkojen määrittämiseksi:

- a) perusteet, jotka koskevat 2 kohdan mukaisesti laskettujen kriisinratkaisurahastoon kerättävien vakaumaksujen ajallista jaksottamista;
- b) perusteet, joiden mukaisesti määritetään se vuosimäärä, jolla 1 kohdassa tarkoitettua alkuvaihetta voidaan pidentää 3 kohdan mukaisesti;
- c) perusteet 4 kohdassa säädettyjen vuotuisten vakaumaksujen määrittämiseksi.

70 artikla

Ennakolliset vakaumaksut

1. Kunkin laitoksen yksilöllinen vakaumaksu kerätään vähintään vuosittain, ja se on sama kuin sen velkojen määrä (poislukien omat varat), josta on vähennetty suojatut talletukset, suhteessa kaikkien osallistuvien jäsenvaltioiden alueella toimiluvan saaneiden kaikkien laitosten velkojen kokonaismäärään (poislukien omat varat), josta on vähennetty suojatut talletukset.

2. Kriisinratkaisuneuvosto laskee kunakin vuonna EKP:tä tai kansallista toimivaltaista viranomaista kuultuaan ja tiiviissä yhteistyössä kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten kanssa yksilölliset vakaumaksut varmistaakseen, että kaikkien osallistuvien jäsenvaltioiden alueella toimiluvan saaneiden kaikkien laitosten maksettavat rahoitusosuudet eivät ylitä 12,5:tä prosenttia tavoitetasosta.

Yksittäisten laitosten vakaumaksujen laskenta perustuu kunakin vuonna seuraaviin:

- a) kiinteä vakaumaksu, joka perustuu laitoksen velkojen määrään (poislukien omat varat ja suojatut talletukset) suhteessa kaikkien kyseisen jäsenvaltion alueella toimiluvan saaneiden laitosten velkojen kokonaismäärään (poislukien omat varat ja suojatut talletukset); ja

▼B

- b) riskiprofiiliin mukautettu vakaumaksu, joka perustuu direktiivin 2014/59/EU 103 artiklan 7 kohdassa säädettyihin perusteisiin ja jossa otetaan huomioon suhteellisuusperiaate luomatta vääristymiä jäsenvaltioiden pankkialan rakenteiden välille.

Kiinteän vakaumaksun ja riskiprofiiliin mukautetun vakaumaksun välisessä suhteessa on otettava huomioon vakaumaksujen tasapuolinen jakautuminen erityyppisten pankkien kesken.

Joka tapauksessa kaikkien osallistuvien jäsenvaltioiden alueella toimiluvan saaneiden kaikkien laitosten yksilöllisten vakaumaksujen a ja b alakohdan mukaisesti laskettu kokonaismäärä ei saa vuositasolla ylittää 12,5:tä prosenttia tavoitetasosta.

3. Edellä 69 artiklassa tarkoitetun rahoituksen tavoitetason saavuttamiseksi käytettävissä oleviin varoihin voidaan sisällyttää peruuttamattomat maksusitoumukset, joiden täydeksi vakuudeksi on asetettu vähäriskiset varat, joihin ei kohdistu kolmansien osapuolten oikeuksia ja jotka ovat kriisinratkaisuneuvoston vapaasti käytettävissä ja sen yksinomaiseen käyttöön osoitettuja 76 artiklan 1 kohdassa määriteltyjä tarkoituksia varten. Näiden peruuttamattomien maksusitoumusten osuus saa olla enintään 30 prosenttia tämän artiklan nojalla kerättävien vakaumaksujen kokonaismäärästä.

4. Kultakin 2 artiklassa tarkoitetulta yhteisöltä asianmukaisesti saatuja vakaumaksuja ei makseta takaisin näille yhteisöille.

5. Jos osallistuvat jäsenvaltiot ovat jo ottaneet käyttöön kansallisia kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyjä, ne voivat säätää, että kyseisten järjestelyjen käytettävissä olevia varoja, jotka on kerätty laitoksilta 17 päivän kesäkuuta 2010 ja direktiivin 2014/59/EU voimaantulopäivän välisenä aikana, käytetään korvaamaan laitoksille ennakollisia vakaumaksuja, jotka niitä voidaan vaatia maksamaan kriisinratkaisurahastoon. Tällainen hyvitys ei vaikuta direktiivissä 2014/49/EU säädettyihin jäsenvaltioiden velvoitteisiin.

6. Sovelletaan komission direktiivin 2014/59/EU 103 artiklan 7 kohdan nojalla hyväksymiä delegoituja säädöksiä, joissa täsmennetään käsitettä vakaumaksujen mukauttamisesta laitosten riskiprofiiliin.

7. Neuvosto hyväksyy komission ehdotuksesta 6 kohdassa tarkoitettujen delegoitujen säädösten muodostamassa kehyksessä täytäntöönpanosäädöksiä 1, 2 ja 3 kohdan täytäntöönpanoedellytysten määrittämiseksi erityisesti seuraavien suhteen:

- a) yksilöllisten vakaumaksujen laskennassa käytettävän menetelmän soveltaminen;
- b) käytännön menettelyt, joilla laitoksille yksilöidään delegoidussa säädöksessä määritetyt riskitekijät.

71 artikla

Ylimääräiset jälkikäteen suoritettavat vakaussmaksut

1. Jos käytettävissä olevat varat eivät riitä kriisinratkaisurahaston käyttämisestä kriisinratkaisutoimissa aiheutuvien tappioiden, kustannusten tai muiden menojen kattamiseen, osallistuvien jäsenvaltioiden alueella toimiluvan saaneilta laitoksilta kerätään jälkikäteen ylimääräisiä vakaussmaksuja, jotta lisämäärät voidaan kattaa. Nämä ylimääräiset jälkikäteen suoritettavat vakaussmaksuton laskettava ja kohdennettava yksittäisille laitoksille 69 ja 70 artiklassa vahvistettuja sääntöjä noudattaen.

Ylimääräisten jälkikäteen suoritettavien vakaussmaksujen vuotuinen kokonaismäärä ei saa olla yli kolminkertainen suhteessa 70 artiklan mukaisesti määritettävään vakaussmaksujen vuotuisen määrään.

2. Kriisinratkaisuneuvosto lykkää 3 kohdassa tarkoitettujen delegoitujen säädösten mukaisesti omasta aloitteestaan kansallista kriisinratkaisuviranomaista kuultuaan tai kansallisen kriisinratkaisuviranomaisen ehdotuksesta kokonaan tai osittain laitoksen 1 kohdan mukaisten ylimääräisten jälkikäteen suoritettavien vakaussmaksujen maksamista, jos se on tarpeen laitoksen rahoitusaseman turvaamiseksi. Tällaista lykkäystä ei myönnetä kuutta kuukautta pidemmäksi ajaksi, mutta se voidaan laitoksen pyynnöstä uusida. Vakaussmaksut, joiden maksamista on lykätty tämän kohdan nojalla, on suoritettava myöhemmin sellaisena ajankohtana, jolloin maksu ei enää vaaranna laitoksen rahoitusasemaa.

3. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 93 artiklan mukaisesti niiden olosuhteiden ja edellytysten määrittelemiseksi, joiden täytyessä 2 artiklassa tarkoitetun yhteisön jälkikäteen suoritettavien vakaussmaksujen maksamista voidaan lykätä kokonaan tai osittain tämän artiklan 2 kohdan nojalla.

72 artikla

Kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyjen välinen vapaaehtoinen lainaaminen

1. Kriisinratkaisuneuvosto tekee päätöksen kriisinratkaisurahastoa varten tarkoitetun vapaaehtoista lainaamista koskevan pyynnön esittämisestä osallistumattomien jäsenvaltioiden kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyille, jos

- a) 70 artiklan nojalla kerätyt määrät eivät riitä kattamaan kriisinratkaisurahaston käyttämisestä kriisinratkaisutoimissa aiheutuneita tappioita, kustannuksia tai muita menoja;
- b) 71 artiklassa säädetyt ylimääräiset jälkikäteen suoritettavat vakaussmaksut eivät ole välittömästi käytettävissä; ja
- c) 73 artiklassa säädetyt vaihtoehtoiset rahoituslähteet eivät ole kohtuullisin ehdoin välittömästi käytettävissä.

2. Kyseiset kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyt päättävät tällaisesta pyynnöstä direktiivin 2014/59/EU 106 artiklan mukaisesti. Lainaehtoihin sovelletaan direktiivin 2014/59/EU 106 artiklan 4, 5 ja 6 kohtaa.

▼B

3. Kriisinratkaisuneuvosto voi päättää antaa lainaa toisille kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyille osallistumattomissa jäsenvaltioissa, jos sitä pyydetään direktiivin 2014/59/EU 106 artiklan mukaisesti. Lainaehtoihin sovelletaan direktiivin 2014/59/EU 106 artiklan 4, 5 ja 6 kohtaa.

*73 artikla***Vaihtoehtoiset rahoituslähteet**

1. Kriisinratkaisuneuvosto voi tehdä kriisinratkaisurahastoa varten lainasopimuksia tai sopia muista tukimuodoista niiden laitosten, rahoituslaitosten tai muiden kolmansien osapuolten kanssa, jotka tarjoavat paremmat rahoitusehdot parhaana mahdollisena ajankohtana, tarkoituksena pitää rahoituskustannukset mahdollisimman edullisina ja ylläpitää mainetta, jos 70 ja 71 artiklan mukaisesti kerätyt määrät eivät ole välittömästi käytettävissä tai eivät kata kriisinratkaisurahaston käyttämisestä kriisinratkaisutoimista aiheutuneita kustannuksia.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen lainat tai muunlainen tuki maksetaan täysimääräisesti takaisin 69, 70 ja 71 artiklan mukaisesti lainan erääntymisajan kuluessa.

3. Kaikki 1 kohdassa täsmennettyjen lainojen käytöstä aiheutuneet kustannukset maksetaan kriisinratkaisuneuvoston talousarvion II osasta, ei unionin talousarvion eikä osallistuvien jäsenvaltioiden talousarvioiden varoista.

*74 artikla***Rahoitusjärjestelyn saatavuus**

Kriisinratkaisuneuvosto sopii kriisinratkaisurahastoa varten rahoitusjärjestelyistä, myös mahdollisuuksien mukaan julkisista rahoitusjärjestelyistä, jotka koskevat 76 artiklan mukaisesti käytettävien lisävarojen välitöntä saatavuutta, jos 70 ja 71 artiklan mukaisesti kerätyt tai saatavissa olevat määrät eivät riitä kriisinratkaisurahaston velvoitteiden kattamiseen.

2 j a k s o**Kriisinratkaisurahaston hallinto***75 artikla***Sijoitukset**

1. Kriisinratkaisuneuvosto hallinnoi kriisinratkaisurahastoa tämän asetuksen ja 4 kohdan nojalla hyväksyttävien delegoitujen säädösten mukaisesti.

2. Kriisinratkaisun kohteena olevalta laitokselta tai omaisuudenhoitoyhtiöltä saatavien määrien sekä koron ja muun sijoituksista saatavan tuoton ja mahdollisen muun tuoton on koiduttava ainoastaan kriisinratkaisurahaston hyödyksi.

▼B

3. Kriisinratkaisuneuvosto noudattaa varovaista ja turvallista sijoitusstrategiaa, josta säädetään tämän artiklan 4 kohdan nojalla hyväksytyissä delegoiduissa säädöksissä, ja sijoittaa kriisinratkaisurahaston hallussa olevat määrät jäsenvaltioiden tai hallitustenvälisten järjestöjen sitoumuksiin tai erittäin likvideihin omaisuuseriin, joiden luottokelpoisuus on erittäin hyvä, ottaen huomioon asetuksen (EU) N:o 575/2013 460 artiklassa tarkoitetun delegoidun säädöksen ja muut kyseisen asetuksen asiaankuuluvat säännökset. Sijoitusten on oltava alakohtaisesti, maantieteellisesti ja suhteellisesti riittävän hajautettuja. Kyseisten sijoitusten tuoton on koiduttava kriisinratkaisurahaston hyväksi.

4. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä kriisinratkaisurahaston hallintoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja sen sijoitusstrategiaa koskevista yleisistä periaatteista ja perusteista 93 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

3 j a k s o

Kriisinratkaisurahaston käyttö

76 artikla

Kriisinratkaisurahaston tehtävä

1. Soveltaessaan kriisinratkaisuvälineitä 2 artiklassa tarkoitettuihin yhteisöihin kriisinratkaisumääräyksen puitteissa kriisinratkaisuneuvosto voi käyttää kriisinratkaisurahastoa vain siinä määrin kuin on tarpeen kriisinratkaisuvälineiden tehokkaan soveltamisen varmistamiseksi seuraaviin tarkoituksiin:

- a) kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen, sen tytäryritysten, omaisuudenhoitoyhtiön tai erillisen varainhoitoyhtiön varojen tai velkojen takaamiseksi;
- b) lainojen myöntämiseksi kriisinratkaisun kohteena olevalle laitokselle, sen tytäryrityksille, omaisuudenhoitoyhtiölle tai erilliselle varainhoitoyhtiölle;
- c) kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen omaisuuserien ostamiseksi;
- d) pääomasijoituksen tekemiseksi omaisuudenhoitoyhtiöön ja erilliseen varainhoitoyhtiöön;
- e) korvausten maksamiseksi osakkeenomistajille tai velkojille, jos niille todetaan 20 artiklan 5 kohdan mukaisen arvostuksen perusteella aiheutuneen suuremmat tappiot kuin niille 20 artiklan 16 kohdan mukaisen arvostuksen mukaan olisi aiheutunut tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä;
- f) pääomasijoituksen tekemiseksi kriisinratkaisun kohteena olevaan laitokseen tiettyjen velkojen saatavien alaskirjauksen tai muuntamisen sijaan, kun sovelletaan velkakirjojen arvon alaskirjausta ja päätetään rajata tietyt velkojat velkakirjojen arvon alaskirjauksen soveltamisalan ulkopuolelle 27 artiklan 5 kohdan mukaisesti;

▼B

- g) a–f alakohdassa tarkoitettujen toimien yhdistämiseksi.
2. Kriisintarkaisurahastossa voidaan soveltaa 1 kohdassa tarkoitettuja toimia myös ostajaan liiketoiminnan myynnin yhteydessä.
3. Kriisintarkaisurahastoa ei saa käyttää suoraan 2 artiklassa tarkoitettun yhteisön tappioiden kattamiseen eikä tällaisen yhteisön pääomapohjan vahvistamiseen. Siinä tapauksessa, että kriisintarkaisurahaston käyttö tämän artiklan 1 kohtaa sovellettaessa välillisesti johtaa siihen, että osa 2 artiklassa tarkoitettun yhteisön tappioista siirtyy kriisintarkaisurahastolle, sovelletaan 27 artiklassa säädettyjä kriisintarkaisurahaston käyttöä koskevia periaatteita.
4. Kriisintarkaisuneuvosto saa tehdä 1 kohdan f alakohdan mukaisen pääomasijoituksen enintään viiden vuoden ajan.

*77 artikla***Kriisintarkaisurahaston käyttö**

Kriisintarkaisurahaston käytön ehtona on sopimus, jolla osallistuvat jäsenvaltiot sopivat, että ne siirtävät kansallisella tasolla perimänsä rahoitusosuudet tämän asetuksen ja direktiivin 2014/59/EU mukaisesti kriisintarkaisurahastoon, ja sen käytössä on noudatettava kyseisessä sopimuksessa vahvistettuja periaatteita.

Siihen asti, kun kriisintarkaisurahasto saavuttaa 69 artiklassa tarkoitettun rahoituksen tavoitetasoa, mutta enintään siihen asti, kun on kulunut kahdeksan vuotta tämän artiklan soveltamis päivästä, kriisintarkaisuneuvosto käyttää vastaavasti kriisintarkaisurahastoa niiden periaatteiden mukaisesti, jotka perustuvat kriisintarkaisurahaston jakamiseen kutakin osallistuvaa jäsenvaltiota vastaaviin kansallisiin rahasto-osuuksiin ja kriisintarkaisurahaston kansallisiin rahasto-osuuksiin kohdennettavien kansallisella tasolla kerättyjen eri varojen vaiheittaiseen yhdistämiseen sopimuksessa määrätyllä tavalla.

*78 artikla***Kansallisten rahoitusjärjestelyjen vastavuoroisuus konsernin kriisintarkaisussa, johon liittyy laitoksia osallistumattomissa jäsenvaltioissa**

Konsernin kriisintarkaisussa, johon liittyy yhden tai useamman osallistuvan jäsenvaltion alueelle sijoittautuneita laitoksia ja yhden tai useamman osallistumattoman jäsenvaltion alueelle sijoittautuneita laitoksia, kriisintarkaisurahasto osallistuu konsernin kriisintarkaisun rahoittamiseen direktiivin 2014/59/EU 107 artiklan 2–5 kohdan säännösten mukaisesti.

*79 artikla***Talletussuojajärjestelmien käyttö kriisintarkaisun yhteydessä**

1. Osallistuvien jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos kriisintarkaisuneuvosto toteuttaa kriisintarkaisutoimen ja jos tällä toimella taataan, että tallettajien talletukset ovat edelleen heidän käytettävissään, laitokseen liittyvä talletussuojajärjestelmä vastaa direktiivin 2014/59/EU 109 artiklan 1 ja 4 kohdassa täsmennetyistä määräistä.

▼B

Asiaankuuluva talletussuojajärjestelmä omaksuu suojattujen tallettajien oikeudet ja velvoitteet maksukyvyttömyysmenettelyissä talletussuojajärjestelmästä suoritettuja maksuja vastaavalla määrällä.

2. Määrä, josta talletussuojajärjestelmä vastaa tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti, määritetään 20 artiklassa tarkoitettujen edellytysten mukaisesti.

3. Ennen kuin kriisinratkaisuneuvosto päättää tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti määrästä, josta talletussuojajärjestelmä vastaa, se kuulee direktiivin 2014/49/EU 2 artiklan 1 kohdan 18 alakohdassa tarkoitettua asianomaista nimettyä viranomaista ottaen täysimääräisesti huomioon asian kiireellisyyden.

4. Jos kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen suojakelpoiset talletukset siirretään toiseen yhteisöön liiketoiminnan myynnin tai omaisuudenhoitoyhtiön käytön myötä, tallettajat eivät voi vaatia direktiivin 2014/49/EU nojalla korvausta talletussuojajärjestelmästä sille osalle kriisinratkaisun kohteena olevaan laitokseen tekemistään talletuksista, joita ei siirretä, edellyttäen, että siirrettyjen varojen määrä on yhtä suuri tai suurempi kuin mainitun direktiivin 6 artiklassa säädetty talletussuojan kokonaismäärä.

5. Sen estämättä, mitä 1–4 kohdassa säädetään, jos talletussuojajärjestelmän käytettävissä olevat varat käytetään sen mukaisesti ja ne vähenevät myöhemmin alle kahteen kolmasosaan talletussuojajärjestelmän tavoitetasosta, säännöllinen rahoitusosuus talletussuojajärjestelmään on vahvistettava sellaiselle tasolle, että tavoitetaso voidaan saavuttaa kuuden vuoden kuluessa.

Talletussuojajärjestelmän vastuu ei saa ylittää määrää, joka vastaa 50:tä prosenttia talletussuojajärjestelmälle direktiivin 2014/49/EU 10 artiklan nojalla vahvistetusta tavoitetasosta.

Talletussuojajärjestelmän tämän asetuksen mukainen osuus ei saa missään olosuhteissa ylittää sitä tappioiden määrää, joka sille olisi aiheutunut tavanomaisen maksukyvyttömyysmenettelyn mukaisessa likvidaatiossa.

VI OSASTO

MUUT SÄÄNNÖKSET

*80 artikla***Erioikeudet ja vapaudet**

Kriisinratkaisuneuvostoon ja sen henkilöstöön sovelletaan Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitettyä Euroopan unionin erioikeuksia ja vapauksia koskevaa pöytäkirjaa N:o 7.

*81 artikla***Kielijärjestelyt**

1. Kriisinratkaisuneuvostoon sovelletaan neuvoston asetusta N:o 1 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Neuvoston asetusta N:o 1 Euroopan talousyhteisössä käytettäviä kieliä koskevista järjestelyistä (EYVL 17, 6.10.1958, s. 385).

▼ B

2. Kriisinratkaisuneuvosto päättää sisäisistä kielijärjestelyistään.
3. Kriisinratkaisuneuvosto voi päättää, mitä virallista kieltä se käyttää lähettäessään asiakirjoja unionin toimielimille tai elimille.
4. Kriisinratkaisuneuvosto voi sopia kunkin kansallisen kriisinratkaisuviranomaisen kanssa kielestä tai kielistä, joilla kansalliselle kriisinratkaisuviranomaiselle lähetettävät tai sen lähettämät asiakirjat laaditaan.
5. Euroopan unionin elinten käännöskeskus huolehtii kriisinratkaisuneuvoston toiminnan edellyttämistä käännöspalveluista.

*82 artikla***Henkilöstö**

1. Kriisinratkaisuneuvoston henkilöstöön sovelletaan henkilöstösääntöjä, palvelussuhteen ehtoja sekä unionin toimielinten näiden säännösten soveltamiseksi yhteisesti hyväksymiä sääntöjä.

Ensimmäisestä alakohdasta poiketen puheenjohtaja, varapuheenjohtaja ja 43 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetut neljä jäsentä rinnastetaan poikkeuksellisesti palkkajärjestelyjen ja eläkeiän osalta unionin tuomioistuimen varapresidenttiin, tuomariin ja kirjaajaan neuvoston asetuksessa N:o 422/67/ETY, N:o 5/67/Euratom ⁽¹⁾ määritellyllä tavalla. Heihin ei sovelleta enimmäiseläkeikää. Niiden seikkojen osalta, jotka eivät kuulu tämän asetuksen tai asetuksen N:o 422/67/ETY, N:o 5/67/Euratom soveltamisalaan, sovelletaan vastaavasti henkilöstösääntöjä ja palvelussuhteen ehtoja.

2. Kriisinratkaisuneuvosto hyväksyy komission suostumuksella tarvittavat täytäntöönpanosäännöt henkilöstösääntöjen 110 artiklan säännösten mukaisesti.
3. Kriisinratkaisuneuvosto käyttää henkilöstönsä suhteen henkilöstösäännöissä nimittävälle viranomaiselle ja palvelussuhteen ehdoissa työ-sopimusten tekemiseen valtuutetulle viranomaiselle annettuja valtuuksia.

*83 artikla***Henkilöstövaihto**

1. Kriisinratkaisuneuvosto voi käyttää kansallisia asiantuntijoita ja muuta henkilöstöä, joka ei ole kriisinratkaisuneuvoston palveluksessa.
2. Kriisinratkaisuneuvosto hyväksyy täysistunnonsaan asianmukaiset päätökset, joissa vahvistetaan säännöt henkilöstön vaihdolle ja siirrolle kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten välillä ja niistä kriisinratkaisuneuvostoon.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus N:o 422/67/ETY, N:o 5/67/Euratom, annettu 25 päivänä heinäkuuta 1967, komission puheenjohtajan ja jäsenten, unionin tuomioistuimen presidentin, tuomarien, julkisasiamiesten ja kirjaajan, unionin yleisen tuomioistuimen presidentin, jäsenten ja kirjaajan sekä Euroopan unionin virkamiestuomioistuimen presidentin, jäsenten ja kirjaajan palkkajärjestelystä (EYVL 187, 8.8.1967, s. 1).

▼ B

3. Kriisinratkaisuneuvosto voi perustaa sisäisiä kriisinratkaisuryhmiä, jotka koostuvat sen omasta henkilöstöstä ja kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten henkilöstöstä sekä tarvittaessa osallistumattomien jäsenvaltioiden kriisinratkaisuviranomaisten tarkkailijoista.

4. Jos kriisinratkaisuneuvosto perustaa tämän artiklan 3 kohdan mukaisia sisäisiä kriisinratkaisuryhmiä, se nimittää oman henkilöstönsä joukosta koordinaattorit kyseisille ryhmille. Koordinaattorit voidaan 51 artiklan 3 kohdan mukaisesti kutsua osallistumaan tarkkailijoina kriisinratkaisuneuvoston johdon istunnon kokouksiin, joihin asianomaisten jäsenvaltioiden nimittämät jäsenet osallistuvat 53 artiklan 3 ja 4 kohdan mukaisesti.

*84 artikla***Sisäiset komiteat**

Kriisinratkaisuneuvosto voi perustaa sisäisiä komiteoita, jotka antavat sille neuvontaa ja opastusta sen tämän asetuksen mukaisten tehtävien hoitamisesta.

*85 artikla***Valituslautakunta**

1. Kriisinratkaisuneuvosto perustaa valituslautakunnan päättämään 3 kohdan mukaisesti toimitetuista valituksista.

2. Valituslautakunnassa on viisi arvostettua henkilöä, jotka tulevat jäsenvaltioista ja jotka ovat osoittaneet omaavansa asianmukaiset tiedot ja ammatillisen kokemuksen, mukaan lukien kriisinratkaisutehtäviin liittyvä kokemus, pankki- tai muista rahoituspalveluista riittävän korkealta tasolta, mutta he eivät saa kuulua kriisinratkaisuneuvoston, kriisinratkaisuviranomaisten tai muiden kansallisten laitosten tai unionin toimielinten, elinten tai laitosten kulloiseenkin henkilöstöön, joka osallistuu tällä asetuksella kriisinratkaisuneuvostolle annettujen tehtävien suorittamiseen. Valituslautakunnalla on oltava riittävästi resursseja ja asiantunteumusta, jotta se voi antaa lainopillisia asiantuntijaneuvoja kriisinratkaisuneuvoston valtuuksien käytön lainmukaisuudesta. Kriisinratkaisuneuvosto nimittää valituslautakunnan jäsenet ja kaksi varajäsentä *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* julkaistun kiinnostuksenilmaisupyynnön perusteella viiden vuoden määräajaksi, jota voidaan jatkaa kerran. Valituslautakunnan jäseniä eivät sido mitkään ohjeet.

3. Luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, mukaan lukien kriisinratkaisuviranomainen, voi valittaa 10 artiklan 10 kohdassa, 11 artiklassa, 12 artiklan 1 kohdassa, 38–41 artiklassa, 65 artiklan 3 kohdassa, 71 artiklassa ja 90 artiklan 3 kohdassa tarkoitetusta kriisinratkaisuneuvoston päätöksestä, joka on osoitettu kyseiselle henkilölle tai joka koskee häntä suoraan ja erikseen.

Valitus perusteluineen on toimitettava valituslautakunnalle kirjallisesti kuuden viikon kuluessa siitä päivästä, jona päätös on annettu tiedoksi asianomaiselle henkilölle, tai jos tällaista tiedoksiantoa ei ole annettu, kuuden viikon kuluessa siitä päivästä, jona asianomainen henkilö on saanut tiedon päätöksestä.

4. Valituslautakunta ratkaisee asian kuukauden kuluessa valituksen tekemisestä.

▼B

Valituslautakunta tekee päätöksensä jäsentensä enemmistöllä, joka muodostuu vähintään kolmesta jäsenestä lautakunnan kaikkiaan viidestä jäsenestä.

5. Valituslautakunnan jäsenet sitoutuvat toimimaan riippumattomasti ja yleisen edun mukaisesti. Tätä varten heidän on tehtävä sitoumuksistaan julkinen ilmoitus sekä etunäkökohdistaan julkinen ilmoitus, jossa he mainitsevat sellaiset välittömät tai välilliset etunäkökohdat, joiden voitaisiin katsoa heikentävän heidän riippumattomuuttaan, tai tällaisten etunäkökohtien puuttumisen.

6. Edellä olevan 3 kohdan mukaisesti tehdyllä valituksella ei ole lykkäävää vaikutusta.

Valituslautakunta voi kuitenkin keskeyttää riitautetun päätöksen täytäntöönpanon, jos se katsoo olosuhteiden edellyttävän sitä.

7. Jos valitus voidaan ottaa tutkittavaksi, valituslautakunta tutkii, onko se perusteltu. Se kehottaa valitusmenettelyn osapuolia esittämään tietyssä määräajassa huomautuksensa omien tiedoksiantojensa tai muiden valitusmenettelyn osapuolten ilmoitusten johdosta. Valitusmenettelyn osapuolilla on oikeus esittää näkemyksensä suullisesti.

8. Valituslautakunta voi vahvistaa kriisintarkaisuneuvoston tekemän päätöksen tai siirtää asian tämän käsiteltäväksi. Valituslautakunnan tekemä päätös sitoo kriisintarkaisuneuvostoa, jonka on muutettava kyseistä asiaa koskevaa päätöstään.

9. Valituslautakunnan päätökset on perusteltava, ja ne on annettava tiedoksi osapuolille.

10. Valituslautakunta hyväksyy ja julkistaa työjärjestyksensä.

*86 artikla***Asian saattaminen unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi**

1. Valituslautakunnan tai, jos oikeutta hakea muutosta valituslautakunnalta ei ole, kriisintarkaisuneuvoston tekemästä päätöksestä voi nostaa kanteen unionin tuomioistuimessa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 263 artiklan mukaisesti.

2. Jäsenvaltio, unionin toimielin taikka luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö voi hakea kriisintarkaisuneuvoston päätöksiin muutosta unionin tuomioistuimelta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 263 artiklan mukaisesti.

3. Jos kriisintarkaisuneuvostolla on velvoite toimia ja se laiminlyö päätöksen tekemisen, laiminlyöntiä koskeva kanne voidaan nostaa unionin tuomioistuimessa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 265 artiklan mukaisesti.

4. Kriisintarkaisuneuvosto toteuttaa toimenpiteet, joita unionin tuomioistuimen tuomion täytäntöönpano edellyttää.

*87 artikla***Kriisintarkaisuneuvoston vastuu**

1. Kriisintarkaisuneuvoston sopimusperusteinen vastuu määräytyy kyseessä olevaan sopimukseen sovellettavan lain mukaisesti.

▼B

2. Unionin tuomioistuimella on toimivalta antaa ratkaisu kriisinratkaisuneuvoston tekemässä sopimuksessa mahdollisesti olevan välityslausekkeen nojalla.
3. Sopimussuhteen ulkopuolista vastuuta koskeissa asioissa kriisinratkaisuneuvosto korvaa jäsenvaltioiden julkisviranomaisten vastuuta koskevan lainsäädännön yhteisten yleisten periaatteiden mukaisesti vahingot, jotka kriisinratkaisuneuvosto tai sen henkilöstö on aiheuttanut suorittaessaan tehtäviään, erityisesti kriisinratkaisutehtäviään, mukaan lukien näiden toteuttamat tai toteuttamatta jättämät toimet ulkomaisten kriisinratkaisutoimien tukemiseksi.
4. Kriisinratkaisuneuvosto maksaa kansalliselle kriisinratkaisuviranomaiselle vahingonkorvaukset, jotka kansallinen tuomioistuin on määrännyt sen maksamaan tai jotka se on kriisinratkaisuneuvoston suostumuksella sitoutunut maksamaan sovintoratkaisun mukaisesti ja jotka johtuvat kyseisen kansallisen kriisinratkaisuviranomaisen toimenpiteistä tai laiminlyönneistä tämän asetuksen mukaisen 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja yhteisöjä ja konserneja sekä 7 artiklan 4 kohdan b alakohdassa ja 5 kohdassa tarkoitettuja yhteisöjä ja konserneja koskevan kriisinratkaisun aikana, kun kyseisten kohtien soveltamista koskevat edellytykset täyttyvät, tai 7 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan nojalla. Tätä velvoitetta ei sovelleta, jos kyseinen toimenpide tai laiminlyönti merkitsee tämän asetuksen, unionin oikeuden toisen säännöksen, kriisinratkaisuneuvoston, neuvoston tai komission päätöksen rikkomista tahallisesti tai ilmeisen ja vakavan arviointivirheen seurauksena.
5. Unionin tuomioistuimella on toimivalta ratkaista 3 ja 4 kohtaan liittyvät riita-asiat. Vanhentumisaika sopimussuhteen ulkopuolista vastuuta koskeissa asioissa on viisi vuotta tapahtumasta, johon korvausvelvollisuus perustuu.
6. Kriisinratkaisuneuvoston henkilöstöön kuuluvien henkilökohtaisesta vastuusta sitä kohtaan säädetään heihin sovellettavissa henkilöstösäännöissä tai palvelussuhteen ehdoissa.

*88 artikla***Salassapitovelvollisuus ja tietojenvaihto**

1. Kriisinratkaisuneuvoston jäsenten, varapuheenjohtajan, 43 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen kriisinratkaisuneuvoston jäsenten, henkilöstön ja kriisinratkaisutehtäviä hoitavan osallistuvien jäsenvaltioiden kanssa vaihdetun tai niiden lähettämän henkilöstön on noudatettava Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 339 artiklassa ja asiaa koskevassa unionin lainsäädännössä vahvistettuja salassapitovelvollisuutta koskevia vaatimuksia vielä tehtäviensä päättymisen jälkeenkin. Henkilöt eivät saa etenkään luovuttaa yhdellekään henkilölle tai viranomaiselle luottamuksellisia tietoja, jotka on saatu osana työnkuvaa tai toimivaltaiselta viranomaiselta tai kriisinratkaisuviranomaiselta heidän tämän asetuksen mukaisten tehtäviensä yhteydessä, paitsi tiedot antaneen viranomaisen taikka yhteisön nimenomaisella etukäteen antamalla luvalla tai kun kyse on tämän asetuksen mukaisten tehtävien hoitamisesta tai tiedot ovat sellaisena tiivistelmänä tai koosteena, ettei niiden perusteella voi tunnistaa 2 artiklassa tarkoitettuja yhteisöjä.

Salassapitovelvollisuutta koskevien vaatimusten piiriin kuuluvia tietoja ei saa luovuttaa toiselle julkiselle tai yksityiselle yhteisölle, paitsi jos tiedot luovutetaan oikeudenkäyntejä varten.

▼B

Kyseisiä vaatimuksia sovelletaan myös mahdollisiin ostajiin, joihin on otettu yhteyttä yhteisön kriisintarkaisun valmistelemiseksi 13 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

2. Kriisintarkaisuneuvosto varmistaa, että henkilöiden, jotka tarjoavat suoraan tai välillisesti, pysyvästi tai satunnaisesti sen tehtävien hoitamiseen liittyviä palveluja, mukaan lukien kriisintarkaisuneuvoston virkamiehet ja sen paikalla tehtäviä tarkastuksia suorittamaan valtuuttamat muut henkilöt tai jäsenvaltioiden kansallisten kriisintarkaisuviranomaisten tähän tehtävään nimittämät henkilöt, on noudatettava 1 kohdassa tarkoitettuja salassapitovelvollisuutta koskevia vaatimuksia vastaavia vaatimuksia.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja salassapitovelvollisuutta koskevia vaatimuksia sovelletaan myös kriisintarkaisuneuvoston kokouksiin osallistuviin tarkkailijoihin sekä osallistumattomien jäsenvaltioiden tarkkailijoihin, jotka osallistuvat sisäisiin kriisintarkaisuryhmiin 83 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

4. Kriisintarkaisuneuvosto toteuttaa tarpeelliset toimenpiteet varmistukseen luottamuksellisten tietojen turvallisen käsittelyn.

5. Ennen kuin tietoja luovutetaan, kriisintarkaisuneuvosto varmistaa, että ne eivät sisällä luottamuksellisia tietoja, erityisesti arvioimalla vaikutukset, joita luovuttamisella saattaisi olla finanssi-, raha- tai talouspolitiikkaa koskevaan yleiseen etuun, luonnollisten henkilöiden ja oikeushenkilöiden kaupallisiin etuihin, tarkastusten tarkoitukseen, tutkimuksiin ja tilintarkastuksiin. Menettelyyn, jolla tutkitaan tietojen luovuttamisen vaikutukset, on sisällyttävä erityinen arviointi 8 ja 9 artiklassa tarkoitettujen kriisintarkaisusuunnitelmien sisällön ja yksityiskohtien sekä 10 artiklan tai 18 artiklassa tarkoitettujen kriisintarkaisumääräyksen nojalla tehtyjen arviointien tulosten luovuttamisen vaikutuksista.

6. Tämän artiklan säännökset eivät estä kriisintarkaisuneuvostoa, neuvostoa, komissiota, EKP:ta, kansallisia kriisintarkaisuviranomaisia tai kansallisia toimivaltaisia viranomaisia, niiden työntekijät ja asiantuntijat mukaan lukien, vaihtamasta tietoja keskenään ja toimivaltaisten ministeriöiden, keskuspankkien, talletussuojajärjestelmien, sijoittajien korvausjärjestelmien, tavanomaisista maksukyvyttömyysmenettelyistä vastaavien viranomaisten, osallistumattomien jäsenvaltioiden kriisintarkaisuviranomaisten ja toimivaltaisten viranomaisten, EPV:n tai, jollei 33 artiklan säännöksistä muuta johdu, sellaisten kolmannen maan viranomaisten kanssa, jotka suorittavat vastaavia toimintoja kuin kriisintarkaisuviranomaiset, taikka, jollei tiukoista luottamuksellisuutta koskevista edellytyksistä muuta johdu, mahdollisen ostajan kanssa kriisintarkaisutoimen suunnittelemiseksi tai toteuttamiseksi.

*89 artikla***Tietosuoja**

Tämän asetuksen soveltaminen ei rajoita jäsenvaltioilla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/46/EY ⁽¹⁾ mukaisesti olevia henkilötietojen käsittelyä koskevia velvoitteita eikä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 45/2001 ⁽²⁾ mukaisia henkilötietojen käsittelyä koskevia velvoitteita, joita kriisintarkaisuneuvostolla tai neuvostolla ja komissiolla on tehtäviään suorittaessaan.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 95/46/EY, annettu 24 päivänä lokakuuta 1995, yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 45/2001, annettu 18 päivänä joulukuuta 2000, yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1).

90 artikla

Oikeus tutustua asiakirjoihin

1. Kriisinratkaisuneuvoston hallussa oleviin asiakirjoihin sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1049/2001 ⁽¹⁾.
2. Kriisinratkaisuneuvosto hyväksyy kuuden kuukauden kuluessa ensimmäisestä kokouksestaan käytännön toimenpiteet asetuksen (EY) N:o 1049/2001 soveltamiseksi.
3. Päätöksistä, jotka kriisinratkaisuneuvosto on tehnyt asetuksen (EY) N:o 1049/2001 8 artiklan nojalla, voidaan tehdä kantelu Euroopan oikeusasiamiehelle Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 228 artiklassa määrättyjen edellytysten mukaisesti tai tämän asetuksen 85 artiklassa tarkoitetulle valituslautakunnalle tehdyn valituksen jälkeen tarvittaessa nostaa kanne unionin tuomioistuimessa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 263 artiklassa määrättyjen edellytysten mukaisesti.
4. Kriisinratkaisuneuvoston päätösten kohteena olevilla henkilöillä on oikeus tutustua kriisinratkaisuneuvoston asiakirja-aineistoon sillä edellytyksellä, että muiden henkilöiden oikeudet edut otetaan huomioon kyseisten henkilöiden liikesalaisuuksien suojelemisessa. Oikeus tutustua asiakirja-aineistoon ei ulotu luottamuksellisiin tietoihin eikä kriisinratkaisuneuvoston sisäisiin valmisteluasiakirjoihin.

91 artikla

Turvallisuusluokiteltujen ja arkaluonteisten turvallisuusluokittelemattomien tietojen suojaamista koskevat turvallisuussäännöt

Kriisinratkaisuneuvosto soveltaa turvallisuutta koskevia periaatteita, jotka sisältyvät Euroopan unionin turvallisuusluokiteltujen tietojen ja arkaluonteisten turvallisuusluokittelemattomien tietojen suojaamista koskeviin komission turvallisuussäännöksiin, jotka vahvistetaan komission päätöksen 2001/844/EY, EHTY, Euratom ⁽²⁾ liitteessä. Turvallisuutta koskevien periaatteiden noudattamiseen sisältyy muun muassa tällaisten tietojen vaihtamista, käsittelyä ja tallentamista koskevien säännösten soveltaminen.

92 artikla

Tilintarkastustuomioistuin

1. Tilintarkastustuomioistuin laatii erityiskertomuksen kultakin kahdentoista kuukauden ajanjaksolta, joka alkaa kunkin vuoden huhtikuun 1 päivänä.
2. Kussakin kertomuksessa tarkastellaan,
 - a) onko kiinnitetty riittävästi huomiota taloudellisuuteen, tehokkuuteen ja vaikuttavuuteen, jolla kriisinratkaisurahastoa on käytetty, ja erityisesti tarpeeseen pitää kriisinratkaisurahaston käyttö mahdollisimman vähäisenä;
 - b) onko kriisinratkaisurahaston arviointi ollut tehokasta ja perusteellista.
3. Kukin 1 kohdan mukainen kertomus laaditaan kuuden kuukauden kuluessa sen ajanjakson päättymisestä, jota kertomus koskee.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1049/2001, annettu 30 päivänä toukokuuta 2001, Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi (EYVL L 145, 31.5.2001, s. 43).

⁽²⁾ Komission päätös 2001/844/EY, EHTY, Euratom, tehty 29 päivänä marraskuuta 2001, komission sisäisten menettelysääntöjen muuttamisesta (EYVL L 317, 3.12.2001, s. 1).

▼B

4. Tarkasteltuaan kriisintarkastusneuvoston 63 artiklan mukaisesti laatimaa lopullista tilinpäätöstä tilintarkastustuomioistuin laatii havainnoistaan kertomuksen viimeistään kutakin varainhoitovuotta seuraavan joulukuun 1 päivänä. Tilintarkastustuomioistuin raportoi erityisesti mahdollisista ehdollisista vastuista (joko kriisintarkastusneuvostolle, neuvostolle, komissiolle tai muille), jotka ovat aiheutuneet kriisintarkastusneuvoston, neuvoston ja komission suorittaessa tämän asetuksen mukaisia tehtäviään.

5. Euroopan parlamentti ja neuvosto voivat pyytää tilintarkastustuomioistuinta tarkastelemaan mitä tahansa muita asiaankuuluvia seikkoja, jotka kuuluvat Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 287 artiklan 4 kohdassa vahvistetun toimivallan piiriin.

6. Edellä 1 ja 4 kohdassa tarkoitettujen kertomusten on toimitettava kriisintarkastusneuvostolle, Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle ja julkistettava viipymättä.

7. Komissio antaa kahden kuukauden kuluessa päivästä, jona kukin 1 kohdassa tarkoitettu kertomus julkistetaan, yksityiskohtaisen kirjallisen vastauksen, joka julkistetaan.

Kriisintarkastusneuvosto, neuvosto ja komissio antavat kukin kahden kuukauden kuluessa päivästä, jona kukin 4 kohdassa tarkoitettu kertomus julkistetaan, yksityiskohtaisen kirjallisen vastauksen, joka julkistetaan.

8. Tilintarkastustuomioistuimella on oikeus saada kriisintarkastusneuvostolta, neuvostolta ja komissiolta kaikki tiedot, jotka ovat merkityksellisiä sille tällä artiklalla annettujen tehtävien suorittamisessa. Kriisintarkastusneuvosto, neuvosto ja komissio toimittavat kaikki pyydyt merkitykselliset tiedot tilintarkastustuomioistuimen mahdollisesti määrittämässä määräjässä.

IV OSA

TÄYTÄNTÖÖNPANOVALTUUDET JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

93 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.

2. Siirretään komissiolle määräämättömäksi ajaksi 99 artiklassa tarkoitetuista asiaankuuluvista päivämääristä 19 artiklan 8 kohdassa, 65 artiklan 5 kohdassa, 69 artiklan 5 kohdassa, 71 artiklan 3 kohdassa ja 75 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä.

3. Komissio varmistaa, että tämän asetuksen nojalla annetut delegoidut säädökset ovat yhdenmukaisia direktiivin 2014/59/EU nojalla annettujen delegoitujen säädösten kanssa.

4. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 19 artiklan 8 kohdassa, 65 artiklan 5 kohdassa, 69 artiklan 5 kohdassa, 71 artiklan 3 kohdassa ja 75 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua säädösvallan siirtoa. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyteen.

▼B

5. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

6. Edellä olevan 19 artiklan 8 kohdan, 65 artiklan 5 kohdan, 69 artiklan 5 kohdan, 71 artiklan 3 kohdan ja 75 artiklan 4 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kolmella kuukaudella.

7. Komissio ei anna delegoituja säädöksiä, jos Euroopan parlamentin tarkastelu-aika, mahdollinen määräajan pidennys mukaan lukien, lyhenee lomakauden vuoksi alle viiteen kuukauteen.

*94 artikla***Uudelleentarkastelu**

1. Komissio julkaisee viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2018 ja sen jälkeen joka kolmas vuosi kertomuksen tämän asetuksen soveltamisesta korostaen erityisesti sisämarkkinoiden moitteettomaan toimintaan kohdistuvien mahdollisten vaikutusten seuraamista. Kertomuksessa arvioidaan

- a) yhteisen kriisinratkaisumekanismen toimintaa, sen kustannustehokkuutta ja sen kriisinratkaisutoimien vaikutusta koko unionin etuihin ja rahoituspalvelujen sisämarkkinoiden yhtenäisyyteen ja eheyteen, mukaan lukien sen mahdollinen vaikutus kansallisten pankkijärjestelmien rakenteisiin unionissa verrattuna muihin pankkijärjestelmiin, ja yhteisen kriisinratkaisumekanismen sisäisten, yhteisen kriisinratkaisumekanismen ja yhteisen valvontamekanismin välisten sekä yhteisen kriisinratkaisumekanismin, kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten sekä osallistumattomien jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten ja kriisinratkaisuviranomaisten välisten yhteistyö- ja tiedonvaihtojärjestelyjen tehokkuuden kannalta, erityisesti arvioimalla
 - i) onko tarpeen, että tällä asetuksella kriisinratkaisuneuvostolle, neuvostolle ja komissiolle annettuja tehtäviä hoitaa yksinomaan riippumaton unionin toimielin, ja onko siinä tapauksessa tarpeen muuttaa asiaankuuluvia määräyksiä ja säännöksiä, myös primaarilainsäädäntöä;
 - ii) onko yhteistyö yhteisen kriisinratkaisumekanismin, yhteisen valvontamekanismin, Euroopan järjestelmäriskikomitean, EPV:n, Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen ja Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen sekä muiden Euroopan finanssivalvojen järjestelmään kuuluvien viranomaisten välillä asianmukaista;
 - iii) koostuuko 75 artiklan mukainen sijoitussalkku vakaista ja monipuolisista omaisuuseristä;
 - iv) onko valtionvelan ja pankkiriskin välinen kytkös katkaistu;
 - v) ovatko hallinto- ja ohjausjärjestelyt tarkoituksenmukaisia, mukaan lukien kriisinratkaisuneuvoston tehtävänjako ja kriisinratkaisuneuvoston johdon istunnossa ja täysistunnossa sovellettavat äänestysäännöt sekä kriisinratkaisuneuvoston suhde komissioon ja neuvostoon;

▼B

- vi) onko vertailukohta kriisinratkaisurahaston tavoitetason asettamista varten asianmukainen ja erityisesti onko tarkoituksenmukaisempaa käyttää perusteena suojattuja talletuksia tai velkojen kokonaismäärää ja onko otettava käyttöön kriisinratkaisurahastoa koskeva ehdoton vähimmäismäärä, jotta vältetään kriisinratkaisurahastoon maksettavien rahoitusvarojen heilahtelut ja varmistetaan kriisinratkaisurahaston rahoituksen vakaus ja riittävyys;
 - vii) onko tarpeen muuttaa kriisinratkaisurahastoa varten vahvistettua tavoitetasoa ja rahoitusosuuksien tasoa, jotta varmistetaan tasa-
puoliset toimintaedellytykset unionissa;
- b) riippumattomuuteen ja vastuuvollisuuteen liittyvien järjestelyjen tehokkuutta;
 - c) kriisinratkaisuneuvoston ja EPV:n välistä vuorovaikutusta;
 - d) kriisinratkaisuneuvoston ja osallistumattomien jäsenvaltioiden kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten vuorovaikutusta sekä yhteisen kriisinratkaisumekanismien vaikutuksia kyseisiin jäsenvaltioihin ja kriisinratkaisuneuvoston ja direktiivin 2014/59/EU 2 artiklan 1 kohdan 90 alakohdassa määriteltyjen asiaan liittyvien kolmansien maiden viranomaisten vuorovaikutusta;
 - e) tarvetta toteuttaa toimenpiteitä toimintansa jatkamiseen kykenemättömien laitosten maksukyvyttömyysmenettelyjen yhdenmukaistamiseksi.
2. Kertomus toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Komissio antaa asiaan liittyvät ehdotukset tarvittaessa.
 3. Komissiota pyydetään tarkastelemaan uudelleen tarvittaessa myös tätä asetusta, kun direktiiviä 2014/59/EU tarkastellaan uudelleen.

*95 artikla***Asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttaminen**

Muutetaan asetusta (EU) N:o 1093/2010 seuraavasti:

1) Korvataan 4 artiklan 2 alakohta seuraavasti:

”2) ’toimivaltaisilla viranomaisilla’:

- i) toimivaltaisia viranomaisia, jotka määritellään asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 40 alakohdassa, mukaan luettuna Euroopan keskuspankki sille asetuksella (EU) N:o 1024/2013 annettuihin tehtäviin liittyvissä asioissa, ja direktiivissä 2007/64/EY sekä direktiivissä 2009/110/EY tarkoitettuja toimivaltaisia viranomaisia;
- ii) direktiivien 2002/65/EY ja 2005/60/EY osalta viranomaisia, joilla on toimivalta varmistaa, että luotto- ja rahoituslaitokset noudattavat niille noissa direktiiveissä asetettuja vaatimuksia;

▼B

- iii) talletussuojajärjestelmien osalta elimiä, jotka hallinnoivat talletussuojajärjestelmiä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/49/EU (*) mukaisesti, tai näitä järjestelmiä mainitun direktiivin mukaisesti valvovaa viranomaista siinä tapauksessa, että talletussuojajärjestelmän toimintaa hallinnoi yksityinen yhtiö; ja
- iv) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU (**) ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 806/2014 (***) osalta direktiivin 2014/59/EU 3 artiklassa määriteltyjä kriisinratkaisuviranomaisia, asetuksella (EU) N:o 806/2014 perustettua yhteistä kriisinratkaisuneuvostoa sekä neuvostoa ja komissiota niiden toteuttaessa toimia asetuksen (EU) N:o 806/2014 18 artiklan nojalla, paitsi jos ne käyttävät harkintavaltaa tai tekevät toimintapoliittisia valintoja.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/49/EU, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, talletusten vakuusjärjestelmistä (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 149).

(**) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190).

(***) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 806/2014, annettu 15 päivänä heinäkuuta 2014, yhdenmukaisten sääntöjen ja yhdenmukaisen menettelyn vahvistamisesta luottolaitosten ja tiettyjen sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisua varten yhteisen kriisinratkaisumekanismin ja yhteisen kriisinratkaisurahaston puitteissa sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta (EUVL L 225, 30.7.2014, s. 1).”

2) Lisätään 25 artiklaan kohta seuraavasti:

”1 a. Pankkiviranomainen voi järjestää ja toteuttaa rajatylittävien konsernien kriisinratkaisun yhteydessä vertaisarviointeja, jotka koskevat asetuksessa (EU) No 806/2014 tarkoitetun kriisinratkaisuneuvoston ja yhteiseen kriisinratkaisumekanismiin osallistumattomien jäsenvaltioiden kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten välistä tiedonvaihtoa ja yhteisiä toimintoja, lujittaakseen tulosten vaikuttavuutta ja johdonmukaisuutta. Pankkiviranomainen kehittää tätä varten menetelmiä, jotka mahdollistavat objektiivisen arvioinnin ja vertailun.”

3) Lisätään 40 artiklan 6 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Kun toimitaan direktiivin 2014/59/EU soveltamisalalla, yhteisen kriisinratkaisuneuvoston puheenjohtaja on tarkkailijana hallintoneuvostossa.”

96 artikla

Kansallisten kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyjen korvaaminen

Kriisinratkaisurahastoa pidetään tämän asetuksen 99 artiklan 2 ja 6 kohdassa tarkoitettuna soveltamispäivästä lähtien direktiivin 2014/59/EU 99–109 artiklan mukaisena osallistuvien jäsenvaltioiden kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyinä.

97 artikla

Toimipaikkaa koskeva sopimus ja toimintaolosuhteet

1. Jäsenvaltion, jossa kriisinratkaisuneuvoston kotipaikka sijaitsee, kriisinratkaisuneuvostolle tarjoamia tiloja ja palveluja koskevat tarvittavat järjestelyt sekä puheenjohtajaan, kriisinratkaisuneuvoston täysistunnon jäseniin, kriisinratkaisuneuvoston henkilöstöön ja heidän perheenjäseniinsä kyseisessä jäsenvaltiossa sovellettavat erityissäännöt vahvistetaan kriisinratkaisuneuvoston ja kyseisen jäsenvaltion välisessä toimipaikkaa koskevassa sopimuksessa, joka tehdään sen jälkeen kun kriisinratkaisuneuvoston täysistunto on sen hyväksynyt ja viimeistään 20 päivänä elokuuta 2016.

2. Jäsenvaltion, jossa kriisinratkaisuneuvoston kotipaikka sijaitsee, on varmistettava kriisinratkaisuneuvoston asianmukaiselle toiminnalle parhaat mahdolliset edellytykset, mukaan lukien monikieliset ja eurooppa-henkiset koulunkäyntimahdollisuudet sekä asianmukaiset liikenneyhteydet.

98 artikla

Kriisinratkaisuneuvoston toiminnan alkaminen

1. Kriisinratkaisuneuvosto on täysin toiminnassa viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2015.

2. Komissio vastaa kriisinratkaisuneuvoston perustamisesta ja alkuvaiheen toiminnasta siihen asti, kunnes kriisinratkaisuneuvostolla on toiminnallinen valmius oman talousarvionsa toteuttamiseen. Tässä tarkoituksessa

- a) siihen asti, kunnes neuvoston 56 artiklan mukaisesti nimittämä puheenjohtaja ryhtyy hoitamaan tehtäviään, komissio voi nimetä komission virkamiehen virkaa tekeväksi puheenjohtajaksi hoitamaan puheenjohtajalle osoitettuja tehtäviä;
- b) poiketen siitä, mitä 50 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa säädetään, ja siihen asti, kunnes 50 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu päätös annetaan, virkaa tekevä puheenjohtaja käyttää nimittävän viranomaisen toimivaltaa;
- c) komissio voi tarjota kriisinratkaisuneuvostolle apua, erityisesti lähettämällä väliaikaisesti komission virkamiehiä hoitamaan kriisinratkaisuneuvoston toimintaa virkaa tekevän puheenjohtajan tai puheenjohtajan valvonnassa;

3. Virkaa tekevä puheenjohtaja voi antaa luvan maksujen suorittamiseen kriisinratkaisuneuvoston talousarviomäärärahoista ja tehdä sopimuksia, myös henkilöstöä koskevia sopimuksia.

▼B*99 artikla***Voimaantulo**

1. Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.
2. Tätä asetusta sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2016 jäljempänä 3–5 kohdassa vahvistetuin poikkeuksin.
3. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 2 kohdassa säädetään, säännöksiä, jotka koskevat kriisintarkkailuneuvoston valtuuksia kerätä tietoja ja tehdä yhteistyötä kansallisten kriisintarkkailuviranomaisten kanssa kriisintarkkailun suunnittelua varten 8 ja 9 artiklan ja kaikkien muiden niihin liittyvien säännösten nojalla, sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2015.
4. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 2 kohdassa säädetään, 1–4, 6, 30, 42–48 ja 49 artiklaa, 50 artiklan 1 kohdan a, b ja g–p alakohtaa ja 3 kohtaa, 51 artiklaa, 52 artiklan 1 ja 4 kohtaa, 53 artiklan 1 ja 2 kohtaa, 56–59 artiklaa, 61–66, 80–84, 87–95, 97 ja 98 artiklaa sovelletaan 19 päivästä elokuuta 2014.
5. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 2 kohdassa säädetään, 69 artiklan 5 kohtaa, 70 artiklan 6 ja 7 kohtaa ja 71 artiklan 3 kohtaa, joissa neuvostolle siirretään valta hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä ja komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä, sovelletaan 1 päivästä marraskuuta 2014.
6. Kriisintarkkailuneuvosto antaa 1 päivästä tammikuuta 2015 alkaen Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle kuukausittain kriisintarkkailuneuvoston täysistunnossa hyväksytyyn kertomukseen siitä, ovatko rahoitusosuuksien siirtämistä kriisintarkkailurahastoon koskevat edellytykset täyttyneet.

Jos 1 päivästä joulukuuta 2015 alkaen kertomuksista käy ilmi, että rahoitusosuuksien siirtämistä kriisintarkkailurahastoon koskevat edellytykset eivät ole täyttyneet, 2 kohdassa tarkoitettujen säännösten soveltamista lykätään kullakin kerralla yhdellä kuukaudella. Kriisintarkkailuneuvosto antaa uuden kertomuksen kullakin kerralla tämän kuukauden päättyessä.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaiseenaan kaikissa jäsenvaltioissa.